Harald W. Tietze

# URINA APA SFÂNTĂ

***Nu citiți această carte***
*dacă sunteți sănătos, dacă sunteți suplu și aveți un ten frumos, dacă nu aveți nici o alergie, dacă nu suferiți de depresie, de astm, de psoriazis, și dacă nu vă așteptați să fiți mușcați vreodată de vreun șarpe sau de vreun păianjen veninos.*

EDITURA MIX

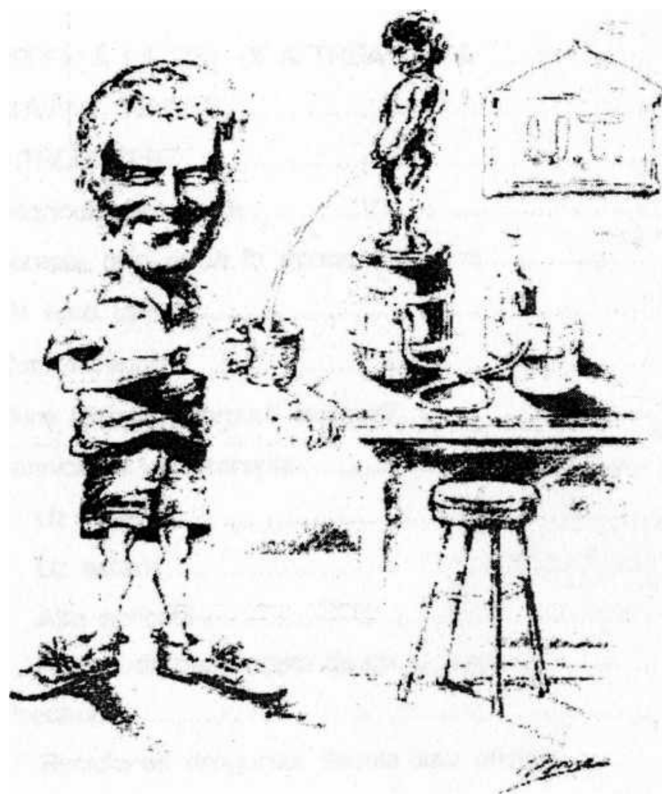


Colecția „Alternative tămăduitoare"

URINA - APA SFÂNTĂ Harald W. Tietze
Traducere: Cristian Hanu
® EDITURA MIX
BRAŞOV
Culegere: Cristian Hanu Tehnoredactare şi copertă: Elena David Consilier editorial: Florin Zamfir
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României TIETZE, HARALD W.
Urina: apa sfântă / Harald W. Tietze; trad.: Cristian Hanu; ed.: Florin Zamfir. - Bucureşti: Mix, 2005
ISBN 973-8471-42-7
I. Hanu, Cristian (trad.)
II. Zamfir, Florin (ed.)
615.361:612.461

Originally published as „URINE - THE HOLY WATER“ by Harald W. Tietze.
Ilustraţii de: A. Jones, P.O. Box 981, Nowra NSW 2541, Australia.
Pentru mai multe informaţii accesaţi site-ul www.wise-mens-web.com.

Pentru informaţii actuale şi comenzi vizitaţi site-ul nostru www.edituramix.ro
sau contactaţi-ne la:
tel.: 0368 101044; 0727 200609; 0722 370057
fax: 0368 101044
e-mail: contact@edituramix.ro
ISBN 973-8471-42-7
Numele de„apă sfântă “ reprezintă traducerea termenului sanscrit Shivambu, care înseamnă urină (Shiva - sfânt Ambu - apă).



CUPRINS

8
Recomandare

Această carte urmăreşte să demonstreze beneficiile aplicării tratamentelor neconvenţionale pentru diferite boli, dar nu reprezintă în nici un caz un substitut pentru o supraveghere medicală adecvată, făcută de un personal calificat în această profesie.

Conţinutul acestei lucrări reprezintă exclusiv opinia autorului. Le recomand cititorilor care au probleme de

sănătate să îşi consulte mai întâi medicul personal, înainte de a aplica tratamentele descrise aici.

## Prefaţă la cea de-a treia ediţie

Prima ediţie a acestei cărţi a apărut la scurt timp după prima Conferinţă Mondială de Urinoterapie, ţinută la Goa, în India. La vremea respectivă credeam că nu se pot spune mult mai multe despre urinoterapie decât au spus delegaţii la acea conferinţă internaţională.

Astăzi, şase ani mai târziu, am căpătat convingerea că această terapie înseamnă mult mai mult decât bănuiam la început şi că este necesar să o studiem mai îndeaproape, împărtăşind reciproc experienţe în beneficiul nostru, al tuturor. „Sănătatea pentru toţi“ nu este un ideal imposibil deatins. Nu întâmplător am ales acest titlu pentru seria de cărţi pe care le public de câţiva ani încoace. La fiecare patru luni scot o ediţie nouă, referitoare la una sau alta din metodele de auto-vindecare prin care pot fi tratate bolile. Una dintre cele mai populare metode apreciate de cititori pare să fie urinoterapia. De aceea, îi invit pe toţi cei implicaţi în această metodă de auto-vindecare (fie ei specialişti sau oameni simpli) să împărtăşească experienţele lor, pentru a le putea publica seria mea de cărţi.



## Cuvânt înainte

Puţini oameni sunt dispuşi să vorbească deschis despre un subiect ca terapia prin urină. Singurele persoane dispuse să vorbească în public despre ea sunt cele care s-au vindecat miraculos prin urinoterapie şi care doresc să împărtăşească această cunoaştere semenilor lor. în ţările occidentale, urinoterapia nu este folosită de regulă decât ca o ultimă şansă de vindecare, atunci când toate celelalte metode de tratament au fost încercate fără succes.

Motivul pentru care m-am implicat personal în mediatizarea terapiei prin urină este puţin diferit. Atunci când am scris lucrarea Terapia prin apă, am inclus în ea şi un capitol despre terapia prin urină. Principalul scop al lucrării era acela de a le transmite oamenilor câteva

modalităţi simple de a folosi apa (caldă, rece, sub formă de aburi, de gheaţă etc.) ca tratament în vindecarea diferitelor boli. Un alt motiv pentru care am scris cartea a fost acela de a le povesti cititorilor mei despre faimoasele cure ale Părintelui Sebastian Kneipp. în alte câteva capitole scurte, precum cele referitoare la energia apei, la efectele sale pozitive şi negative asupra sănătăţii sistemului nostru



sanguin, la creşterea plantelor alimentare cu ajutorul apei şi luminii solare (cazul Spirulinei), am urmărit să prezint alte modalităţi de echilibrare a stării de sănătate cu ajutorul apei. Intenţia mea era aceea de a adăuga şi un mic capitol referitor la terapia prin urină. Chiar atunci, un prieten mi-a dat un articol scris de către dr. David G. Williams, intitulat: „ Când crezi că le-ai auzit pe toate, apare o nouă surpriză: urina Articolul mi s-a părut extrem de bine documentat şi foarte echilibrat, aşa că l-am întrebat pe autor dacă este de acord să citez unele fragmente în cartea mea. Spre surpriza mea, am primit răspunsul că puteam să îl folosesc doar integral; în caz contrar, nu primeam permisiunea de a-1 folosi. întrucât articolul mi-a plăcut foarte mult, m-am decis să îl anexez integral la sfârşitul lucrării mele despre apă.

Am trăit primele mele experienţe legate de urinoterapie în copilărie. îmi amintesc şi acum poveştile soldaţilor întorşi acasă din cel de-al Doilea Război Mondial, care relatau că au folosit urinoterapia ca ultim remediu atunci când nici o altă terapie nu mai era disponibilă, sau pe cele ale foştilor prizonieri de război, întorşi acasă din taberele de concentrare sovietice, care povesteau cum şi-au băut urina pentru a supravieţui şi că au folosint-o inclusiv pentru băşicile de la picioare sau pentru alte răni. Singura dată când am folosit în acea perioadă a vieţii mele terapia prin urină a fost la vârsta de 15 ani, când lucram cu caii în munţii bavarezi. Eram rănit la mână şi cel mai apropiat doctor se afla la o distanţă de câteva ore de mers. Bătrânul îngrijitor al cailor mi-a recomandat să îmi aplic pe mână urină proaspătă, dar, la fel ca toată lumea, am reacţionat negativ,

convins că
14
acest lucru mi-ar infecta mai puternic rana decât dacă nu aş face nimic. Bătrânul s-a enervat şi mi-a spus că aş putea face tetanos dacă nu îi ascult sfatul. Nu prea aveam de ales, căci mâna îmi sângera, iar acel bătrân încăpăţânat făcea presiuni asupra mea, aşa că am sfârşit prin a accepta să îmi ung mâna cu urină. Spre surpriza mea, sângerarea a încetat imediat, iar durerea a dispărut. Rana nu s-a infectat, ba chiar s-a vindecat foarte rapid.

Iama trecută am făcut o călătorie în Australia, cu ocazia unei serii de conferinţe pe tema ceaiului de Kombucha. în total, cred că au participat la conferinţe circa 5.000 de persoane, a căror intenţie era - evident - aceea de a mă asculta vorbind despre ceaiul de Kombucha. La fiecare conferinţă vorbeam însă şi despre celelalte cărţi ale mele, despre razele telurice, despre poluare şi despre terapia prin apă. Ori de câte ori pomeneam despre urinoterapie, îmi plăcea să privesc feţele celor din audienţă. Evident, le spuneam de fiecare dată că nu îmi propun să transform nişte băutori de Kombucha, sănătoşi şi fericiţi în nişte băutori de urină. De fiecare dată când aduceam în discuţie urinoterapia, toată lumea devenea excesiv de atentă, dar, spre deosebire de alte subiecte, precum ceaiul de Kombucha, măsurătorile energetice sau rearanjarea casei, oamenii se limitau să asculte. Nimeni nu dorea să pună întrebări sau să îşi povestească propriile experienţe legate de acest subiect. Deşi, la prima vedere, aş fi putut trage concluzia că nimeni nu era interesat de terapia prin urină, am descoperit că acesta era subiectul cel mai fascinant pentru ascultătorii mei. Trei lucruri m-au condus la această concluzie. Mai
15
întâi, atunci când vorbeam despre urinoterapie, în sala de conferinţă nu se mai auzea nici o şoaptă. Toată lumea asculta cu cea mai mare atenţie. în al doilea rând, după fiecare conferinţă aveam probleme cu plecarea, întrucât

foarte mulţi oameni mă înconjurau, punându-mi întrebări despre chestiunile care îi interesau. 90% din acestea se refereau la urinoterapie. în al treilea rând, chiar şi atunci când mă aflam în biroul meu, primeam numeroase telefoane de la persoane care îmi spuneau că ar fi dorit să îmi vorbească în particular, după conferinţă, dar nu au reuşit, din cauza înghesuielii. Mulţi dintre ei aveau câte o poveste de spus, legată de folosirea cu succes a terapiei prin urină.

Obişnuiam să fac glume în cadrul acestor conferinţe, spunându-le oamenilor că este ceva obişnuit să te duci în vizită la un prieten cu o sticlă şi o mostră din cultura de Kombucha, dar nimeni nu ar îndrăzni vreodată să ofere în dar o sticlă cu urina sa de dimineaţă...

La seminarii, rareori se întâmpla ca cineva să aibă curajul să se ridice şi să vorbească despre cum a folosit urina pentru a trata o anumită boală şi despre succesele pe care le-a avut în această privinţă. înţeleg perfect acest tip de comportament, deşi nu văd nimic greşit în a le vorbi oamenilor despre un tratament miraculos, care nu poate fi egalat de metodele medicinei moderne.

Atunci când am scris lucrarea despre terapia prin apă, cu scopul de a promova metodele Abatelui Kneipp, care combină hidroterapia obişnuită, binecunoscută în lumea occidentală, cu terapia cu ajutorul plantelor, mă aşteptam ca cititorii să îmi răspundă în proporţie de 90% în legătură

cu această terapie hidro-herbală. Acum, la aproape un an de la publicarea cărţii, am constatat că ceea ce îi interesează în proporţie de 90% pe cititori este capitolul despre terapia prin urină.

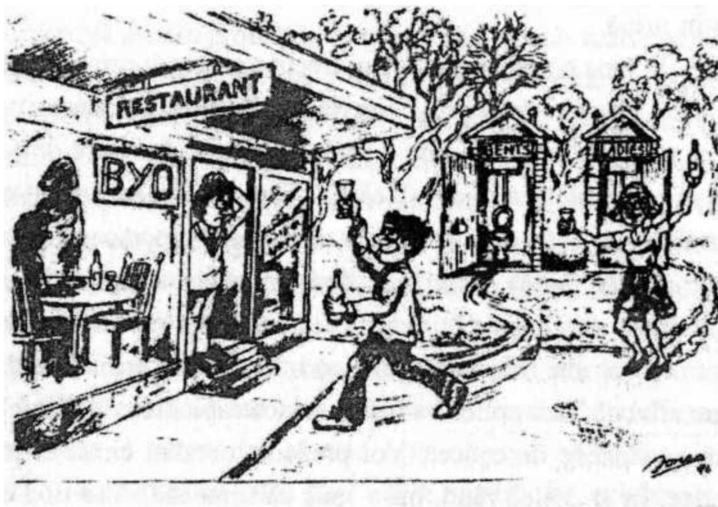
în luna octombrie a anului trecut am primit prin e-mail cartea Terapia prin urină, scrisă de dr. Beatrice Bartnett. Era un dar din partea unui cititor, care o comandase de la distribuitorul australian al cărţii, Tara Aich. Am sunat-o imediat pe Tara Aich, pentru a afla cine era persoana care comandase cartea, pentru că doream să-i mulţumesc. Nu am reuşit să aflu cine mi-a triinis-o, dar am primit în schimb

numeroase alte informaţii care mă interesau. în primul rând, am aflat că Tara aplică ea însăşi urinoterapia, reuşind astfel să se vindece de cancer. Voi prezenta detaliat cazul ei în carte. în al doilea rând, mi-a spus că urmează să se ţină o conferinţă mondială pe tema urinoterapiei în februarie 1996, la Goa, în India. Am luat pe loc decizia să particip la conferinţă, pentru a afla mai multe despre această terapie. Intenţionam deja să scriu o carte despre terapia prin urină, iar aceasta era cea mai bună modalitate de a afla informaţii suplimentare şi foarte bine documentate, inclusiv de natură ştiinţifică.

Acum 12 ani, când am început să recomand tratamente cu plante, oamenii îmi spuneau şamanul. Mai târziu, după ce am scris cartea despre Kombucha, au ajuns să-mi spună omul cu Kombucha. Mă întreb sincer cum îmi vor spune acum, după ce voi scrie această carte despre terapia prin urină.



Oare restaurantele de tip BYO[1] ar mai percepe tarife dacă oamenii şi-ar aduce într-o sticlă propria...?




[1] Bring Your Own - Adu-ţi propriile alimente (sau propria băutură); lanţ de restaurante cu tarife scăzute.



Introducere

Terapia prin urină este una dintre cele mai vechi forme de vindecare şi este disponibilă tuturor gratuit, lucru extrem de important în epoca modernă.

Deşi urina personală reprezintă remediul cel mai personalizat, care poate vindeca fără efecte secundare chiar şi cele mai grave boli, deşi este complet sterilă şi netoxică, majoritatea occidentalilor continuă să o respingă, considerând-o inadecvată. Acest lucru poate fi înţeles cu uşurinţă, dată fiind lipsa noastră de educaţie (sau mai bine zis, educaţia greşită pe care o primim). Terapia prin urină este extrem de eficientă. Mulţi o consideră chiar cea mai eficientă dintre toate terapiile accesibile omului. Cea mai

mare problemă a ei este legată de faptul că este disponibilă tuturor şi la orice oră, că este gratuită şi nu are efecte secundare. De ce? Când ceva este gratuit şi stă la dispoziţia tuturor, nimeni nu îi face reclamă, cel puţin în ţările occidentale. în ţările bogate, educaţia costă bani, iar dacă nu ai ceva de vânzare, nimeni nu este interesat să facă reclamă unei modalităţi gratuite de vindecare. Urina nu costă bani, este accesibilă fără prescripţie medicală şi nu



are efecte secundare negative. Mijloacele mass-media nu sunt interesate de un produs gratuit, deşi acordă spaţii uriaşe violenţei şi întâmplărilor negative, care le aduc profituri uriaşe.

Terapia prin urină face parte integrantă din cele mai vechi sisteme vindecătoare care au existat pe pământ. O boală poate fi vindecată prin diferite mijloace, dar cel mai bine este să o previi. Atunci când tratezi o boală, trebuie să ştii mai întâi care este cauza ei: stresul, dieta alimentară, mediul în care trăieşti etc. Tratarea unei boli fără a elimina cauza care a stat la baza apariţiei ei este ca şi cum ai lua un algocalmin după ce ţi-ai tras una în cap cu ciocanul, continuând în acelaşi timp să te loveşti cu el în cap. Este evident că dacă nu te-ai fî lovit deloc, nu ai fi avut nevoie de nici un algocalmin.

Eu ştiu foarte bine că în epoca noastră modernă este imposibil să trăieşti fără stres (din păcate, stresul de acasă este chiar mai mare decât cel generat de mediul global), să te hrăneşti cu o alimentaţie netoxică şi neprelucrată, să respiri aer curat, să scapi de poluarea sonoră etc. Urina reprezintă însă antidotul pentru toate problemele trecutului, prezentului şi viitorului, fiind cea mai pură băutură pe care o pot obţine oamenii în cazuri de catastrofă. în timpul războiului de nouă zile din Iordania, specialiştii de la Red Crescent, echivalentul arab al Crucii Roşii, i-au sfătuit pe soldaţi să nu bea apă, care era extrem de poluată, oferindu-le ca unică soluţie băutul propriei urine, cu menţiunea că aceasta nu le va face nici un rău.

în pofida faptului că beneficiile terapiei prin urină sunt bine documentate şi stau la dispoziţia medicilor, această formă perfectă de tratament este pur şi simplu ignorată. Foarte puţini medici din ţările occidentale aplică această terapie, injectându-le pacienţilor propria urină. Aş dori să aflu, de pildă, cât costă guvernele occidentale tratarea alergiilor şi a psoriazisului, fără nici cel mai mic succes. Cum pot cheltui ele miliarde de dolari pentru tratamente ineficiente, cât timp există un tratament disponibil şi gratuit, al cărui succes este garantat? Ignoranţa, dezinformarea şi goana după profituri sunt principalele trei motive pentru care guvernele din ţările occidentale refuză să facă publice rezultatele miraculoase ale urinoterapiei. Din fericire, oamenii încep să gândească cu propria lor minte, aşa cum se întâmplă în Germania, ţară în care cinci milioane de oameni folosesc deja terapia prin urină. Nu este deloc întâmplător faptul că tocmai în această ţară se înregistrează cele mai mari rate de vindecare a cancerului.

Cea de-a treia problemă legată de urinoterapie nu s-a declanşat încă, dar urmează cu siguranţă să fie pusă pe tapet. La fel ca în cazul atâtor altor tratamente tradiţionale, se va găsi fără doar şi poate o autoritate medicală, susţinută din umbră de industria farmaceutică, gata să descopere un efect negativ al urinoterapiei la o persoană sau două, după care întreaga lume va fi avertizată să nu mai apeleze la această formă de tratament. Doresc să vă explic mai bine acest fenomen, folosindu-mă de exemplul Kombucha-ei. Kombucha este folosită de mii de ani. Nimeni nu ştie cu exactitate care este vechimea reală a acestei forme de

tratament, dar nu se cunosc cazuri de efecte secundare negative care să fi apărut vreodată. Milioane de oameni îndeosebi în ţările din Europa răsăriteană şi din anumite părţi ale Asiei beau zilnic ceai de Kombucha, ca parte integrantă din dieta lor alimentară. în ultimele decenii, milioane de occidentali au început la rândul lor să bea

Kombucha. Am primit numeroase scrisori din toată lumea de la oameni care mi-au povestit cât de mult i-a ajutat Kombucha. De pildă, unii mi-au povestit că au mers la doctor timp de 20 de ani pentru a-şi ţine sub control o anumită boală (fără a reuşi să se vindece vreodată), după care aceasta a dispărut subit, la scurt timp după ce au început tratamentul cu Kombucha. Ştiu că în anumite cazuri, destul de rare, pot exista efecte secundare ale acestei forme de tratament. Nu există lumină solară fără umbră. Atunci când am scris cartea despre Kombucha, am menţionat aceste efecte secundare negative, comparându-le cu cele pozitive, chiar dacă de multe ori efectele secundare nu mi-au fost menţionate decât verbal, nefiind la fel de bine documentate ca rezultatele pozitive. Şi totuşi, în anul 1995 s-a răspândit cu iuţeala fulgerului vestea că ceaiul de Kombucha este letal. Un doctor din Queensland a apărut la o emisiune de televiziune (pe Canalul 10) şi a avertizat lumea împotriva acestei băuturi „periculoase".

Am încercat să-l contactez pe respectivul medic prin intermediul staţiei de televiziune, dar fără succes. Dintr-o altă sursă, am aflat că informaţiile prezentate de el au fost culese de pe Internet, nefiind supuse unei investigaţii serioase. Ştim cu toţii cât de uşor este să prezinţi orice fel



de informaţii pe Internet, indiferent dacă sunt adevărate sau nu. Mass-media a preluat rapid informaţia şi a publicat ştirea că doi oameni au murit în SUA datorită faptului că au băut ceai de Kombucha. Nu am reuşit să aflu detalii în legătură cu aceste cazuri până în luna martie 1996. Am scris la toate ziarele care au raportat cazul, le-am trimis scrisori medicilor care au făcut comentarii, dar nu am reuşit să obţin date suplimentare până când Ministerul Sănătăţii din Noua Zeelandă a emis la rândul lui un avertisment împotriva ceaiului de Kombucha. După ce i-am contactat pe cei de la Minister, aceştia mi-au trimis fotocopii ale unei cărţi (fără a menţiona pe ele şi autorul sau editura) în care, la paginile 892-900, erau prezentate cele două cazuri ale unor oameni

care „au avut probleme din cauza faptului că au băut Kombucha". Unul din cazuri se referea la o femeie care a fost internată în spital la data de 1 aprilie 1995. Singura menţiune era că aceasta a băut un pahar de Kombucha cu o oră înainte de a muri, prezentând apoi nişte analize medicale ciudate. Acestea au revelat un nivel foarte ridicat de acid lactic în sânge. Femeia a murit la data de 3 aprilie. O altă femeie, în vârstă de 48 de ani, din acelaşi oraş, a fost adusă la spital cu tulburări respiratorii, la numai o săptămână după primul caz. Analiza sângelui a scos din nou la iveală un conţinut foarte ridicat de acid lactic. Femeia a suferit un stop cardiac, dar a putut fi salvată de medici, fiind externată din spital la data de 13 aprilie.

Raportul oferă foarte multe detalii, dar nu menţionează nimic despre tipul de Kombucha folosit de către cele două femei. Agenţiile responsabile cu sănătatea, inclusiv



atotputernica FDA, au investigat imediat cultura de Kombucha, prelevând inclusiv mostre din ceaiul consumat de către cele două paciente. Nu s-a identificat însă nici un agent patogen cunoscut şi nici un microorganism care să producă vreo toxină.

Incidentului i s-a făcut o publicitate enormă în întreaga lume. Câteva luni mai târziu, am primit un raport din SUA în care se spunea că purtătorul de cuvânt al FDA, Brad Stone, a afirmat într-un interviu luat de Seattle Times că nu a existat nici o legătură între moartea femeii şi consumul de Kombucha. în treacăt fie spus, aceasta suferea de mai multe boli şi lua numeroase medicamente.

în luna mai a anului 1997, Buletinul Australian referitor la Reacţiile Adverse la Medicamente a publicat un articol în care a amintit din nou cele două cazuri din Iowa. Presa a preluat imediat mingea şi a publicat tot felul de poveşti legate de consumul de Kombucha, dată fiind popularitatea acestei terapii. Am decupat numeroase articole cu titluri precum: „Natura poate ucide“ sau „Aciditatea Kombucha-ei poate interfera cu celelalte medicamente[44].

în ceea ce priveşte aciditatea Kombucha-ei, trebuie să menţionăm că aceasta nu este mai mare decât cea a căpşunelor, de aproximativ 3.3, fiind foarte apropiată şi de cea a merelor, de 3.1, a băuturilor carbogazoase, de 3,0, a afinelor, de 2.5, a lămâilor de 1.9, în timp ce P.H.-ul acizilor noştri stomacali este de 1.5. Şi totuşi, foarte mulţi oameni au renunţat să mai bea ceai de Kombucha, din TEAMĂ!

Aţi auzit vreodată vorbindu-se despre efectele secundare negative ale medicamentelor modeme, despre riscul internării



într-un spital sau al luării continue de analgezice? Când aţi citit ultima oară în mass-media, sau când aţi văzut vreo emisiune la televizor în care un medic să prezinte aceste efecte secundare ale medicinei modeme? Credeţi cumva că ele nu există? Potrivit Ministerului Federal al Sănătăţii din Australia, numai în această ţară mor anual circa 14.000 de persoane (dintr-o populaţie de numai 10.000.000) din cauza erorilor comise în spitale. Aceasta este cifra oficială, dar ne întrebăm cât de mare este numărul real al celor care mor din cauza greşelilor medicilor. Studiul mai scoate în evidenţă faptul că toate aceste decese ar fi putut fi cu uşurinţă evitate dacă s-ar fi pus diagnosticul corect sau dacă ar fi fost indicat un tratament medicamentos adecvat. Din fericire, nu toţi cei cărora li se pune un diagnostic incorect sau cărora li se prescrie o medicaţie greşită mor. Studiul continuă afirmând că 25-30.000 de pacienţi rămân cu afecţiuni permanente din cauza greşelilor medicilor. Cercetătorii de la universităţile din Newcastle şi Adelaide au descoperit că 16% din numărul celor internaţi în spitale au fost trataţi greşit. 49% dintre aceste greşeli au fost legate de domeniul chirurgical, 21% de anestezie, 13% de o eroare de diagnostic, iar 10% au avut legătură cu sistemul. Practic, nu există tratament fără efecte secundare. Mă întreb însă ce s-ar întâmpla dacă tratamentele tradiţionale ar genera efecte asemănătoare, dacă 16% din toţi oamenii trataţi cu ajutorul lor ar suferi sechele sau chiar ar muri din cauza lor, aşa cum se petrec

lucrurile în spitalele australiene...
Se spune că sistemul australian de sănătate este unul dintre cele mai bune din lume. Mă întreb atunci, pe bună

dreptate, cât de mari sunt aceste cifre în celelalte ţări ale lumii? Mai mult, trebuie să spunem că aceste cifre se referă exclusiv la spitalele publice. Dacă le-ar fi inclus şi pe cele private, cifra totală ar fi fost mult mai mare.

De asemenea, raportul nu spune nimic despre efectele negative pe termen lung cauzate de medicamentele pe care le iau oamenii, nici despre rezultatele erorilor medicilor care nu lucrează în spitale. Te sperii numai când te gândeşti la aceste cifre...

Vă întrebaţi, probabil, de ce dau atât de multe amănunte legate de efectele negative ale diferitelor forme de tratament în această carte despre urină, câtă vreme nu există încă nici o problemă. Explicaţia este simplă: rapoartele apărute în mass-media cu privire la Kombucha m-au făcut să pierd luni la rând răspunzând la telefoane şi la scrisorile cititorilor. Tot ceea ce doresc eu este să începeţi să gândiţi cu propria dumneavoastră minte. Dacă veţi auzi vreodată rapoarte apărute în mass-media legate de posibilele efecte negative ale terapiei prin urină, puneţi-le în balanţă cu celelalte informaţii pe care le deţineţi în legătură cu această terapie. Scrieţi-le reporterilor, medicilor etc., şi solicitaţi-le date reale, nu informaţii contrafăcute. Personal, am scris unui număr mare de medici care au făcut comentarii publice legate de Kombucha, dar nici unul nu şi-a dat osteneala să îmi răspundă.

Dacă veţi fi primul om din lume care să prezinte efecte secundare negative cauzate de urinoterapie, vă rog să mi le comunicaţi în scris, pentru a le putea publica într-o ediţie ulterioară. La fel procedez şi în cazul celorlalte subiecte pe

care le tratez în cărţile mele: Kombucha, terapia prin apă, spirulina, kefirul, şi aşa mai departe, fiind convins că a ascunde aceste informaţii ar fi un act criminal din partea

mea.

Trăim într-o lume a comunicaţiei globale prin televiziune, radio, ziare, reviste, Internet, faxuri etc., dar puţini oameni mai gândesc cu propria lor minte.

Fericirea şi sănătatea nu pot fi dobândite decât printr-un efort personal. Ceilalţi nu pot decât să vă asiste în această direcţie. Calea trebuie descoperită însă pe cont propriu.

„Boala a fost vindecată. Pacientul a murit". Francis Bacon



## Istoricul apei sfinte

Atunci când vorbeşti într-o ţară occidentală de apa sfântă, majoritatea celor care te ascultă cred că vorbeşti de apa sfinţită în nu ştiu ce biserică, de regulă într-una catolică, în care apa este binecuvântată de Papă, de un episcop sau de un preot. Folosirea ceremonială a apei reprezintă un simbol al curăţeniei şi purificării, la fel cum apa este un simbol al binecuvântării lui Dumnezeu.

Aplicarea religioasă a terapiei prin urină este foarte bine documentată în India, ţară care are inclusiv o scriptură intitulată Damar Tantra, veche de 5.000 de ani. într-una din secţiunile sale, scriptura prezintă detaliat cum trebuie băută urina pentru a regenera corpul fizic. în textul sfânt este folosit termenul Shivambu, care înseamnă literal: „apă sfântă". în India, Shiva reprezintă „divinitatea supremă", având şi accepţiunea de „sacru". Ambu înseamnă „apă". Un alt cuvânt folosit în India pentru a desemna urina este amaroli, tradus prin „nectarul divin" sau „nectarul nemuririi".

Străvechiul text explică în 107 versete cum trebuie folosită Shivambu. M-am decis să nu public integral



scriptura, limitându-mă la o serie de versete semnificative.

Iată câteva din versetele care explică cum i-a revelat zeul suprem Shiva terapia prin urină soţiei sale Parvati. Citatele sunt extrase din cartea lui Coen van der Kroon, Izvorul de aur[2].

Versetele 1-4 (zeul Shiva se adresează soţiei sale Parvati):

Cei care se smeresc, fiind plini de dăruire faţă de Divin, se vor bucura rapid de roadele meditaţiei şi abnegaţiei lor; în acest scop, lor li se recomandă anumite acţiuni şi anumite mijloace de accelerare a realizării lor spirituale. O asemenea modalitate, care trebuie însă păstrată secretă, este ca ei să îşi bea, în conformitate cu indicaţiile oferite în acest tratat, propria urină colectată prealabil în vase confecţionate din aur, argint, cositor, sticlă, lut ars, bambus, oase, piele, ori din frunze de bananier. Dintre toate acestea, cele mai bune sunt însă vasele din lut ars.

Versetul 5

Cei care urmează cu consecvenţă terapia secretă cu urină trebuie să evite în mod strict alimentele picante ori sărate, precum şi activităţile fizice excesive. Dieta lor trebuie să fie echilibrată şi uşoară pe toată durata terapiei. Ei

[2] N. Tr. Traducătorul a preferat să integreze textul apărut deja în limba română, sub coordonarea extrem de competentă a profesorului de yoga Gregorian Bivolaru.



trebuie să doarmă direct pe pământ (n.n. pentru a beneficia de anumite energii binefăcătoare telurice) şi să îşi controleze cât mai bine simţurile (n.n. este indicată în acest sens respectarea continenţei sexuale depline sau a abstinenţei sexuale active).

Versetul 9

Băută astfel cu perseverenţă, urina se dovedeşte a fi un tainic nectar divin! Ea poate înlătura în scurt timp bătrâneţea, precum şi aproape toate tipurile de boli. Adepţii consecvenţi ai terapiei prin urină îşi vor bea mai întâi toată urina colectată, conform indicaţiilor anterioare, şi abia apoi îşi vor începe practica rugăciunii sau meditaţiei.

Versetul 10

Dimineaţa, imediat după trezire, adeptul trebuie să îşi spele bine faţa şi gura cu apă. La sfârşit, el va începe să-şi bea urina, cu înghiţituri lente, savurând-o ca pe un nectar. Va conştientiza că face acest lucru din propria sa voinţă şi va

urmări să simtă în acea clipă o mare bucurie. Toate bolile adeptului ce urmează cu consecvenţă această terapie vor fi complet vindecate în scurt timp.

Versetele 11-21 descriu maniera în care se transformă corpul fizic atunci când urinoterapia este aplicată zilnic, de la purificarea corpului în interval de o lună şi până la atingerea nemuririi, inclusiv a imunităţii în faţa otrăvurilor.



Versetul 11

După numai o lună, se va produce purificarea internă a corpului. După numai două luni, toate simţurile devin active şi energizate.

Versetul 12

După numai trei luni, aproape toate bolile vor dispărea, iar diferitele necazuri cu care se confrunta anterior adeptul vor dispărea ca prin farmec. După numai patru luni, adeptul va fi complet sănătos şi va începe să i se trezească vederea divină (anumite forme de clarviziune).

Versetul 13

După numai şase luni, adeptul va deveni excepţional de inteligent şi va căpăta o mare forţă mentală. După numai şapte luni, el va deveni extraordinar de puternic din punct de vedere fizic, iar vitalitatea sa se va mări.

Versetul 14

După numai opt luni, corpul său fizic va avea o tainică şi intensă strălucire divină, precum cea a aurului (n.n. adică va apărea şi i se va amplifica în aură curentul subtil galben auriu), şi el nu va mai putea fii distrus de boli sau afectat de energii rele. După numai nouă luni, se vor vindeca boli foarte grave, precum tuberculoza şi lepra.

Versetul 15

După numai zece luni, adeptul va deveni radios şi foarte puternic, la fel ca un diamant strălucitor. El se va



simţi atunci încărcat cu o energie minunată. După numai unsprezece luni, adeptul va deveni pur atât în exterior cât şi în interior, iar radiaţia misterioasă a fiinţei sale (aura) va

creşte foarte mult.

Versetul 16

După numai un an, el va străluci şi se va simţi plin de o extraordinară forţă, la fel precum soarele. După numai doi ani, adeptul va cuceri complet energiile subtile tainice ale elementului Pământ (corespunzând trezirii lui muladhara-chakra ).

Versetul 17

După numai trei ani, el va cuceri complet energiile subtile tainice ale elementului Apă (corespunzând trezirii lui svadhishthana-chakra). După numai patru ani, el va cuceri complet energiile subtile tainice ale elementului Foc (corespunzând trezirii lui manipura-chakra).

Versetul 18

După numai cinci ani, el va cuceri complet energiile subtile tainice ale elementului Aer (corespunzând trezirii lui anahata-chakra). După numai şapte ani, adeptul îşi va cuceri complet propriul ego.

Versetul 19

După numai opt ani, el va cuceri toate cele cinci elemente ale universului. După numai nouă ani, el va deveni nemuritor.



Versetul 20

După zece ani, adeptul va pluti cu uşurinţă prin aer (va atinge puterea levitaţiei) şi va putea să se ridice în nori, rămânând acolo mult timp. După unsprezece ani, el va putea să asculte şi să înţeleagă în totalitate vibraţia misterioasă a organelor interne ale corpului, atât la el însuşi, cât şi la alte fiinţe.

Versetul 21

După 12 ani, adeptul nu va mai putea fi vreodată afectat de otrava şerpilor, nici de vreun alt rău sau boală care există la ora actuală pe pământ. El va putea să se ridice singur în aer (prin levitaţie), va putea pluti pe apă precum lemnul, fără să se mai poată îneca vreodată, şi va putea sta liniştit chiar şi în foc, fără ca acesta să îl mai poată arde.

Versetele următoare descriu efectele amestecării lui Shivambu cu alte substanţe:

Versetul 27

Un amestec în părţi egale format din: un gram dintr-o pulbere formată din boabe de piper măcinate, un gram dintr-o pulbere formată din flori şi seminţe măcinate de Terminaliae Belavica, un gram dintr-o pulbere formată din flori şi seminţe măcinate de Terminaliae Chebula (myrobolan) şi un gram dintr-o pulbere formată din flori şi seminţe măcinate de Phylontus Emblica, luat de patru ori
34
pe zi împreună cu propria urină, îi va conferi adeptului o strălucire divină (n.n. deoarece plantele indicate în acest verset sunt greu de procurat în ţara noastră, ele pot fi înlocuite cu succes de un amestec alcătuit din piper, busuioc şi fructe de cătină).

Versetele 28-29

Extractul din pulbere naturală de mică şi din pulbere naturală de sulf, amestecat şi dizolvat în propria urină, şi băut împreună cu aceasta într-un mod regulat, vindecă hidropizia şi reumatismul. Adeptul perseverent al acestui procedeu terapeutic devine totodată puternic şi strălucitor, bucurându-se de o mare longevitate. El va reîntineri şi îşi va putea cuceri chiar propria moarte.

Străvechiul text face de asemenea o referire în care afirmă că dacă este fiartă şi folosită într-o formă concentrată, urina poate avea alte efecte pozitive. Vom adăuga alte câteva versete din Damar Tantra în capitolul intitulat „Bolile şi tratamentul lor prin terapia prin urină".

Există autori care sugerează că urinoterapia este recomandată şi în Biblie: „Bea apa din propriul tău rezervor, care curge din izvorul tău (Proverbe 5:15). Unii merg chiar mai departe şi traduc un alt fragment din Biblie, afirmând că textul original vorbea de folosirea urinoterapiei. Dacă doriţi să aflaţi şi alte texte care descriu aceste aspecte, vă recomand lucrarea doamnei Immanu-El Adiv, Aspectele spirituale ale urinei.

După toate probabilităţile, terapia prin urină a fost folosită în toate culturile lumii, de-a lungul întregii istorii a civilizaţiei.

O femeie maură, doamna S. W., mi-a povestit că urina a fost şi continuă să fie folosită pentru vindecare de către maurii din Noua Zeelandă. Aceştia o folosesc ca laxativ, pentru tratarea complicaţiilor interne care rezultă după naştere, a infecţiilor gâtului, pe care le numesc puku, a infecţiilor ochilor şi a anumitor infecţii ale pielii. Pentru aceasta, ei ingerează câte un pahar de urină dimineaţa.

Egiptenii şi ţiganii şi-au folosit dintotdeauna urina ca remediu vindecător. Eschimoşii au folosit-o nu numai ca remediu, ci şi ca şampon pentru obţinerea unui luciu frumos al părului şi pentru a-i da volum.

Aborigenii din Australia îşi foloseau urina pentru ceremonii religioase şi pentru vindecare.

Cu mii de ani în urmă, urina era considerată în China o sursă de salpetru, fiind folosită la producerea prafului de puşcă. Ucenicii în arta pirotehnicii îşi începeau învăţătura făcând turul WC-urilor publice pentru a colecta urină.

Yoghinii indieni au folosit Shivambu pentru a avansa pe calea meditaţiei, inclusiv pentru a-şi încetini frecvenţa undelor cerebrale. Există documente care atestă faptul că vechii greci (Naturalis Historia) îşi foloseau urina pentru a trata arsurile, infecţiile, muşcăturile de câini, rănile, cicatricele, muşcăturile de şarpe şi bolile de piele. în Roma Antică, urina umană era comercializată, iar împăratul Vespasian colecta chiar taxe de la comercianţii de urină. Druizii celtici şi ruşii afirmă că pentru a ne amplifica



înţelepciunea, pentru a ne îmbunătăţi starea de sănătate şi pentru a elimina toxinele, putem folosi nu doar propria urină, ci şi pe cea a altor persoane. Vom detalia acest subiect mai târziu, în carte.

Una din publicaţiile mai recente care au apărut în Germania este Die Heylsame Dreckapotheke (Farmacia

Murdară Vindecătoare), tipărită în anul 1734. După o lungă argumentaţie, revista trage concluzia că urina este benefică pentru aproape toate tipurile de boli. Folosirea internă a urinei, alături de masajul cu urină fermentată (veche de câteva zile), erau menţionate ca metode de prevenire a îmbătrânirii. Spiritul urinei era recomandat pentru bolile plămânilor, retenţia de apă şi nenumărate alte tulburări.

în epoca modernă, urina a fost extrem de populară printre soldaţii aflaţi pe diferite teatre de război şi care nu aveau alte opţiuni. Unul din pionierii urinoterapiei a fost John W. Armstrong. La începutul anilor 40, acesta a scris o carte intitulată Apa vieţii, citată şi astăzi de majoritatea autorilor care tratează subiectul terapiei prin urină. Mai recent, mass-media germană a descoperit că subiectul urinoterapiei se vinde foarte bine, aşa că a publicat masiv articole referitoare la diferite vindecări prin această metodă. La sfârşitul anilor 60, terapia prin urină era acceptată de anumiţi medici, care o aplicau sub formă de injecţii. Printre medicii care au scris lucrări pe această temă s-au numărat dr. K. Herz (1950), dr. J. Abele, dr. R. Holzhutter şi dr. Hasler.

în luna mai a anului 1993 a apărut lucrarea Ein Ganz besonderer Saft - Urin (Un lichid extrem de special - urina),

scrisă de Carmen Thomas. Până în februarie 1996 s-au vândut nu mai puţin de 750.000 de exemplare. Autoarea a publicat în anul 1995 o altă carte despre terapia prin urină, numită Ein Blick iiber den Zaun (Privire aruncată peste gard). La conferinţa mondială de la Goa, doamna Thomas mi-a spus că era pe punctul de a publica o nouă carte. Cu siguranţă, activitatea ei reprezintă unul din factorii fundamentali care fac din Germania ţara cu cel mai mare număr de adepţi ai urinoterapiei. Carmen Thomas este ziaristă şi lucrează la West-deutscher Rundfunk. Din păcate, cărţile ei nu sunt disponibile în limba engleză.

Un alt pionier al studierii urinei în epoca modernă este Coen van der Kroon, autorul lucrării Izvorul de aur. Cartea a fost publicată pentru prima oară în anul 1993, în limba sa

natală, olandeza. Neputând găsi un editor dispus să îi publice cartea, sub pretextul că subiectul tratat era mult prea dezgustător, el a fost nevoit să şi-o publice cu propriile sale mijloace.

După succesul atins în Olanda, cartea a fost tradusă în germană, chiar în anul următor, iar apoi în engleză, în anul 1996, fiind publicată de editura Gateway Books. Coen van der Kroon călătoreşte la ora actuală prin întreaga lume, continuând să facă cercetări pe marginea urinoterapiei. Orizontul său cultural, setea de cunoaştere şi vasta sa experienţă au făcut din el unul dintre cei mai reputaţi specialişti în acest domeniu.

în SUA, dr. Beatrice Bartnett a publicat în anul 1989 o broşură intitulată Terapia prin urină vă poate salva viaţa.



într-o altă carte, Remediul perfect, Martha Christy povesteşte succesele sale personale obţinute prin aplicarea urinoterapiei (autoarea a avut o lungă listă de probleme de sănătate grave), dar prezintă şi o serie de date ştiinţifice care atestă că „această terapie naturală este miraculoasă, reuşind să vindece cazuri pe care medicina oficială nu le-ar putea trata niciodată".

în anul 1978, în India a apărut cartea doctorului Swami S. Saraswati. în ultimii doi ani au fost publicate mai multe cărţi şi broşuri pe tema terapiei prin urină, printre care şi lucrarea prietenului meu, dr. J. K. Thakkar, Miracolele terapiei prin urină. Cea mai recentă dintre ele a fost prezentată la conferinţa mondială de la Goa de către dr. Shashi Patil şi dr. Sarang Patil.



Terapia prin urină în epoca modernă

Foarte multe din metodele tradiţionale de vindecare aplicate în ţările occidentale, devenite populare în zilele noastre provin din Asia. Acupunctura, reiki, reflexoterapia, masajul chinezesc - sunt numai câteva dintre acestea. Terapia prin urină a fost practicată dintotdeauna de yoghini. La fel ca în cazul atâtor alte tratamente provenite din Orient,

această terapie a ajuns în Occident odată cu popularizarea metodelor yoghine, pierzându-şi însă semnificaţia sacră holistică. Câţi instructori de yoga credeţi că există în Occident? Cel puţin de ordinul zecilor de mii, dacă nu chiar al sutelor de mii. Câţi dintre ei credeţi că predau însă urinoterapia aşa cum este înţeleasă această terapie în Orient? Vom descrie mai amănunţit acest fenomen în capitolul referitor la aspectele religioase ale urinoterapiei.

Liderul mondial în domeniul terapiei prin urină a fost dintotdeauna India. Nu întâmplător, prima conferinţă interregională pe această temă s-a ţinut la Goa, în februarie 1993. La eveniment au participat 200 de invitaţi de prestigiu, care şi-au povestit propriile experienţe legate de urinoterapie. Deşi marea majoritate erau indieni, printre ei s-au numărat



şi câţiva oaspeţi străini, printre care Coen van der Kroon din Olanda.

Prima conferinţă mondială pe tema urinoterapiei s-a ţinut tot la Goa, în februarie 1996. La ea au participat 500 de persoane din toate regiunile lumii. Timp de trei zile, cât a durat conferinţa, ei au făcut schimb de experienţă, mulţi dintre ei întâlnindu-se inclusiv în afara lucrărilor oficiale pentru a discuta de această ştiinţă a vieţii şi longevităţii.

Cea mai mare delegaţie străină a venit din Germania. Din ea făceau parte 28 de persoane, printre care se numărau Carmen Thomas (autoarea unui best-seller care s-a vândut în 750.000 de exemplare), dr. Johann Abele, Ingeborg Allmann, Hans Hoting şi alţi specialişti de limbă germană, precum dr. K. E. Hasler sau Coen van der Kroon, autorul cărţii Izvorul de aur - un ghid complet al terapiei prin urină, una din puţinele lucrări valoroase disponibile în limba engleză pe această temă.

Alţi delegaţi au venit din Franţa, Italia, Marea Britanie, Japonia, China, Statele Unite, Dubai, Coreea, Israel, Africa şi Australia.

Este interesant de notat că ţara în care terapia prin urină

este cel mai frecvent practicată este Germania. Dr. Johann Abele estimează că numărul germanilor care practică această metodă se ridică în prezent la cinci milioane. Delegatul venit din Dubai a studiat el însuşi în Germania, iar cinci din cei şase delegaţi australieni erau foşti emigranţi de origine germană.
42




*Ecusonul autorului, care atestă participarea sa la prima Conferinţă Mondială de Urinoterapie, ţinută la Goa în anul 1996*

La prima vedere, pare ciudat că două ţări atât de diferite şi de îndepărtate una de cealaltă îşi împart pionieratul în domeniul aplicării acestei metode tradiţionale de vindecare. Există însă motive care explică acest lucru.

Fostul prim ministru al Indiei, Shri Morajibhai Desai, şi-a păstrat sănătatea fizică şi mentală până la o vârstă foarte înaintată. El a fost prima personalitate de rang înalt care a promovat terapia prin urină în epoca modernă, afirmând public că îşi bea în mod regulat urina. Shri Morajibhai

43
Desai a murit în martie 1995, la vârsta de 100 de ani. Prietenii săi (dintre care câţiva au participat inclusiv la Conferinţa Mondială) au făcut o mare propagandă urinoterapiei, recomandând-o medicilor şi pacienţilor, cu binecuvântarea guvernului. Dr. Shri Wilfred D’souza, un reprezentant al guvernului, s-a adresat în deschidere participanţilor la Conferinţa Mondială, urând succes răspândirii acestei terapii, îndeosebi în ţări precum India, în care guvernul nu dispune de fonduri pentru sănătate, la fel ca ţările bogate.

Mă întreb când va veni timpul ca guvernele occidentale să sprijine terapia prin urină? Sincer să fiu, mă îndoiesc că aş putea auzi vreodată un prim ministru sau un ministru al sănătăţii occidental rostind cu atâta nonşalanţă cuvinte de laudă la adresa urinoterapiei, aşa cum a făcut-o omologul lor indian.

44

## Ce este urina?

Urina nu este altceva decât sânge filtrat. Rinichii noştri filtrează în permanenţă sângele. Din cei 1.200-2.000 de litri de sânge filtrat în 24 de ore, ei produc circa 1,4-2 litri de urină.

Rinichii sunt organe majore în organismul nostru, având numeroase funcţii. De aceea, este foarte important să le uşurăm munca, ingerând zilnic o cantitate cât mai mare de lichide. Evident, vorbim de lichide sănătoase, căci ceaiul negru, cafeaua şi alcoolul nu uşurează cu nimic sarcina rinichilor. Dimpotrivă! Cele mai recomandate în această direcţie sunt fructele şi legumele cu un conţinut bogat în sucuri. Una din funcţiile importante ale rinichilor este şi aceea de a controla volumul total de sânge care circulă prin corpul nostru, reglându-i pH-ul şi concentraţia anumitor compuşi.

Nimeni nu poate răspunde corect la principalele întrebări pe care şi le pun oamenii în legătură cu terapia prin urină: „Ce este urina?" şi „Care este compoziţia sa chimică?".

Motivul este simplu: conţinutul urinei se schimbă de la un minut la altul, sau cel puţin ori de câte ori vezica
45
este golită. Calitatea lichidului auriu diferă în funcţie de dieta alimentară. Vom discuta mai multe despre conţinutul urinei şi despre efectele diferitelor diete în capitolele următoare.

## Cum începem?

în societatea modernă, în cazul celor mai mulţi dintre oameni gândul de a-şi bea propria urină provoacă o reacţie negativă, nu doar din partea creierului, ci chiar la nivel stomacal. Dacă veţi întreba pe cineva dacă este dispus să îşi bea urina, cu greu veţi putea găsi o persoană la câteva mii. O excepţie face Germania, în care terapiei prin urină i s-a făcut foarte multă reclamă, astfel încât un om din 20 îşi bea deja propria urină.

De unde apare această reacţie negativă? Ce poate fi rău în a-ţi bea propria urină? Gândiţi-vă puţin şi veţi constata că totul provine numai din educaţia noastră greşită. Dacă veţi întreba pe cineva: „De ce nu eşti de acord să aplici terapia prin urină pentru a-ţi vindeca această boală, de vreme ce celelalte terapii au dat greş?“, primul răspuns pe care îl veţi primi va fi următorul: „Pentru că este un lichid murdar, care miroase urât". Mai întâi de toate, urina nu este un lichid murdar. Ea nu este altceva decât sânge filtrat, fiind absolut sterilă. Nu poate fi contaminată cu microorganisme decât după ce părăseşte corpul fizic, şi numai dacă zona genitală sau recipientul în care este colectată sunt murdare.
47
într-adevăr, într-un recipient deschis, urina va fi contaminată de o sumedenie de bacterii, întrucât acestea există pretutindeni. Chiar la ieşirea din vezică, urina este însă curată şi sterilă, putând fi folosită cu efecte imediate la spălarea rănilor.

în ceea ce priveşte faimosul miros al urinei, aceasta este mai degrabă o reacţie mentală. Dacă nu aţi fi mirosit niciodată brânza şi acest aliment v-ar fi prezentat pentru

prima oară, mirosul său vi s-ar părea probabil îngrozitor. De unde aţi putea şti că urina are un gust rău dacă nu aţi încercat-o niciodată? Există varietăţi de brânză care miros atât de puternic încât nu poţi decât să te minunezi că există oameni dispuşi să le mănânce. Când dai însă de gust, este cu totul altceva... De aceea, sfatul meu este să încercaţi mai întâi gustul urinei, şi abia apoi să vă formaţi o opinie. Ştiu că mintea se opune din răsputeri, dar vă recomand să încercaţi cu prima ocazie gustul jetului de mijloc colectat din urina de dimineaţă. în acest fel, veţi şti cu precizie. Ca să vă uşuraţi sarcina, puteţi face de cu seară un suc delicios de legume (morcovi, ţelină, varză), lăsându-1 la frigider peste noapte. Dimineaţa, puteţi amesteca urina cu sucul de legume, după care puteţi închide ochii, gustând din amestecul astfel rezultat. Simţiţi vreo diferenţă? Nu vi se pare un gust familiar, cel puţin la nivel subconştient? La urma urmei, acesta a fost primul lichid pe care l-aţi gustat vreodată, pe când vă aflaţi în pântecul matern. Chiar aşa! înainte de a ne naşte, sistemul nostru digestiv îşi începe activitatea chiar cu propria urină. Chiar şi laptele matern, cel de-al doilea aliment cu care am făcut cunoştinţă, este



tot sânge filtrat, fiind un echivalent al urinei. Mamele filtrează circa 20 de litri de sânge la nivelul pieptului pentru a produce un litru de lapte. Corpul fizic reprezintă o fantastică uzină chimică, fiind capabil să producă din sângele roşu urina galbenă şi laptele alb.

Iată un alt fapt asupra căruia vă invit să meditaţi. Urina conţine aproximativ 2,5% uree, o substanţă folosită intensiv în cremele de piele ca umectant. Femeile cheltuiesc o grămadă de bani pentru a cumpăra urina altor persoane (de multe ori, chiar a animalelor), sub forma cremelor faciale atât de scumpe, în loc să îşi folosească propria urină!... Dar despre acest subiect vom mai vorbi.

Dacă tot nu v-am convins, gândiţi-vă la celelalte produse neapetisante pe care le consumaţi, de multe ori cu cea mai mare plăcere. Ce ziceţi de gelatina de pe prăjituri (făcută din

copite)?

Din păcate, oamenii se ruşinează să vorbească de urinoterapie, motiv pentru care acest tratament atât de minunat nu beneficiază de publicitatea pe care ar merita-o. După ce am publicat prima mea carte, Terapia prin apă, am primit numeroase telefoane de la oameni care mi-au spus că sunt fericiţi că pot vorbi cu cineva despre faptul că îşi folosesc propria urină. Până acum s-au sfiit să le spună prietenilor lor acest lucru, vorbindu-le inclusiv despre succesele pe care le-au avut cu această terapie. Mulţi dintre ei nu pot vorbi nici măcar cu membrii propriei familii despre ea.



Cum trebuie începută terapia?

Terapia prin urină este probabil cea mai veche dintre toate metodele de tratament al bolilor. Prin comparaţie cu acele timpuri străvechi, stilul de viaţă al omului modem s-a schimbat radical în multe privinţe. Din cauza alimentaţiei foarte variate, dar şi a factorilor de stres care se schimbă de la o clipă la alta, fiecare mostră de urină este unică, având propriile sale caracteristici. Tocmai din acest motiv, ea reprezintă remediul ideal pentru momentul respectiv, fiind complet personalizată.

Dacă începeţi terapia prin urină, urmăriţi să gândiţi cât mai pozitiv, pentru a obţine astfel un remediu de o calitate cât mai înaltă. Există diferite modalităţi de a folosi terapia prin urină, de la băutul jetului de mijloc al urinei de dimineaţă şi până la masaje cu urină sau ingerarea unor doze homeopatice. Vom vorbi pe larg despre aceste metode în capitolele corespondente.

în cazul oricărei alte metode naturiste de tratament, primul sfat pe care îl dau cititorilor mei este acela de a-şi face mai întâi analize medicale complete. Urinoterapia este singurul tratament care nu necesită acest lucru, întrucât



corpul se diagnostichează singur în fiecare moment, urina fiind remediul perfect pentru perioada respectivă. Aşa cum

spuneam, ea este complet personalizată. Corpul nostru este cea mai bună trusă farmaceutică la care putem apela!

Tehnici de urinoterapie

Iată care sunt principalele modalităţi în care poate fi folosită urina.

Uz intern

1. Băutul urinei

Colectarea jetului de mijloc se referă - aşa cum îi spune şi numele - la partea de mijloc a jetului de urină (fără primele şi ultimele picături). Folosiţi în acest scop un vas curat. Legenda afirmă că şarpele urinei are capul şi coada otrăvite. De regulă, urina trebuie consumată în stare proaspătă. Există însă unii urinoterapeuţi care recomandă ingerarea urinei cu o jumătate de oră sau chiar cu o oră înainte de masă (respectiv după masă) şi numai în formă pură (neamestecată cu alte lichide). Alţii susţin că nu contează dacă aceasta este diluată cu apă, ba chiar că poate fi amestecată cu sucuri de fructe sau de legume. Băutul urinei pe stomacul gol induce cu siguranţă o reacţie mai puternică din partea sistemului digestiv decât dacă o bem



pe stomacul plin. în această privinţă, fiecare poate iua decizia
pe care o crede de cuviinţă, ţinând cont şi de reacţia propriului organism. Un simplu pahar cu urină băut dimineaţa are ca efect menţinerea stării de sănătate. Oamenii grav bolnavi trebuie să aplice forme mai puternice de tratament, despre care vom discuta mai multe în alte secţiuni ale acestei cărţi.

2. Picăturile ţinute sub iimbă

Această formulă a fost preferată de foarte mulţi cititori ai primei mele cărţi, Terapia prin apă. Este extrem de uşoară, poate fi aplicată de mai multe ori pe zi şi dă rezultate foarte bune.

Picăturile de urină proaspătă trebuie ţinute sub limbă, fiind picurate cu ajutorul unei pipete (de genul celor folosite pentru picăturile de ochi). în acest fel, pacientul nu bea

cantităţi mari de urină, limitându-se la 1-20 de picături.

Nu se ştie cu exactitate de ce dă această metodă rezultate atât de bune, în pofida cantităţilor foarte mici folosite. Medicina homeopatică foloseşte intensiv această modalitate de ingerare, în care remediul este ţinut în gură o perioadă cât mai lungă de timp[3].

[3] N. Tr. De asemenea, terapia cu ajutorul plantelor, în care plantele uscate şi măcinate sub forma unei pulbere fine sunt ţinute timp de un sfert de oră sub limbă. Medicii fitoterapeuţi afirmă că vascularizarea capilarelor în zona de sub limbă este foarte bogată, principiile active trecând astfel foarte uşor în sânge, Ia fel ca şi în cazul injecţiilor cu remedii lichide.



Una din explicaţiile pentru care picăturile de urină ţinute sub limbă funcţionează atât de eficient a fost oferită de dr. Ryoichi Nakao, preşedinte al Institutului M.C.L. din Japonia, în discursul său ţinut la Conferinţa Mondială de Urinoterapie: „Deşi terapia prin urină este cunoscută şi practicată de mai bine de 4.000 de ani, mulţi oameni continuă să creadă că urina conţine un element chimic special care reprezintă un remediu miraculos pentru toate bolile. Cercetările ştiinţifice indică însă că ea nu reprezintă un remediu propriu-zis. Privită dintr-o perspectivă imunologică, urina reprezintă o sursă de informaţii referitoare la bolile corpului. Atunci când ajunge la nivelul gâtului, această sursă de informaţii este analizată, iar sistemul imunitar este activat, pentru a produce răspunsul biologic corect şi modificările necesare pentru ca organismul să îşi vindece singur bolile".

Există şi alte rapoarte interesante legate de ţinerea unor cantităţi mici de substanţe sub limbă, pentru protecţia organismului. De pildă, muncitorii din fabricile japoneze de vopsele reuşesc să îşi păstreze sănătatea în mediul toxic în care lucrează ţinând sub limbă chiar o cantitate mică de vopsea uscată (operând astfel după principiul vaccinului).

Picăturile de urină trebuie colectate într-un flacon care

permite picurarea, fiind introduse apoi sub limbă.

în prima zi vor fi introduse 1-5 picături; in cea de-a doua zi 5-10 picături, iar în cea de-a treia zi tot 5-10 picături, dar de două ori pe zi (imediat după trezire şi seara, înainte de culcare).

Această doză va fi menţinută până la rezolvarea problemei de sănătate. La nevoie, ea poate fi mărită.

55

Cercetătorii din Scoţia au făcut o altă descoperire referitoare la dozajul corect al picăturilor de urină. Ei afirmă că urina proaspătă trebuie colectată între mese şi introdusă lent sub limbă cu ajutorul unei pipete. După un anumit număr de picături, care depinde de fiecare pacient în parte, acesta va observa că nu mai poate simţi gustul şi temperatura picăturilor. Cercetătorii au numit acest fenomen al reducerii senzaţiei gustative: doza de neutralizare. în acest fel, fiecare individ îşi poate afla doza optimă de picături care trebuie | ţinute sub limbă cu o anumită ocazie (procedura tilSSŞ repetată apoi de fiecare dată, numărul de picături putând

Am primit numeroase reacţii din partea cititorilor primei mele cărţi, Terapia prin apă, în care am menţionat această metodă a picăturilor de urină ţinute sub limbă. Toate îmi indicau schimbările benefice produse în starea lor de sănătate, de genul: „Am ţinut câte cinci picături de urină sub limbă, dimineaţa şi seara. în primele două zile nu am simţit nici o schimbare, dar în cea de-a treia zi astmul mi-a dispărut cu desăvârşire". Urina trebuie ingerată într-o stare de spirit cât mai deschisă, cu bucurie şi credinţă, îndeosebi dacă este folosită în scopuri terapeutice. în acest fel, şansele de vindecare cresc dramatic. Mintea noastră este infinit mai puternică decât credem.

3. Duşuri cu urină

în cazul infecţiilor (şi al altor tulburări) vaginale şi uterine se recomandă duşurile cu urină. Puteţi adăuga la aceasta şi alte ceaiuri, precum cele de muşeţel sau gălbenele.

Pentru informaţii suplimentare legate de tratamentele cu plante, vă recomand lucrarea mea, Terapia prin plante. în acest caz, puteţi folosi urină proaspătă sau veche. La prima vedere, pare curios cum se poate infecta tractul urinar, de vreme ce urina vindecă orice infecţie. Vom oferi mai multe explicaţii în această direcţie mai târziu.

4. Picături în ureche

Urina poate fi folosită şi sub formă de picături în ureche, în cazul tulburărilor care afectează acest organ. în acest scop, se recomandă să umeziţi un beţişor pentru urechi (din cele care au dopuri de vată la capete) în ulei, de preferinţă în ulei de lumânărică (verbascum thapsus), pentru a proteja urechea. Puteţi folosi apoi urină proaspătă, dar cei mai mulţi urinoterapeuţi recomandă urina veche de patru zile, care pare mult mai eficientă în acest caz.

5. Clismele

Clismele reprezintă unul din tratamentele preferate ale urinoterapeuţilor experimentaţi, întrucât intestinele absorb mult mai rapid substanţele prin comparaţie cu digestia normală. Irigarea colonului cu ajutorul urinei poate fi făcută şi individual, dar este recomandabil să studiaţi înainte literatura disponibilă referitoare la ea. Cel mai bine este să apelaţi la un practician şi să nu începeţi tratamentul individual decât dacă ştiţi exact ce aveţi de făcut.

6. Gargara

Gargara cu urină şi păstrarea acesteia în interiorul gurii o perioadă mai lungă de timp se dovedeşte destul de dificilă

pentru începători, dar cei experimentaţi o consideră un tratament de excepţie. Cercetătorii japonezi au descoperit că introducerea directă în stomac a urinei cu ajutorul unui tub nu are nici un efect.

Dr. G. K. Thakkar din India aplică urinoterapia de mai bine de două decenii şi continuă să aibă dantura intactă, în timp ce majoritatea celor de vârsta lui şi-au pierdut o bună parte din dinţi, unii chiar pe toţi. El s-a jurat că nu va accepta să îşi piardă nici măcar un singur dinte pentru tot

restul vieţii sale. Dacă îl asculţi atunci când spune acest lucru, zâmbindu-ţi cu întreaga gură, astfel încât să îi poţi vedea dantura splendidă, nu poţi să nu îl crezi pe cuvânt, în această metodă de tratament, urina proaspătă este folosită pentru gargară, după care este scuipată. în cazul unor probleme precum infecţiile gurii, paradontoză, durerile de dinţi şi de gât, urina trebuie păstrată şi plimbată în gură circa 20-30 de minute.

7. Urina homeopatică

începătorii în domeniul urinoterapiei preferă de multe ori această formă de terapie. Metoda homeopatică se recomandă de asemenea în cazul copiilor, atunci când aceştia nu îşi pot depăşi dezgustul la gândul de a-şi bea propria urină. Remediile homeopatice miros de regulă la fel, astfel încât este greu de spus care dintre ele conţine urină. Principiul care stă la baza acestei forme de terapie este informaţia subtilă a remediului (frecvenţa homeopatică). în cazul de faţă, principiul este informaţia (frecvenţa) urinei, nu urina însăşi. Prepararea remediilor homeopatice consumă



însă destul de mult timp, iar cei care se ocupă de acest lucru trebuie să respecte întocmai indicaţiile metodologice, în cazul tratamentului cu urină se recomandă o diluţie de o picătură la un milion de picături. Aşa cum afirmam mai devreme, remediul este plasat sub limbă, ţinut cât mai mult timp, iar apoi înghiţit în mod natural.

Cum trebuie preparată urina homeopatică

Diluţiile homeopatice sunt calculate după formula Dl, D6 sau chiar D30, precum şi după orice formulă intermediară (Dl înseamnă o picătură la zece picături, iar D6 o picătură la un milion de picături). D6 înseamnă că diluţia s-a făcut de şase ori (se mai scrie şi 6x). Obţinerea unei asemenea diluţii nu este deloc dificilă. Nu trebuie în nici un caz să număraţi un milion de picături de apă, iar apoi să adăugaţi o picătură de urină. Sistemul este mult mai simplu. Dacă doriţi să preparaţi un remediu homeopatic, cel mai bine este să cumpăraţi de la farmacie şase eprubete de dimensiuni mici

(puteţi folosi şi şase sticluţe sau fiole), precum şi o pipetă.

a. Plasaţi eprubetele pe un suport şi introduceţi 9 picături de apă în fiecare dintre ele. Nu folosiţi apă de la robinet, care poate conţine cloruri sau fluoruri, ci apă de izvor sau apă plată.

b. Următorul pas constă în a introduce o picătură de urină proaspătă în prima eprubetă. Curăţaţi apoi foarte bine pipeta.

c. Luaţi apoi eprubetă, acoperiţi-o cu degetul mare şi scuturaţi-o de 50 de ori. Acest lucru este foarte important. Aţi obţinut astfel o diluţie Dl (lx).



d. în continuare, luaţi o picătură de Dl şi introduceţi- o în cea de-a doua eprubetă. Scuturaţi-o apoi de 50 de ori. Aţi obţinut astfel o diluţie D2 (2x).

e. Luaţi apoi o picătură de D2 şi introduceţi-o în a treia eprubetă. Repetaţi procedura până când ajungeţi la cea de-a şasea eprubetă, în care veţi obţine o diluţie D6 (6x). Aceasta este urina homeopatică.

Dacă doriţi să stocaţi o cantitate de urină homeopatică pentru o perioadă mai lungă de timp, vă recomand să folosiţi în ultimul tub etanol. Dacă nu găsiţi etanol la farmacistul dumneavoastră, îl puteţi înlocui cu votcă sau alcool de fructe.

Pentru un începător, procesul poate părea oarecum dificil, dar dacă l-aţi făcut de câteva ori, veţi descoperi că procedura este în realitate extrem de simplă. Puteţi produce remedii homeopatice din orice plantă (nu doar din urină).

Dacă doriţi să aflaţi mai multe în legătură cu remediile homeopatice, cititi literatura în domeniu. Există pe piaţă cărţi foarte bune, care se adresează deopotrivă începătorilor şi terapeuţilor.

8. Injecţiile

Această metodă nu trebuie practicată decât de profesionişti.

Medicii preferă să injecteze urina direct sub piele sau în interiorul muşchilor. Această modalitate terapeutică poate

rezolva uşor problema începătorilor care refuză să îşi bea urina. în anumite cazuri, ea se dovedeşte chiar mai eficientă decât urina luată oral.
60
Injectarea urinei poate fi folosită şi în cazul pacienţilor inconştienţi (în aceste situaţii, se foloseşte pe cât posibil urina altor persoane de acelaşi sex).

Sunt cazuri în care medicii le-au injectat pacienţilor urină, fără ca aceştia să ştie. Ei le-au solicitat acestora o mostră de urină pentru a-i face analiza, după care au folosit-o sub formă de injecţie sau ca remediu homeopatic. Pacienţii au aflat abia la sfârşit (uneori nici atunci), după terminarea cu succes a tratamentului. Evident, în asemenea cazuri nu poate fi folosită decât urina pacientului.

Injectarea urinei în punctele de acupunctură a fost menţionată la prima Conferinţă Mondială de Urinoterapie de la Goa. Prezentatorul raportului a afirmat că rezultatele obţinute au fost foarte bune, dar metoda trebuie practicată doar de către un profesionist experimentat.

Există câteva cărţi foarte bune în legătură cu acest subiect, din păcate doar în limba germană (precum cele ale dr. Johann Abele, dr. Hasler şi Ingeborg Allman).

9. Trasul pe nas (prizatul)

Urina poate fi prizată la fel ca petrolul, aurolacul sau drogurile, care, din păcate, dau dependenţă şi au efecte negative asupra stării de sănătate. Nu este însă şi cazul urinei, care poate rezolva în schimb probleme ale ochilor, nasului şi sinusurilor. în India, această metodă este numită neti. Acest nume este folosit în numeroase publicaţii, fiind preferat celui de prizat, care a căpătat conotaţii peiorative. Dacă, din cauza dietei alimentare, urina se dovedeşte prea
61
puternică, generând o reacţie adversă (greaţă etc.), o puteţi dilua cu apă. Nu se recomandă ca tehnica de purificare neti să fie făcută decât cu urină proaspătă. Pacientul trebuie să îşi astupe o nară cu degetul de la o mână, inspirând urina pe nara opusă. La întoarcere, lichidul se va scurge încet în

gură, fiind eliminat prin scuipare. Procedeul trebuie repetat de câteva ori. După fiecare reluare, suflaţi-vă nasul, pentru a elimina mucoasele rămase. La Conferinţa Mondială de la Goa a fost prezentat chiar un instrument special pentru practica neti, care semăna cu o stropitoare.

10. Clătirea

Urina proaspătă mai poate fi folosită şi pentru clătirea gurii, pentru rezolvarea unor probleme ale dinţilor şi ale gingiilor. în acest caz, ea trebuie plimbată prin gură timp de câteva minute.

Uz extern

Pentru cei mai mulţi dintre oameni, folosirea urinei pentru uz extern se dovedeşte mult mai uşoară la început, în acest caz, este folosită urină veche de cel puţin patru zile. Unii specialişti afirmă că urina este la fel ca vinul - cu cât este mai veche, cu atât este mai bună. Coen van der Kroon, autorul lucrării Izvorul de aur - un ghid complet al urinoterapiei, foloseşte o urină veche de 4-8 zile. El recomandă păstrarea urinei în recipiente de sticlă fumurie,



acoperite cu pânză, pentru ca aerul să circule liber şi să amplifice astfel procesul de fermentaţie. în timpul acestui proces, urina devine mai alcalină. Ureea se transformă în amoniac, care îi conferă urinei un miros extrem de puternic, dar şi o eficienţă mult mai mare.

Băile

Băile de picioare. Această metodă se foloseşte în mod regulat pentru tratarea afecţiunii numită picior de atlet, a eczemelor şi a altor probleme ale pielii, dar şi pentru afecţiuni ale vezicii şi pentru o mai bună circulaţie a picioarelor. Poate fi folosită urină proaspătă sau veche, uşor încălzită.

Băile de şezut. Coen van der Kroon recomandă cu deosebire aceste băi.

„Băile de şezut sunt recomandate pentru probleme ale organelor genitale şi pentru afecţiuni ale anusului, precum hemoroizii. în acest scop poate fi folosită urina proaspătă,

rece sau încălzită. Dacă doriţi să faceţi o baie de picioare sau de şezut, colectaţi-vă urina întreaga zi, astfel încât să puteţi umple jumătate din cada de baie. Pentru a mări cantitatea de lichid, puteţi completa restul cu apă“.

Metoda terapeutică Kneipp (hidro-herbală) foloseşte băile de şezut pentru tratarea problemelor genitale sau anale cu ajutorul ceaiurilor din plante. Chiar şi în acest caz, se recomandă alternarea băilor din ceaiuri cu cele cu urină.

Băile de abur. Urina veche poate fi folosită în băi de abur, pentru tratarea afecţiunilor pielii. Unii terapeuţi



amestecă urina veche cu apă, pentru a obţine o cantitate mai mare de aburi.

Băile de ochi/Picăturile pentru ochi. în cazul anumitor afecţiuni ale ochilor este folosită urina proaspătă, eventual fiartă, sub formă de băi ale ochilor, sau de picături introduse în ochi. în acest scop se folosesc pipete de tipul celor în care se vând colburile. Unii terapeuţi diluează urina. Există rapoarte care confirmă îmbunătăţirea vederii ca urmare a unor tratamente pe termen lung cu ajutorul băilor de ochi.

Compresele

Compresele cu urină se folosesc la fel ca cele cu ceaiuri din plante. Tifonul (sau o bucată de pânză curată) este înmuiat în urina încălzită (de regulă în bain-marie), după care este aşezat pe locul afecţiunii. Alternativ, mai pot fi folosite comprese cu ceaiuri din plante, oţet, Kombucha sau argilă, în funcţie de problemele cu care vă confruntaţi. Puteţi afla mai multe despre compresele cu ceaiuri din plante din cartea mea, Ceaiurile din plante. Dacă aveţi o rană deschisă sau umflată, compresele sunt de preferat frecţiilor sau masajului cu urină direct pe piele.

Masajele

Masajele corporale

Urina poate fi folosită la masarea pielii, pentru a obţine un ten mai frumos şi pentru a îmbunătăţi circulaţia sângelui. Masajele cu urină se recomandă cu deosebire în timpul posturilor negre, pentru a hrăni corpul prin intermediul

pielii.
64

Masajul părului şi a scalpului

Urinoterapeuţii experimentaţi folosesc urina pentru masaje ale capului, tratând astfel mătreaţa şi pierderea părului. In acest scop, urina este masată pe pielea scalpului, după care este lăsată să fie absorbită timp de o jumătate de oră, până la o oră. în final, capul este spălat cu apă caldă. Nu se recomandă în asemenea cazuri folosirea şampoanelor sau a săpunului.

După părerea mea, nu oricine poate aplica acest tip de tratament, căci în urma lui rămâne un anumit miros specific. Succesul lui este indiscutabil, dar există şi alte modalităţi de a obţine aceleaşi rezultate, mai simple şi la fel de eficiente. Unul din ele se referă la frecţiile cu Kombucha. Atunci când am publicat pentru prima oară lucrarea Kombucha - ciuperca miraculoasă, mă îndoiam că părul poate creşte la loc şi îşi poate recăpăta culoarea originală, aşa cum pretind mulţi dintre adepţii acestei forme de tratament. Am primit apoi sute de telefoane şi scrisori de la cititori şi de la coafori care mi-au confirmat faptul că cel mai bun tratament posibil pentru chelie şi albirea prematură a părului este cel cu Kombucha (ingerată oral). Ce să mai vorbim de faptul că un tratament cu Kombucha nu costă decât o zecime dintr-un cent.

O altă metodă de tratament constă în folosirea apei activate, în care apa cu un pH obişnuit, de 7, este împărţită într-o apă cu pH 4 şi una cu pH 10. Apa ionizată este foarte uşor de obţinut dacă dispui de echipamentul necesar şi nu costă nimic. Urina miroase foarte puternic, îndeosebi dacă
65
este veche. De aceea, cel care se spală cu ea va mirosi a urină. Kombucha miroase la fel ca oţetul, iar apa activată nu miroase deloc.

Damar Tantra, scriptura veche de 5.000 de ani, descrie astfel beneficiile masajului cu urină:

Versetul 44

Iţi voi descrie acum, o, Parvati, procedeul secret al masajului terapeutic realizat cu propria urină. Adeptul care va aplica în mod consecvent acest procedeu se va purifica în scurt timp şi va obţine rezultate din ce în ce mai bune în timpul meditaţiei.

Versetul 45

El trebuie să îşi colecteze urina într-un vas de lut ars, lăsând-o la fiert până când scade cantitativ, din ea rămânând numai un sfert din cantitatea iniţială. Răcit, acest extract de urină va fi folosit pentru masajul corpului.

Versetul 51

Adeptul trebuie să ştie că urina nu trebuie folosită niciodată nefiartă pentru masajul corpului. Extractul de Shivambu este extrem de benefic pentru corpul fizic. Cel care îşi masează trupul cu el poate realiza multe lucruri.

Frecţiile cu urină

Secretul foarte multor regine ale frumuseţii şi staruri constă în frecţiile cu urină. Aşa cum spuneam mai devreme,

ureea este folosită în toate cremele faciale disponibile la ora actuală, care sunt însă extrem de scumpe. Urina personală este mult mai concentrată decât aceste creme, nu costă nimic şi reprezintă un tratament mult mai echilibrat pentru piele.

Alte aplicaţii

Alte aplicaţii pot include urina magnetizată, încălzită sau încărcată cromoterapeutic.

împachetările cu argilă

Efectul împachetărilor cu argilă poate fi mult amplificat dacă în locul apei veţi folosi urina pentru înmuierea argilei. Urina poate fi proaspătă sau fiartă. Aceste împachetări sunt foarte benefice la tratarea tumorilor, a arsurilor şi rănilor, în cazul rănilor deschise, argila trebuie înfăşurată în tifon înainte de a fi aşezată pe ele. împachetările se fac de regulă pe durata unei ore.

Urina încălzită

Urina veche poate fi folosită cu succes pentru umflături,

dureri şi alte afecţiuni care necesită o alinare rapidă. Urina se încălzeşte întotdeauna în bain-marie, adică într-un vas plasat în interiorul altui vas aşezat pe foc. Pentru anumite aplicaţii, ea trebuie încălzită la temperatura corpului. Pentru altele, ea poate fi chiar mai fierbinte.


Urina fiartă

Urina fiartă poate fi folosită la masaje şi comprese. Ea este mult mai concentrată decât urina proaspătă, întrucât o parte din apă se evaporă prin fierbere. în plus, procesul de fermentaţie este oprit.

„Cea mai rapidă metodă de vindecare a problemelor oculare constă în a amesteca miere cu urina unui bărbat tânăr, fiartă o perioadă scurtă de timp" - Heinrich Zedler, Germania (conform unui tratat de medicină apărut în anul 1747).

în discursul ţinut cu ocazia Conferinţei Mondiale de Urinoterapie de la Goa, din anul 1996, Shri Jagdish Shahin a menţionat şi alte două modalităţi de amplificare a efectelor vindecătoare ale tratamentului cu urină:

Urina magnetizată

Urina veche poate fi magnetizată prin apropierea recipientului în care este colectată de polul sud al unui magnet puternic, timp de 8-10 ore. De regulă, polul sud al magnetului este folosit pentru magnetizarea urinei vechi în vederea masajului.

încărcarea cromoterapeutică a urinei

Corpul fizic absoarbe energia cosmică sub forma razelor solare. Apariţia unor blocaje pe diferite nivele ale corpului subtil energetic al corpului (aurei) poate fi tradusă prin absenţa anumitor culori din acesta, care atrage după sine apariţia bolilor. în acest caz, bolile pot fi vindecate prin expunerea corpului bolnav la razele unui bec colorat, în funcţie de carenţele pe care le manifestă. Pornind de la

acest principiu, urina poate fi încărcată cromoterapeutic prin păstrarea ei într-o sticlă colorată (culoarea depinde de

boala care trebuie tratată), expusă la soare timp de câteva zile. Alternativ, o sticlă obişnuită poate fi învelită cu un celofan colorat şi expusă la soare. Ulterior, urina va fi folosită pentru masajul corpului, iar beneficiile vor fi rapide.

## Urina ionizată

în ceea ce priveşte terapia prin urină, opiniile sunt foarte tranşate, fiind împărţite în două categorii. Unii afirmă că urina este „cel mai bun remediu personal", în timp ce alţii susţin că ea reprezintă „un deşeu toxic". Cel de-al doilea grup este mai mare. Primul este însă mai bine informat. Fiind eu însumi autor al unei cărţi referitoare la terapia prin urină, eu aparţin primului grup.

Cu toate acestea, nu am menţionat nimic despre posibilitatea folosirii urinei ionizate în prima mea ediţie a lucrării Urina - apa sfântă, deoarece la acea vreme nu deţineam suficiente informaţii pe această temă.

Urina conţine minerale, aminoacizi, enzime, hormoni şi antidoturi specifice şi esenţiale pentru starea noastră din acel moment. Cu toate acestea, nu putem spune că toate ingredientele ei sunt benefice în procesul de vindecare. Personal, am unele rezerve referitoare la reciclarea acelor minerale precum fosforul, sulful sau clorul, care dau naştere unor acizi. Majoritatea medicamentelor alopate conţin şi ele minerale generatoare de acizi.

Ionizarea urinei ar putea fi o potenţială rezolvare a acestei probleme, întrucât separă mineralele acide de cele



alcaline. în acest fel, mineralele alcaline pot fi folosite pentru uz intern, iar cele acide pentru uz extern, obţinând rezultate mult mai bune.

Potenţialul urinei ionizate este nelimitat. Numărul ingredientelor sale depăşeşte 2.500. De aceea, nu ştim încă cum reacţionează la ionizare anumite elemente precum antidoturile sau hormonii. Timpul ne va aduce însă răspunsurile dorite.

Pentru ultimele informaţii în domeniu, consultaţi periodicul „Sănătate pentru toţi“ sau editorul acestei cărţi.

Pentru a vă putea face o idee mai clară referitoare la potenţialul urinei ionizate prin comparaţie cu cel al urinei obişnuite, vă prezint o sinteză a beneficiilor apei ionizate prin comparaţie cu cea obişnuită.

Acid vs. Alcalin = îmbătrânire vs. întinerire

Folosirea unei urine acide sau alcaline este la fel de importantă ca şi o dietă alimentară acidă sau alcalină.

De altfel, factorul dietă a fost discutat pe larg la prima Conferinţă Mondială de Urinoterapie de la Goa.

Urina poate deveni benefică sau „un deşeu toxic“ în funcţie de doi factori: cantitatea sau procentajul de urină reciclată şi dieta alimentară. Acest lucru este cu deosebire

70

important dacă urina este folosită zilnic, pentru prevenirea bolilor.

Degeaba vorbim de detoxificare şi de eliminarea acizilor din corp dacă reciclăm exact aceşti acizi prin intermediul unei urine bogate în minerale acide.

Procesul de îmbătrânire echivalează cu o acumulare de deşeuri organice.

Cercetările lui Alexis Carrell au demonstrat că nemurirea este posibilă în anumite circumstanţe, dar cine şi-ar dori să trăiască într-un laborator, fără să mănânce altceva decât alimente „benefice pentru sânge"? Probabil nimeni. Omul obişnuit îşi doreşte să îmbătrânească lent, să îşi păstreze starea de sănătate până la o vârstă înaintată şi să moară împăcat atunci când îi vine ceasul.

Principala noastră problemă nu constă atât în a ne prelungi la infinit durata de viaţă, cât în a ne îmbunătăţi calitatea vieţii. în timpul ultimilor 50 de ani, durata medie de viaţă în ţările occidentale a crescut cu 10 ani, adică cu 13%. Pe de altă parte, anumite boli cronice, precum astmul sau alergiile, şi-au dublat ponderea în numai 10 ani!

Principala problemă de sănătate cu care ne confruntăm cu toţii constă în acumularea de deşeuri organice acide.

De-a lungul anilor, aceste deşeuri se acumulează în organism. Chiar şi alimentele puternic alcaline conţin

elemente capabile să genereze acizi, contribuind şi ele la
71
sporirea cantităţii de deşeuri toxice. Aşa se explică de ce urina noastră este preponderent acidă, chiar dacă avem o dietă alimentară alcalină. Mi-am monitorizat urina timp de 16 ani, iar la început nu mi-a venit să cred că aceasta nu reflectă din punct de vedere al pH-ului dieta mea alimentară din acel moment, ci mai degrabă dieta mea din ultimele decenii. Mi-a trebuit ceva timp ca să descopăr că mostrele de urină nu reflectă gradul de aciditate sau de alcalinitate al sângelui, în special dacă nu sunt luate imediat după masă. Inversarea procesului de îmbătrânire şi „vindecarea" vârstei înaintate reprezintă un tratament pe termen lung.

Orice om îşi doreşte să fie sănătos la bătrâneţe. Există nenumărate terapii, tratamente, diete şi exerciţii recomandate pentru prelungirea longevităţii, dar foarte puţini oameni se gândesc la un veritabil proces de inversare a îmbătrânirii. Inversarea procesului lent, dar sigur, de acumulare a deşeurilor acide în corp opreşte procesul de îmbătrânire, reduce cantitatea de deşeuri şi elimină acizii depozitaţi printr-un proces gradual. Acest lucru inversează procesul de îmbătrânire şi elimină lent, dar sigur, cauzele care stau la baza „bolilor legate de vârsta înaintată[14].

Iată câteva din beneficiile apei ionizate acide şi alcaline, obţinută din apă de la robinet (nu ne referim aici la apa distilată sau filtrată). Prin comparaţie cu urina, apa de la
72
robinet este foarte săracă în minerale. Acelaşi lucru este valabil şi în cazul apei minerale (aceasta este bogată în minerale numai prin comparaţie cu apa de la robinet, nu şi cu urina). Fiind atât de bogată în minerale, urina ionizată devine un lichid extrem de puternic din punct de vedere terapeutic.

Spre exemplu, anumite experimente făcute cu urină acidă ionizată au demonstrat obţinerea unor rezultate excelente în bolile pielii. Este însă prea devreme să oferim aici o listă cu bolile pe care le poate trata urina ionizată, scop în care mai

sunt necesare cercetări de durată.

Vă prezentăm în continuare câteva indicii referitoare la folosirea apei ionizate (mult mai săracă în minerale), care vă pot fi de folos.

De ce este atât de importantă folosirea apei alcaline ionizate?

• Este benefică pentru tratamentul bolilor „legate de vârstă", dar şi al altor afecţiuni.

• Inversează procesul de îmbătrânire.

• Blochează acumularea deşeurilor acide în organism.

• Reprezintă un antioxidant puternic, la fel ca vitaminele A, E şi C, picogenolul şi seleniul, dar fără efecte secundare negative.

• Sarcina ionică neutralizează radicalii liberi,

• Furnizează oxigen corpului.

• Amplifică energia corporală.



• Contracarează acidoza.

• întăreşte sistemul imun.

Apa alcalină nu este apă alcalină!

Sang Whang, un specialist în domeniu, afirmă că pentru neutralizarea unui singur pahar cu coca cola, cu un pH de 2,5, omul ar trebui să bea nu mai puţin de 32 de pahare de apă „puternic alcalină" (neionizată)!! Dacă doriţi să beţi o coca cola, vă recomand aşadar să începeţi cu 32 de pahare de apă puternic alcalină, pentru a o neutraliza. Mă îndoiesc că veţi mai dori vreodată să beţi coca cola...

în sine, apa reprezintă un agent de ionizare foarte eficient, lucru uşor de demonstrat, întrucât dizolvă rapid sarea. Sarea de bucătărie nu este altceva decât clorură de sodiu (NaCl). într-o soluţie apoasă, cele două elemente chimice sunt disociate în ioni pozitivi de sodiu şi ioni negativi de clor, care se mişcă liberi prin apă.

Apa poate fi ionizată şi prin electroliză, generând ioni pozitivi de hidrogen şi ioni negativi de oxigen, care sunt eliminaţi sub formă de bule de gaz. Ionii pozitivi de hidrogen, $H^+$, alături de combinaţia OH, poartă numele de

radical hidroxil.

Dacă în apă sunt prezente şi săruri de calciu, compuşii finali se asociază între ei. Calciul este un metal foarte reactiv, combinându-se întotdeauna cu alte elemente, de pildă cu carbonul sau sulful, generând carbonatul sau sulfatul de calciu (printre alţi produşi). $CaC0_3$ = $Ca^{++}$ şi $C0_3$~. Prezenţa carbonatului de calciu va afecta cu siguranţă rezultatul final.



Care sunt beneficiile apei acide ionizate?

Apa acidă este folosită de regulă numai pentru uz extern. în anumite condiţii speciale, ea poate fi folosită în cantităţi mici şi intern, lucru care va fi descris în capitolul referitor la tratamentele bolilor.

• Apa acidă este „mai udă“ decât apa obişnuită de la robinet.

• Tratează acneea fără efecte secundare negative.

• Este benefică în tratamentul mătreţei.

• Ajută în cazul ochilor uscaţi (cronic).

• Tratează eczemele.

• Dezinfectează alimentele (de pildă, legumele), atunci când acestea sunt spălate în ea.

• Este un excelent şampon, dând volum şi strălucire părului.

• Este utilă ca insecticid pentru plante.

• Umezeşte pielea.

• Catifelează pielea.

• Rănile spălate şi dezinfectate cu apă acidă ionizată se vindecă mai repede.

• Distruge majoritatea bacteriilor.

• Folosirea regulată a apei acide ionizate elasticizează pielea şi elimină ridurile mici.

• Este folosită cu succes în tratamentul ulcerului varicos diabetic.

• Este eficientă în tratamentul eczemelor generate de ciuperci.

• Alină şi vindecă muşcăturile de insecte.

Noţiuni de bază legate de pH-ul corporal

Echilibrul pH-ului contează.

Atunci când vorbim de pH-ul corpului, ne referim de regulă la acizi, la elementele care generează acizi şi la faptul că aciditatea noastră este prea ridicată. Valorile pH-ului corporal sunt însă foarte diferite.

Mecanismele corpului nostru sunt controlate de substanţe chimice, de impulsurile electrice şi de hormoni. Enzimele, sarcinile electrice şi hormonii controlează majoritatea funcţiilor corporale şi sunt de regulă foarte sensibile la pH. Dacă nivelul acestuia nu este corect, corpul nostru nu poate funcţiona aşa cum trebuie.

Iată care sunt valorile medii ale pH-ului unei persoane sănătoase:

Sucurile gastrice din stomac 1,5

Piele / transpiraţie 4,7

Salivă (când organismul esteodihnit)6,4

Urină (când organismul esteodihnit) 5,5-6,0

Pielea / transpiraţia

Pielea permite eliminarea unor mari cantităţi de deşeuri acide şi de săruri inutile, dar şi absorbţia substanţelor nutritive, a anumitor remedii şi, din păcate, a poluării.

Celule

Sânge

Sucuri pancreatice

7,1

7,4

8,8



PH-ul acestor secreţii poate fi simţit cu uşurinţă prin gustarea transpiraţiei.

Pielea elimină lichidele specifice transpiraţiei pentru a păstra echilibrul termic al corpului prin evaporarea de apă, proces care răceşte corpul.

Odată cu transpiraţia, noi eliminăm inclusiv deşeuri acide şi săruri inutile. Aceste „deşeuri" conferă pielii un scut acid

cu un pH de 4,7 - care reprezintă un mecanism natural de apărare împotriva bacteriilor şi virusurilor. De aceea, procesul de transpiraţie este absolut necesar pentru eliminarea toxinelor (de pildă, printr-o saună făcută zilnic). Odată cu creşterea standardului de viaţă, oamenii renunţă la mecanismele lor naturale de apărare. Nu este de mirare că incidenţa bolilor pielii este mai mare în cazul oamenilor cu „o igienă corporală mai bună" decât în cel al oamenilor mai puţin preocupaţi de această igienă. Nu v-aţi întrebat niciodată de ce şamponul elimină atât de bine petele, sau de ce au atâtea probleme ale pielii cei care se spală zilnic pe cap? Oricât de mult s-ar lăuda producătorii de produse cosmetice cu mecanismele lor de apărare a pielii (care nu fac altceva decât să împiedice pielea să respire şi să transpire corect), acestea nu vor putea înlocui niciodată mecanismele noastre naturale de protecţie. Nu doresc să aprofundez aici acest subiect, dar vă recomand insistent cartea Jutei Stepanovs, Remedii pentru păr. Iată, într-o singură frază, ce recomandă aceasta: „Nu vă expuneţi pielea la produse pe care nu le puteţi mânca".

77

Saliva

PH-ul salivei se schimbă în timpul zilei în funcţie de alimentele pe care le mâncăm şi de alţi factori. Cel mai bun moment pentru măsurarea pH-ului salivei este dimineaţa, după ce aţi băut un pahar cu apă „neutră" şi aţi aşteptat câteva minute. Pentru o evaluare mai bună, saliva şi urina trebuie măsurate în acelaşi timp. în cazul unui om sănătos, dimineaţa, după o perioadă lungă de odihnă, pH-ul salivei ar trebui să, fie de 6,2-6,4. Un pH mai mic de 6 indică faptul că multe minerale şi aminoacizi nu sunt absorbite corect. Un pH de 6,8-7 indică o digestie lentă.

Atunci când sunt măsurate imediat înainte de masă, pH-ul salivei şi cel al sângelui sunt mai mult sau mai puţin identice. Astfel, dacă pH-ul salivei este de 6,4, scăzând după masă, este evident că sângele este şi el acid. Dacă pH-ul este mai mare, sângele este alcalin. Acest lucru nu este valabil

decât înainte de masă, căci imediat după masă saliva devine alcalină, pH-ul ei urcând la aproximativ 7.

PH-ul salivei oferă informaţii mai stabile şi mai utile decât cel al urinei, întrucât saliva este mai strâns legată de sânge.

Saliva şi urina

Compararea mai multor mostre de salivă şi urină permite tragerea anumitor concluzii referitoare la tulburările sau bolile de care suferă persoana.

Acum 20 de ani, când am început pentru prima oară să îmi măsor nivelele de pH corporal, am început să-mi adaptez alimentaţia în funcţie de pH-ul urinei. Spre uimirea mea,



pH-ul urinei nu corespundea însă alimentelor ingerate. Abia mai târziu, când am aflat de incredibilele rezultate ale terapiei prin urină şi despre legătura dintre aceasta şi salivă, am început să înţeleg de ce sunt atât de eficiente remediile homeopatice.

Mark Konlee, autorul cărţii Cum pot fi inversate disfuncţiile sistemului imunitar, pe care v-o recomand călduros, a studiat corespondenţele dintre pH-ul urinei şi cel al salivei şi a ajuns la următoarele concluzii:

Un pH al urinei de peste 6,4 pe termen lung, dublat de un pH al salivei mai mic de 6, poate indica o epuizare a glandelor suprarenale, cancer, o infecţie cronică sau o stare de oboseală. Diferenţa dintre cele două valori oferă o indicaţie preţioasă legată de nivelul de toxicitate al sângelui. Cu cât cele două valori sunt mai distanţate, cu atât mai toxic este sângele.

Dacă pH-ul urinei de dimineaţă depăşeşte valoarea 6 (este prea alcalin), iar cel al salivei este sub 6 (este prea acid), putem vorbi de o aciditate excesivă a sângelui, de incapacitatea de a asimila acizii graşi esenţiali, de o epuizare a glandelor suprarenale şi de eventuale tulburări digestive.

O valoare a pH-ului urinei de 7 sau mai mare şi una a pH-ului salivei mai mică de 6 reprezintă deja un semn de mare pericol. Se recomandă în acest caz consultarea de urgenţă a medicului.

Dacă urina şi saliva sunt amândouă alcaline (peste 6,4), putem vorbi de o deficienţă la nivelul dietei alimentare (de pildă, în cazul vegetarienilor prea stricţi).

Urina

PH-ul normal al urinei de dimineaţă (după o perioadă lungă de odihnă) este de 5,5-6,0. în timpul somnului, organismul se foloseşte de perioada prelungită de odihnă pentru a se repara singur şi pentru a-şi elimina deşeurile. Dacă vă culcaţi cu stomacul plin, el va fi prea ocupat cu digerarea hranei pentru a se mai putea relaxa. Deloc întâmplător, nu veţi dormi bine, iar pH-ul urinei de dimineaţă nu va fi la nivelul corect.

Dacă pH-ul urinei de dimineaţă este mai mare de 7, sunt indicate noi analize medicale, pentru a afla care este cauza acestei valori neobişnuit de mari.

Sângele

Sângele nostru este de regulă uşor alcalin, cu o valoare a pH-ului de 7,4 la un om sănătos. Corpul încearcă să îşi menţină întotdeauna valoarea pH-ului între 7,35 şi 7,45. Dacă valoarea acestuia scade sub 7,35, putem vorbi de o acidoză a sângelui. Dacă ea creşte peste 7,45, vorbim de o alcaloză a sângelui.

Oxigenul, ozonul şi apa oxigenată ($H,0_2$) au un efect de alcalinizare asupra sângelui. Sângele acid este bogat în dioxid de carbon şi sărac în oxigen. De aceea, băutul apei alcaline măreşte nivelul oxigenului din sânge şi reduce nivelul dioxidului de carbon.

Valoarea pH-ului sângelui oscilează într-un interval foarte redus. Un pH de 6,95 poate însemna intrarea în comă sau chiar moartea. Un sânge prea alcalin va da naştere unor probleme medicale complicate (alcaloză metabolică sau

respiratorie). Unul din efectele cronice ale unei alcaloze de lungă durată (un pH peste 7,5) constă în crearea unei mediu care favorizează creşterea tumorilor.

în sânge există aminoacizi care îşi pot schimba

polaritatea, facându-1 mai acid sau mai alcalin, după cum este necesar. Aceste substanţe păstrează echilibrai pH-ului sângelui.

Există o anumită confuzie legată de nivelul pH-ului şi cancer.

Pe de o parte, cancerul „se simte foarte bine" la nivele ale pH-ului de 7,56 sau peste această valoare. Pe de altă parte, el reprezintă o boală acidă. Creşterea tumorilor într-un mediu alcalin îi conduce pe unii oameni la concluzii greşite, cum ar fi evitarea alimentelor sau băuturilor alcaline.

Sucurile pancreatice

Dată fiind valoarea pH-ului lor, de 8,8, aceste sucuri reprezintă cel mai alcalin fluid care există în interiorul corpului nostru. Secreţiile endocrine ale pancreasului sunt alcătuite din diferite enzime care contribuie la digerarea hranei. Sucurile pancreatice sunt vărsate în intestine cu scopul de a neutraliza bolul alimentar care vine din stomac, extrem de acid.

Principalele minerale din trupul şi din hrana noastră

Noi suntem ceea ce mâncăm. De aceea, hrana noastră trebuie să fie sănătoasă şi să aibă un gust bun. O dietă corectă trebuie să includă alimente proaspete, vii, naturale şi cât mai puţin procesate posibil. Din punct de vedere
81
chimic, alimentele sunt alcătuite din patru elemente de bază: carbonul, azotul, oxigenul şi hidrogenul.

Alimentele sunt clasificate de regulă în trei categorii: carbohidraţii, grăsimile şi proteinele. La acestea se adaugă numeroase alte elemente anorganice, multe din ele nefiind probabil descoperite încă. Iată care sunt elementele care dau naştere unor acizi şi cele care dau naştere unor baze.

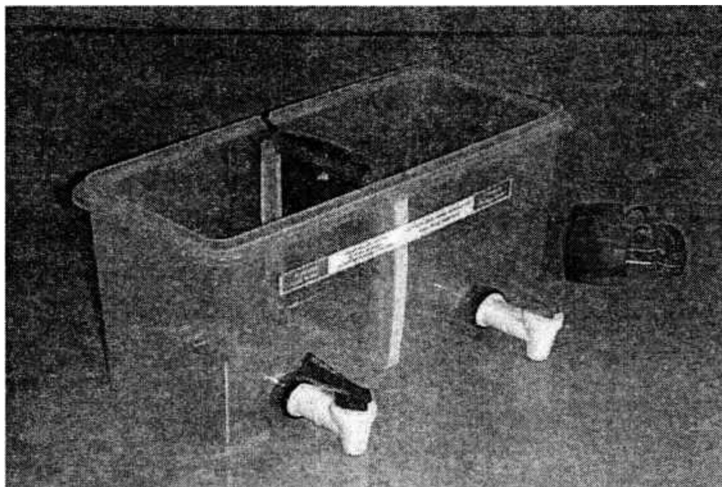
| Elemente care dciu naştere unor acizi (sunt întotdeauna atrase de un electrod încărcat pozitiv) | | Cantitate /adult (cu o greutate medie de 68 kilograme) |
|---|---|---|

| | | |
|---|---|---|
| Fosfor | P | 603 grame |
| Sulf | S | 100 grame |
| Clor | CI | 76,5 grame |
| Iod | I | 0,013 grame |

| Elemente care dau naştere unor baze (sunt întotdeauna atrase de un electrod încărcat negativ) | | Cantitate/adult (cu o greutate medie de 68 kilograme) |
|---|---|---|
| Calciu | Ca | 1,044 grame |
| Potasiu | K | 135 grame |
| Sodiu | Na | 57 grame |
| Magneziu | Mg | 19 grame |
| Fier | Fe | 2,7 grame |

82

Aparat de ionizare a apei şi aparat de ionizare a urinei (în scopuri experimentale)



Activatorul de apă

Mic ionizator, ideal pentru ionizarea urinei şi al altor lichide. Operează cu numai 100 ml de lichid. Pentru informaţii suplimentare referitoare la pH şi la inversarea procesului de îmbătrânire vă recomand insistent lucrarea mea: Inversarea procesului de îmbătrânire.





## Precauţii

Nu se cunosc efecte secundare negative ale urinoterapiei. Sunt totuşi cazuri în care trebuie luate anumite precauţii, în special în ceea ce priveşte dieta alimentară, care influenţează gustul şi concentraţia urinei. Ţinând cont de faptul că băutul urinei presupune un proces de reciclare, el

poate conduce uneori la o anumită supradoză, la fel ca în cazul medicamentelor. în această privinţă, opiniile orientalilor şi ale occidentalilor diferă. De aceea, vă voi prezenta ambele opinii, lăsându-vă să hotărâţi singuri.

Una din cele două părţi afirmă că în timpul terapiei prin urină nu trebuie luate medicamente sau alte substanţe chimice. Cealaltă parte susţine că deşi medicamentele ar trebui evitate, terapia prin urină poate fi aplicată în paralel cu medicaţia alopată, cu condiţia ca urina să fie luată la început în doze mici, care vor fi crescute pe măsură ce dozele de medicamente vor fi reduse. Această recomandare este firească, ţinând cont de faptul că urina reciclează anumite produse eliminate, lucru care ar putea conduce la o doză prea mare de medicamente. Ingeborg Allmann, autorul lucrării Puterea vindecătoare a terapiei prin urină,



descrie cazul unui adult de sex masculin, în vârstă de 60 de ani, care a făcut subit un puseu periculos de hipertensiune. Medicul i-a prescris anumite medicamente alopate. în aceeaşi zi, el a început şi terapia prin urină. După aproximativ patru săptămâni, în care dozele au fost reduse treptat, medicaţia alopată s-a dovedit a nu mai fi necesară.

Există numeroase alte cazuri cunoscute de persoane care aplică urinoterapia simultan cu luarea unor medicamente alopate, dar în doze mai mici şi descrescătoare. Pe de altă parte, orice descreştere a dozei de medicamente trebuie monitorizată îndeaproape de un medic profesionist. Cunosc personal foarte mulţi oameni care s-au dus la medic pentru un control de rutină, după ce au început să practice urinoterapia, şi care i-au demonstrat acestuia că nu mai au nevoie de medicamente (asta în condiţiile în care, iniţial, medicul le spusese că vor trebui să ia respectivul medicament pentru tot restul vieţii).

Deşi cei mai extremişti comentatori afirmă că în timpul urinoterapiei nu trebuie consumate medicamente, cafea, ceai, zahăr sau vin (ca să nu menţionăm decât o mică parte din produsele interzise), Carmen Thomas a făcut la Goa un

comentariu de presă în care a afirmat că nu împărtăşeşte acest punct de vedere şi că în Germania oamenii care aplică terapia prin urină nu respectă această dietă. Şi totuşi, urinoterapia are aceleaşi efecte benefice, inclusiv în cazul lor.

După părerea mea, ceaiul, cafeaua şi alcoolul ar trebui într-adevăr evitate, ţinând cont că substanţe precum cafeina

acţionează ca un diuretic, silind rinichii să extragă o cantitate mai mare de lichid din sânge decât ar fi necesar. De aceea, toate alimentele sau lichidele care conţin cafeină ar trebui evitate în egală măsură (de pildă, ceaiul şi ciocolata). Prin ceai înţelegem planta originală. Ceaiurile din plante medicinale nu conţin cafeină şi pot amplifica pozitiv efectele urinoterapiei. Supraalimentaţia şi dieta excesiv de săracă trebuie evitate. Unii urinoterapeuţi mai stricţi au creat o întreagă listă de instrucţiuni pe care pacienţii trebuie să le respecte dacă doresc să folosească urina în scopuri terapeutice. Majoritatea acestor măsuri, dacă nu chiar toate, au în sine efecte benefice asupra bolilor de care suferă aceştia, cu sau fără urinoterapie. De aceea, urinoterapia nu va face decât să le amplifice succesul. Evident, în cazul unor boli grave orice măsură terapeutică este binevenită, iar dieta alimentară ar trebui să fie mult mai strictă decât de obicei.

Medicina modernă nu are o istorie foarte îndelungată. Redescoperirea valenţelor terapeutice ale urinei este de dată încă şi mai recentă. La ora actuală substanţele sintetice ne înconjoară de pretutindeni, şi nimeni nu poate şti cu precizie dacă printre ele se numără unele care pot avea efecte adverse asupra urinoterapiei. Personal, am contactat un mare număr de urinoterapeuţi din întreaga lume şi am încercat să aflu cât mai multe informaţii pe această temă. Puteţi afla informaţiile de ultimă oră citind buletinul nostru lunar.

Toţii urinoterapeuţii din lume sunt de acord într-o anumită privinţă, şi anume că urina reprezintă întotdeauna

cel mai bun remediu pe care îl poate lua omul în momentul respectiv, conţinând exact anticorpii de care are nevoie el. După părerea mea, o dietă moderată şi echilibrată, dublată de urinoterapie, reprezintă calea cea mai sigură pentru menţinerea stării de sănătate, evitând din start boala.

în cazurile care necesită măsuri de prim ajutor, cum sunt muşcăturile unor şerpi sau păianjeni veninoşi, se recomandă ca bolnavul să îşi bea cât mai rapid urina. Evident, el poate să urmeze şi alte forme de tratament disponibile.

Dr. S. S. Saraswati, autor al cărţii Amaroli, oferă şi alte indicaţii referitoare la folosirea internă a urinei. De pildă, la fel ca în orice alt tratament naturist, începerea terapiei poate conduce la o criză vindecătoare, în care simptomele se înrăutăţesc înainte de a dispărea. Acest lucru este cât se poate de natural şi nu trebuie să sperie pe nimeni. Tot ce are de făcut pacientul în acest caz este să întrerupă pentru câteva zile tratamentul cu urină, apoi să-l reia cu o doză foarte mică, pe care să o mărească în fiecare zi. Nici un om nu seamănă perfect cu altul. Fiecare are alte obişnuinţe alimentare, alt gen de reacţii, iar simplul fapt că un tratament funcţionează la majoritatea oamenilor nu înseamnă automat că orice om va reacţiona exact la fel în faţa lui. Prin reducerea dozei de început, simptomele adverse vor fi mult diminuate sau nu se vor manifesta deloc. Dacă totuşi se produc crize vindecătoare, acestea se pot manifesta prin următoarele simptome:

Tuse şi răceală: se pot datora unei reacţii a căilor respiratorii, care îşi elimină pe această cale mucoasele.



Slăbiciune generală: poate fi rezultatul unei toxicităţi foarte mari a organismului. în acest caz, se recomandă foarte multă odihnă şi o dietă cât mai corectă.

Febră: accesele inexplicabile de febră ar putea fi un semnal că organismul începe să-şi ardă toxinele.

Diaree: este una din reacţiile cele mai comune ale corpului atunci când se începe terapia prin urină.

Erupţii pe piele: în primele 3-7 zile, pe piele pot apărea

coşuri sau băşici.

Vomă: aceasta este o reacţie a minţii, şi mai puţin a stomacului. în funcţie de dieta alimentară, dar mai ales în cazul anumitor boli, precum febra şi hepatita, urina poate avea un miros şi un gust foarte neplăcute. în asemenea situaţii, ea poate fi diluată cu apă. Dr. S. S. Saraswati afirmă că „voma este benefică, întrucât curăţă stomacul, la fel ca tehnica de purificare numită kunjal-kriya. De aceea, ea nu trebuie să provoace îngrijorare. De regulă, după ce pacientul vomează, senzaţia de greaţă dispare şi el se simte mai bine. Dacă voma persistă, se va apela la ajutorul medicului. După vomarea urinei, bolnavul trebuie să se odihnească şi să bea lichide uşoare, precum apă cu lămâie sau ceai din plante. De îndată ce se va simţi mai bine, el poate relua

Este bine ca pacienţii cu probleme ale inimii, rinichilor şi ficatului să consulte de la bun început un specialist experimentat.

Femeile gravide nu trebuie să îşi bea prima urină de dimineaţă, ci doar pe cea de-a treia, după ce au băut lapte, ceai din plante sau apă. Ele nu trebuie să bea niciodată



urină prea concentrată sau prea puternic mirositoare, ci doar o urină mai slabă.

Dr. S. S. Saraswati spune: „în cazul anumitor boli, urina devine densă, puternic mirositoare şi oarecum neplăcută la gust. Chiar şi în aceste cazuri, se recomandă să încercaţi să o beţi. Urina foarte densă poate conţine săruri minerale şi alte elemente de valoare. Dacă nu o puteţi bea altfel, diluaţi-o cu cât mai multă apă“.

Alte avertismente apar în discursul lui Shri Jagdish Shah, rostit la prima Conferinţă Mondială de Urinoterapie de la Goa:

„Postul negru cu urină de lungă durată trebuie făcut sub consultarea unui urinoterapeut experimentat.

în timpul postului, bolile sunt eliminate odată cu toxinele şi cu deşeurile din organism. Acestea pot erupe prin piele sub formă de coşuri, prin anus sub formă de diaree, sau

chiar prin gură sub formă de flegmă şi tuse. Uneori, pot apărea atacuri de răceală sau febră. Toate acestea reprezintă semne de eliminare şi nu trebuie în nici un caz întrerupte prin medicaţie. De altfel, ele vor trece în câteva zile, odată cu continuarea postului şi a masajului cu urină".

Reciclarea drogurilor ilegale sau sociale

Urina unei persoane care a consumat o plantă otrăvitoare (aşa cum se întâmplă inclusiv astăzi în cadrul anumitor ceremonii religioase) poate păstra anumite ingrediente pozitive ale acesteia, fără a păstra însă efectele

90

negative ale otrăvii. Un prieten sud-american mi-a povestit acum câteva luni că nativii dintr-o regiune îndepărtată din ţara sa obişnuiesc să consume o anumită plantă cu efecte halucinogene în ceremoniile lor religioase. Femeile, mai puţin apreciate în regiunea respectivă, sunt primele care consumă planta, manifestând toate efectele negative specifice, precum voma şi crampele stomacale dureroase. De aceea, bărbaţii nu beau decât urina colectată de la ele, după care nu experimentează decât beneficiile halucinogene ale plantei, fără efectele negative corespondente.

La fel se petrec lucrurile şi în cultura celtică a druizilor. Ciuperca magică pe care o folosesc aceştia (amanita muscaria) are un compus toxic, dar şi efecte halucinogene. De aceea, ciuperca este consumată doar de băieţi şi de tineri, cărora li se colectează apoi urina, care este băută fără probleme de druizii mai vârstnici. Aceştia experimentează efectele halucinogene ale plantei, fără efectele negative corespunzătoare. Otrava ciupercii rămâne în organism timp de mai multe luni, în timp ce efectele halucinogene nu durează decât 12 ore, deşi revenirea la starea normală poate dura mai multe zile.

Amanita muscaria este folosită şi de populaţia sami din Laponia. Renii se hrănesc în mod curent cu această ciupercă. De aceea, laponii usucă ciuperca şi o macină, hrănindu-şi renii cu ea, pentru a-i putea controla mai uşor.

Am citit recent o carte, intitulată Plantele zeilor, în care

am aflat că aceeaşi ciupercă este folosită şi în Siberia.
„Până când ruşii le-au făcut cunoştinţă cu alcoolul, siberienii nu cunoşteau altă substanţă ameţitoare decât
91
această ciupercă. Ei o uscau la soare, după care o consumau cu sau fără apă, lapte de ren sau sucuri de fructe. Dacă era înghiţită în stare solidă, ciuperca trebuia mestecată mai întâi în gură, până când devenea un fel de pastă, procedeu practicat de regulă de către femei. Bărbaţii se limitau să înghită pasta. Practica ceremonială a înghiţirii ciupercii amanita muscaria a condus la crearea unor ritualuri care includeau băutul urinei, întrucât membrii acestor triburi ştiau că principiile psihoactive ale ciupercii trec prin organism nemetabolizate sau sub forma unor metaboliţi încă activi, care nu produc efecte halucinogene. O altă relatare, referitoare la tribul Koryak, afirmă că aceştia „fierbeau ciupercile în apă, după care beau licoarea astfel obţinută, care le dădea o stare de ameţeală. Cei mai săraci dintre ei, care nu-şi permiteau să cumpere ciuperca, se adunau în jurul locuinţelor celor bogaţi, colectând cu recunoştinţă urina acestora, pe care o beau cu lăcomie, ştiind că păstrează încă anumite calităţi ale ciupercii şi ameţindu-se la rândul lor“.

De povestit...

Alte poveşti pe care le-am auzit se referă la drogurile ilegale moderne, aşa-numitele droguri sociale precum morfina, LSD-ul etc. întrucât dependenţa de droguri este foarte costisitoare, unii drogaţi îşi beau urina personală, inclusiv pe a altora, pentru a recicla o parte din droguri. Se pare că în acest fel, efectele negative ale drogurilor sunt reduse sau eliminate.

Cu câteva luni în urmă, o femeie m-a sunat şi mi-a spus: „Harald, doresc să-ţi mulţumesc pentru că ai scris
92
această carte. Nu-ţi pot spune numele meu, dar aş dori să publici într-o ediţie ulterioară cazul meu. Sunt dependentă de droguri de mare risc şi, până recent, m-am folosit de

orice mijloc pentru a-mi finanţa viciul. Nu vreau să-ţi spun prin ce am trecut în acest scop. După ce ţi-am citit cartea, eu şi prietenii mei ne reciclăm drogurile atât de scumpe bându-ne urina. Stările de ameţeală sunt la fel de puternice, dar efectele negative corespondente au dispărut. în acest fel, nu mai avem nevoie de atât de mulţi bani ca înainte şi am devenit cu toţii mai puţin antisociali. Povesteşte-le experienţa noastră şi altora şi acceptă mulţumirile noastre[44].
Relatarea telefonică a femeii m-a şocat, dar - într-un fel - m-a făcut fericit. Personal, nu am luat niciodată droguri, dar cunosc oameni dependenţi de ele şi ştiu foarte bine ce probleme sociale pot cauza ei. în ultimele luni m-au sunat alte două persoane, care mi-au confirmat faptul că reciclarea drogurilor prin urină îi ajută să trăiască beneficiile lor, fără efectele secundare negative corespondente. De aceea, îi sunt recunoscător femeii care m-a sunat, căreia doresc să îi mulţumesc la rândul meu, în speranţa că va citi această a treia ediţie a cărţii.


## Terapie preventivă?

Ştiu că vă întrebaţi: cum poate exista o terapie care să fie şi preventivă în acelaşi timp?

Putem vorbi totuşi de aşa ceva. Aud deseori vorbindu-se de oameni care iau medicamente ca să prevină o anumită boală. Cu siguranţă, este mai uşor să previi o boală decât să o vindeci. De unde poţi şti însă de ce boală te vei îmbolnăvi? De teama bolilor, oamenii iau medicamente puternice, ca să prevină instalarea acestora.

Luarea unui remediu pentru o boală care nu există nu poate decât să atragă boala, nicidecum să o prevină. Pe de altă parte, dacă cineva ia un amestec puternic din plante, precum bitterul suedez, organismul său se va adapta la doza respectivă şi nu va mai reacţiona atunci când omul are cu adevărat nevoie de remediu. Altfel spus, corpul devine rezistent la remediu, care nu mai poate vindeca boala.

Singura metodă cu adevărat preventivă nu este o terapie, ci o viaţă trăită în mod echilibrat.

Terapia nu devine necesară decât în cazul apariţiei unor dezechilibre.

95

în cazul persoanelor sănătoase, terapia prin urină nu este propriu-zis o terapie, ci o cale de a-şi menţine starea de sănătate şi de a recicla mineralele, enzimele, hormonii, aminoacizii, şi aşa mai departe.

Urina devine însă automat un remediu terapeutic în cazul declanşării unei boli. în ea se găsesc toate antidoturile necesare vindecării, personalizate în funcţie de structura individului respectiv. Reciclate prin băutul urinei, ele ajută corpul să lupte cu boala.

Urina poate fi folosită de asemenea la creşterea anumitor plante în apă, cu ajutorul razelor de soare, aşa cum este cazul spirulinei. Toro Mattsui, un bătrân filozof japonez care trăieşte la o mănăstire de pe Muntele Hakone de lângă Tokyo, este cea mai bună dovadă a faptului că spirulina reprezintă un aliment integral pentru nutriţia umană. Se spune că el a trăit 15 ani hrănindu-se numai cu spirulină crescută în propria sa urină. Pentru informaţii suplimentare, vă recomand lucrarea mea, Spirulina, un micro-aliment cu beneficii majore.

96

Cum operează terapia prin urină?

Dr. David G. Williams comentează:

„Mecanismul exact prin care operează terapia prin urină nu este pe deplin înţeles la ora actuală. Acest lucru nu trebuie să ne surprindă. în ceea ce priveşte mecanismele prin care putem atinge o stare de sănătate perfectă, umanitatea nu este mult mai avansată la ora actuală decât era cu sute de ani în urmă.

Cum operează terapia prin urină? Sincer să fiu, tot ce pot să vă spun este că operează foarte eficient, atât de eficient încât este probabil că veţi auzi numeroase poveşti negative despre ea în următorii ani (relatate, evident, de cei interesaţi în blocarea răspândirii ei)“.

Următoarele informaţii referitoare la modalităţile în care

operează urinoterapia au fost prezentate de dr. Ryoichi Nakao, preşedinte al Institutului M.C.I. din Japonia.
*

Mecanismul prin care operează terapia prin urină

în ultimii ani, rapoartele referitoare la eficacitatea terapiei prin urină au devenit atât de numeroase încât nu mai este necesar să le menţionez. Mă voi concentra în
97
schimb asupra mecanismului prin care operează terapia prin urină. înainte, aş dori totuşi să descriu pe scurt câteva din instinctele umane:

1. Instinctul de reproducere în vederea prezervării speciei.

2. Instinctul de ingerare a materiei care susţine viaţa.

3. Instinctul de ingerare a propriei urine pentru contracararea dezechilibrelor din interiorul organismului. Acest lucru este dovedit de faptul că terapia prin urină este cunoscută de mai bine de 4.000 de ani. De fapt, orice făt uman ingerează urină atât timp cât se află în pântecul matern (întrucât lichidul amniotic conţine urină).

Dr. Ryoichi Nakao explică astfel mecanismul prin care operează terapia prin urină:

Mai întâi de toate, pentru a putea examina acest mecanism, trebuie să ţinem cont de faptul că eficacitatea terapiei prin urină nu înseamnă că aceasta reprezintă un remediu. Urina este mai degrabă o sursă de informaţii legate de boală, sau, altfel spus, o copie a schimbărilor care se produc în organism.

De aceea, eu cred că atunci când urina ajunge la nivelul gâtului, informaţiile conţinute de ea sunt analizate de senzorii aflaţi aici, care activează sistemul imun astfel încât boala să fie vindecată. Cu alte cuvinte, creierul primeşte o serie de semnale care îl determină să activeze funcţiile necesare pentru vindecarea bolii. Iată câteva argumente în această direcţie:

1. Experimentele făcute demonstrează că dacă urina este introdusă în stomac cu ajutorul unui tub, fără a trece

prin zona gâtului, ea nu produce nici un fel de efecte.
98

2. Apariţia cancerului la nivelul vezicii, al tractului urinar şi al rinichilor demonstrează că prezenţa urinei în interiorul corpului nu are un efect direct asupra celulelor carcinogene. în schimb, dacă urina este ingerată oral şi trece prin zona gâtului, se constată imediat o descreştere a numărului celulelor carcinogene, mergând până la dispariţia completă a cancerului.

3. Chiar dacă urina nu este ingerată, ci doar se face gargară cu ea, s-a demonstrat că efectele sunt similare.

4. Invers, dacă se face gargară cu apă simplă, imediat după ingerarea urinei, s-a constatat că efectele vindecătoare nu apar.

5. Interferonul, una din numeroasele substanţe bioactive care se găsesc în urină, are efecte terapeutice similare cu aceasta. La numai câteva minute după ingerarea orală a acestei substanţe, creierul primeşte informaţiile necesare pentru a declanşa vindecarea corpului. Experimentele clinice au demonstrat că numai 100 IU (a suta mia parte din cantitatea de un milion de unităţi internaţionale care se administrează în mod curent) au aceleaşi efecte ca şi zece milioane de unităţi administrate prin injecţii.

Pornind de la aceste cercetări, dr. Ryoichi Nakao a tras concluzia că în interiorul cavităţii orale, la nivelul gâtului, există celule-senzor care percep chiar şi cele mai mici schimbări produse în interiorul organismului şi care le pot controla, în măsura în care primesc informaţiile necesare prin intermediul urinei.

Teoria doctorului Nakao, care susţine stimularea producţiei de citocină, afirmă că urina este o sursă de
99
informaţii pentru fiecare boală în parte. Ajunsă la nivelul gâtului, celulele-senzor detectează informaţiile şi le transmit creierului.

La rândul lui, creierul stimulează glanda care produce citocină şi care asigură pe această cale reglarea sistemului

imun.

Interleucina X, produsă de creier, alături de alte enzime, declanşează producerea de citocine, generând astfel vindecarea bolii.

Una din substanţele cunoscute din cele mai vechi timpuri ca având o acţiune antibacterială şi antitumorală este propolisul, un produs al albinelor.

Cercetările făcute în Japonia au scos în evidenţă faptul că, amestecată cu propolis, urina îşi amplifică eficacitatea împotriva cancerului, hepatitei şi a altor boli.

Iniţial, factorii care reglează acţiunea sistemului imunitar au fost cunoscuţi sub numele de interleucine (IL). Ulterior, această grupă de substanţe, alături de interferon şi de alte elemente similare, au căpătat denumirea generală de citocine, întrucât sunt secretate de celule, afectând la rândul lor alte celule.

Dr. S. S. Saraswati oferă noi explicaţii în lucrarea sa, Amaroli:

Amaroli - calea yoghinului

„Cunosc foarte bine metoda amaroli, pe care am aplicat-o personal. Evident, nu am folosit-o în scopuri terapeutice, ci ca metodă perfectă de purificare, pentru a-mi perfecţiona vajroli-kriya. în timp, am căpătat convingerea



fermă că cei care doresc să îşi perfecţioneze vajroli-kriya trebuie să aplice această metodă.

începând din anul 1943 şi până în 1978. nu am constatat niciodată efecte negative ca urmare a practicii lui amaroli, nici în scopuri terapeutice şi nici pentru vajroli. Recent, un domn foarte bolnav m-a întrebat ce părere am de amaroli. I-am sugerat să încerce pe pielea lui şi să vadă ce se întâmplă. Două luni mai târziu era complet vindecat.

Din punct de vedere terapeutic, amaroli se dovedeşte mult mai puţin periculos decât medicamentele şi hormonii de sinteză, mult mai puţin corosiv şi toxic decât Coca Cola sau 7-Up, nu conferă dependenţă şi ameţeală, precum alcoolul, nu generează toxine, precum o alimentaţie bazată

pe carne, şi este mult mai plăcută la gust decât gelatina, o substanţă obţinută din copitele şi din tendoanele animalelor.

Dacă vom afirma cât mai deschis şi mai limpede cu putinţă această realitate, umanitatea va putea descoperi beneficiile incredibile ale lui amaroli, inclusiv altele noi, pe care nu le cunoaştem la ora actuală[44].

Ziarista Philippa Macken a scris cu referire la mine un articol intitulat „Doctorul-şaman se transformă într-un urinoterapeut[44], din care citez:

„Ultima carte a lui Tietze conţine un întreg glosar de boli care pot fi vindecate prin urinoterapie.

Mii de oameni îşi duc zilnic la doctor urina pentru a-şi face analizele. Ce ironie, când te gândeşti că dacă ar fi băută de ei, aceeaşi urină le-ar putea vindeca boala pentru care îşi fac analizele.



Ţinând cont de faptul că marile companii farmaceutice nu au nici un interes să popularizeze asemenea terapii naturale miraculoase, întrucât nu le aduc profit, singura noastră şansă de a afla de ele sunt oameni precum Harald Tietze. Acţiunea sa este cu atât mai meritorie cu cât în Occident nu este deloc uşor să faci reclamă unei terapii bazată pe o substanţă atât de rău famată cum este urina".

Se poate vorbi de un efect placebo în ceea ce priveşte terapia prin urină?

Timp de aproximativ 50 de ani s-au făcut cercetări referitoare la efectul placebo. Pacienţii testaţi primesc un nou medicament, în timp ce un alt grup primeşte un produs care arată identic, dar care nu conţine ingredientele active. Spre exemplu, dacă două treimi din pacienţii care suferă de dureri de cap reacţionează la placebo, la fel ca în cazul medicamentului real, se consideră că principiul activ nu funcţionează corespunzător. Se ştie că orice pacient doreşte să aibă parte de anestezie atunci când merge la dentist. Cum ar reacţiona el dacă ar şti că ceea ce i-a administrat acesta a fost apă simplă? Circa 30% dintre pacienţi obţin aceleaşi rezultate dacă li se administrează un placebo ca şi în cazul

medicamentului real. Interesant este şi faptul că efectele negative ale medicamentului real sunt înregistrate inclusiv de cei cărora li se administrează un placebo. S-a constatat de asemenea că efectul vindecător al placebo-ului depinde în mare măsură de medic, nu doar de pacient. Spre exemplu, dacă medicul îi spune pacientului că dispune de un medicament miraculos, special pentru boala sa, efectul
103
placebo va fi mult mai puternic decât în cazul unei asistente care îi administrează bolnavului un medicament, spunându-i: „încearcă asta şi vom vedea dacă are efecte". Creierul uman este capabil să vindece singur corpul, cu sau fară ajutorul unui medicament. Un placebo nu este altceva decât un procedeu de auto-hipnoză. Noi acceptăm faptul că medicamentul ne va vindeca, dar cea care ne vindecă este credinţa noastră. De vreme ce puterea vindecătoare a minţii poate fi atât de puternică, nu ar fi mai simplu dacă ne-am folosi tot timpul de ea?

Fenomenul efectului placebo nu poate fi pe deplin explicat de ştiinţă. Dacă medicii ar fi folosit un cuvânt din vocabularul curent, ei ar fi trebuit să-i spună „efectul miraculos", nu efectul placebo. Vindecarea în lipsa unui principiu activ este considerată imposibilă de către ştiinţă. Singurele care vorbesc de vindecarea prin cuvânt sau prin atingere sunt Biblia şi alte texte religioase. Cercetările ştiinţei modeme au permis totuşi confirmarea în condiţii clinice a existenţei efectului placebo. Putem vorbi oare de o atestare ştiinţifică a vindecării prin miracol?

Un lucru este cert: o minte orientată pozitiv dă naştere efectului vindecător placebo. Cum ne putem explica atunci efectele uluitoare ale terapiei prin urină, dată fiind atitudinea negativă faţă de aceasta a tuturor începătorilor? De regulă, oamenii nu apelează la urinoterapie decât în ultimă instanţă, după ce au încercat orice altceva, fără să obţină însă rezultatele scontate. Putem trage concluzia că terapia prin urină acţionează în sine, nefiind un simplu efect placebo. Personal, deşi am descoperit un număr mic de

indieni care
104
îşi savurează literalmente urina, pot spune că marea majoritate a celor care încep să practice terapia prin urină au gânduri negative. Din fericire, metoda este atât de eficientă încât generează în scurt timp o credinţă din ce în ce mai mare.

Calitatea remediului perfect

Calitatea urinei depinde de dieta alimentară. Un alt factor care contribuie la o urină de bună calitate este starea de sănătate a rinichilor, vezicii şi tractului urinar.

Calitatea urinei se schimbă de la un minut la altul. Acest lichid este alcătuit din mii de substanţe active, care diferă în funcţie de dietă şi de medicamentele ingerate. De aceea, atunci când dorim să ne tratăm o anumită boală trebuie să ţinem seama de aceşti factori, ştiind că vom recicla substanţele pe care le consumăm. Destinaţia cea mai comună a urinoterapiei rămâne însă menţinerea stării de sănătate, iar experienţa ţărilor occidentale precum Germania arată că un consum relativ redus de urină, de 200 ml pe zi (un pahar dimineaţa), urinoterapia funcţionează perfect, fără să genereze efecte negative, chiar dacă adeptul consumă ceai, cafea, alcool, tutun sau medicamente. în cazul unei terapii intensive pentru vindecarea unei boli grave, în care pacientul consumă o cantitate foarte mare de urină, el va trebui să ţină însă seama de dieta recomandată. Să nu uităm că hrana reprezintă ea însăşi un remediu, iar principalul factor care conduce la apariţia bolii este chiar alimentaţia. Există numeroase cărţi foarte bune despre dieta
107
corectă şi despre cum trebuie tratate bolile cu ajutorul alimentaţiei. Vom oferi câteva sugestii şi noi, în capitolul intitulat „Bolile şi tratamentul lor prin terapia prin urină. Postul negru cu urină“.

Ce anume face din urină un remediu atât de fantastic?

întrucât compoziţia urinei se schimbă la fiecare câteva minute, mostrele sunt la fel de diferite ca şi amprentele mai

multor persoane. Acesta este unul din motivele pentru care ştiinţa nu poate înţelege cum funcţionează urina. Din punctul meu de vedere, important este faptul că ea funcţionează, acesta fiind principalul motiv pentru care am simţit nevoia să scriu această carte, pentru a le spune oamenilor de existenţa acestui remediu gratuit şi atât de miraculos. Oamenii de ştiinţă au încercat să extragă ingredientele existente în urină, dar singura substanţă care nu are efecte secundare negative (luată de sine stătător) este ureea. Toate celelalte extracte oferite astăzi pe piaţă ca medicamente au efecte negative. în interiorul urinei ele nu prezintă însă aceste efecte, tratamentul fiind holistic, atâta vreme cât urina se prezintă ea însăşi într-o formă holistică. Dintre miile de substanţe componente ale urinei, câteva au o importanţă aparte.

Cele mai importante substanţe din urină şi efectele lor

Aglutininele şi precipitinele: sunt folosite în tratamentul poliomielitei şi al altor boli provocate de virusuri similare, ca agent de neutralizare.

108

Alantoina: este folosită la vindecarea rănilor. în plus, este folosită ca ingredient de bază în majoritatea cremelor de mâini.

Antineopistonul: poate inhiba selectiv creşterea celulelor canceroase, fără să afecteze în vreun fel celulele normale.

Acidul beta-indol-acetic: inhibitor somatic, al carcinoamelor şi al sarcoamelor.

DHEA (dehidroepiandrosteronul sau dehidroizo-androsteronul): poate preveni obezitatea, diabetul, cancerul de sân şi anemia plastică. Stimulează creşterea măduvei spinării. Se pare că există o legătură între DHEA şi procesul de îmbătrânire.

Directinul: conduce la alinierea în şir indian a celulelor canceroase.

Factorul S: induce somnul natural.

Substanţe depresive ale secreţiilor gastrice: luptă împotriva ulcerului peptic.

H-ll: inhibă creşterea celulelor canceroase.

Interleucina-1: catalizator.

Substanţe anorganice: bicarbonaţi, cloruri, cobalt, fosfor, bromură de sulf, fluoruri, ioduri, rodonit, potasiu, sodiu, calciu, fier, cupru, seleniu, plumb, zinc, mercur etc.

Cortizon natural: agent de vindecare recunoscut.

Hormoni no-name (fără denumire ştiinţifică): diencefalonul şi regulatorul greutăţii corporale.

Globuline proteice: conţin diferiţi anticorpi ai anumitor substanţe alergenice. S-a descoperit că sunt identice cu imunoglobulinele din seruri.

109

Prostaglandina: cunoscută şi ca agent de control al naşterii, este folosită, între altele, ca agent de reducere a presiunii arteriale.

Proteoze: produşi care activează imunitatea.

Renina: contribuie la tonifierea vasculară şi la controlul presiunii sanguine.

Urochinaza: agent de dilatare a arterelor care îmbunătăţeşte afluxul de sânge şi tonifierea musculară.

Ureea: conferă urinei proprietatea sa antibacterială. Este un agent de oxidare şi un solvent organic capabil să dizolve grăsimile şi secreţiile naturale.

Acidul uric: contribuie la controlul procesului de îmbătrânire şi la neutralizarea radicalilor liberi. Are efecte tuberculostatice.

Peptida sau polipeptida urică: indicator al activităţii tuberculostatice.

3-metilglicoxalul: substanţă izolată din urină de Albert Szent Gyorgi. Se presupune că distruge celulele canceroase.

110

## Cât de multă urină trebuie consumată?

Dozajul depinde de nevoile sau de scopul pe care şi-l propune fiecare, dar şi de forma terapeutică adoptată: urină proaspătă sau picături homeopatice. Cantitatea de urină depinde în principal de starea de sănătate a omului, dacă acesta practică urinoterapia numai pentru a-şi menţine

această stare sau dacă doreşte să îşi vindece una sau mai multe boli. Cantităţile pe care le recomandăm în continuare se referă în principal la menţinerea stării de sănătate şi la rezolvarea problemelor minore de sănătate. Pentru cei care doresc să se vindece de anumite boli mai grave vom indica dozajele într-un capitol ulterior.

Orice om diferă de altul. Oamenii reacţionează şi se hrănesc diferit. De aceea, urina lor diferă de la o zi la alta. în plus, concentraţia urinei va diferi foarte mult în funcţie de cantitatea de lichide băută. Dacă este prea concentrată, din cauză că omul nu bea suficiente lichide sau nu transpiră prea mult, urina poate fi diluată cu apă.

Urina proaspătă. Dozajul cel mai obişnuit de urină proaspătă este de 200-300 ml, din partea de mijloc a jetului

de dimineaţă. Singura excepţie se referă la femeile gravide, aşa cum am precizat în capitolul referitor la Precauţii.

Urina homeopatică trebuie luată din oră în oră prin plasarea sub limbă a trei picături de tinctură. Dacă se constată o îmbunătăţire a stării de sănătate (de pildă, a unei alergii), picăturile pot fi luate la intervale ceva mai rare. De regulă, sistemul imunitar preia controlul după trei zile de tratament, iar acesta poate fi oprit.

Picăturile de urină: picăturile de urină trebuie aplicate sub limbă. în loc să bea o cantitate mai mare, pacientul poate folosi doar o cantitate infimă, de 1-20 picături, introduse sub limbă cu o pipetă.

Urina colectată pentru picături trebuie să facă parte tot din jetul de dimineaţă.

Cantităţile recomandate sunt: în prima zi 1-5 picături; în a doua zi 5-10 picături, iar în a treia zi tot 5-10 picături, dar de două ori pe zi, dimineaţa, imediat după trezire, şi seara, înainte de culcare.

Acest dozaj poate fi menţinut apoi până la rezolvarea completă a afecţiunii. La nevoie, el poate fi crescut.

Pentru informaţii suplimentare, consultaţi capitolul referitor la Tehnicile de urinoterapie.

112

Postul negru şi sănătatea

Problemele legate de dietă sunt astăzi mai mari ca oricând. Există oameni care suferă de foame şi alţii care mănâncă prea mult. Ne putem pune pe bună dreptate întrebarea: care moarte este de preferat, cea prin înfometare sau cea prin supraalimentaţie? Poate părea ciudat, dar postul negru este una din cele mai eficiente metode de vindecare care există. Prin eliberarea stomacului şi a intestinelor de activitatea lor curentă, inima se odihneşte la rândul ei, regenerându-se. Efectul pozitiv al postului negru este recunoscut de toate religiile lumii. Postul complet pe durata unei zile sau postul parţial (care presupune reducerea dietei la câteva alimente de bază) pe durata a câteva săptămâni apare în practicile tuturor religiilor. Atunci când se îmbolnăvesc, animalele refuză să mai mănânce, până se vindecă. Atunci când călătoresc pe distanţe foarte lungi, bufniţele şi somonii nu mănâncă niciodată. La fel, păsările migratoare călătoresc pe distanţe de mii de kilometri, fără să se hrănească deloc.

Postul negru cu urină este una dintre cele mai eficiente metode de vindecare a bolilor cronice.

113

Tratamentul presupune o oarecare obişnuinţă a terapiei prin urină. înainte de începerea propriu-zisă a postului, evitaţi alimentele bogate în proteine, hrana prea grasă şi cea prăjită, timp de câteva zile. Mâncaţi în schimb cât mai multe fructe şi legume proaspete, pentru a curăţa intestinele şi pentru a obţine o urină de o calitate cât mai bună.

în timpul perioadelor de post, nu beţi altceva decât apă şi urină. Este foarte important să vă relaxaţi. Urinoterapeuţii recomandă chiar să evitaţi până şi citirea unei cărţi sau privitul la televizor. La fel ca în cazul urinoterapiei obişnuite, va fi colectată partea de mijloc a jetului de urină de dimineaţă, la care se vor adăuga câteva pahare de apă. în continuare, poate fi băută întreaga cantitate de urină, care devine curând la fel de limpede ca şi apa. Urinatul devine

foarte frecvent, repetându-se la fiecare 15 minute. Pentru a evita trezirea în timpul nopţii, seara puteţi înceta să mai beţi urină, colectând-o pentru alte scopuri, precum masaje, comprese sau băi. Durata perioadei de post depinde de fiecare în parte, dar şi de boala care trebuie vindecată. Majoritatea celor care ţin posturi prelungite, de până la două săptămâni sau mai mult, afirmă că nu resimt aproape deloc senzaţia de foame. Toţi cei care ţin o dată un post negru prelungit repetă apoi procedeul, chiar dacă acest lucru nu mai este necesar, fiind extrem de impresionaţi de beneficiile extraordinare pe care le-au simţit. Dacă nu aţi mai ţinut un post negru prelungit, se recomandă să apelaţi la un specialist cu experienţă.

După perioada de post, este foarte important să nu începeţi să mâncaţi imediat alimente grele. încetaţi să mai



beţi urina, cu excepţia celei de dimineaţă, şi începeţi alimentaţia normală cu un pahar cu suc de mere, de grepfrut sau de lămâie. A doua zi, măriţi cantitatea de suc şi începeţi să mâncaţi legume. Reveniţi astfel gradat la o alimentaţie corectă şi echilibrată.

Pentru informaţii suplimentare, consultaţi din nou capitolul referitor la Precauţii.



## Urina preluată de la alte persoane sau de la animale

Fiind atât de greu să fie convinşi să înceapă terapia cu propria urină, oamenii aproape că nici nu pot concepe că ar putea bea urina altor persoane, sau chiar a animalelor. Se ştie însă că druizii, romanii şi ruşii obişnuiau să consume urina altor oameni, ca să nu mai vorbim de cea a yoghinilor, extrem de apreciată de adepţii acestora. Medicina indiană ayurvedică recomandă chiar folosirea urinei de vacă pentru tratarea cirozei ficatului, a durerilor de cap, a febrei şi a malariei cronice. Urina de vacă este diuretică şi laxativă. în alte regiuni se foloseşte urina de capră, pentru tratarea aceloraşi boli, la care se adaugă hepatita şi eliminarea viermilor intestinali. Pentru bolile cardiovasculare, se

foloseşte ca stimulent urina de cămilă.
Folosirea urinei animalelor de către oameni

Pietrele urinare şi bolile rinichilor

Poate părea ciudat să foloseşti pietrele urinare pentru tratarea bolilor de rinichi, dar există pietre şi pietre. O
117
asemenea varietate se referă la pietrele la rinichi de care suferă oamenii.

Varietatea la care ne referim noi aici apare de-a lungul timpului atunci când animalele urinează în acelaşi loc. Aceste pietre asemănătoare unor cristale de culoarea mierii sunt colectate în munţii din Africa de Sud şi vândute la piaţă de către vindecătorii naturişti pentru tratarea bolilor de rinichi.

Când un şaman din Africa de Sud mi-a vorbit prima oară de efectele vindecătoare ale pietrelor urinare, am crezut că nu am înţeles bine ce spune. M-am gândit că pietrele sunt nişte cristale descoperite în apropierea locului în care trăiesc marmotele. Acestea sunt nişte creaturi micuţe din familia rozătoarelor, cu coada, urechile şi picioarele scurte. Când am discutat mai târziu chestiunea cu un doctor foarte bun cunoscător al terapiilor naturale practicate în zonă, am avut surpriza să constat că nu înţelesesem deloc greşit. Se pare că marmotele au o anumită dietă şi că urinează frecvent în acelaşi loc. în regiune există nenumărate rapoarte ale unor cazuri de vindecări ale afecţiunilor rinichilor cu ajutorul acestor pietre. Cu toate acestea, cercetătorii au refuzat să facă studii ale acestora. Din fericire, oamenii nu sunt preocupaţi de lipsa de interes a oamenilor de ştiinţă, continuând să folosească pietrele pentru a-şi rezolva problemele de sănătate şi bucurându-se de eficacitatea acestora.

De-a lungul istoriei, urina preluată de la alte persoane a fost folosită de diferite popoare. Spre exemplu, în anumite
118
tradiţii oamenii bătrâni obişnuiau să consume urina celor tineri pentru a ingera astfel hormonii sexuali ai acestora şi a-

şi prelungi astfel potenţa.

La fel, urina dependenţilor de droguri poate fi folosită de alte persoane, generând aceleaşi fenomene halucinogene, dar fără efectele secundare negative corespondente, fapt demonstrat - între altele - de tradiţiile triburilor sud-americane. Hormonii din urina iepelor au constituit dintotdeauna un tratament comun pentru femei, cunoscut şi sub numele de Terapia de înlocuire a Hormonilor (HRT - Hormone Replacement Therapy).

Există numeroase alte exemple, dar unul care m-a uimit foarte tare a fost acela de folosire a urinei de iepure pentru tratarea durerilor de urechi (inclusiv a infecţiilor la acest nivel), pe care l-am aflat din cartea dr. Ingfried Hobert, Secretele vindecătoare ale aborigenilor.

Urina de iepure este foarte concentrată, ştiut fiind că aceştia pot supravieţui cu foarte puţin apă. Totuşi, trebuie să recunosc că ideea de a le colecta urina pentru a ne-o picura în ureche m-a tulburat într-o oarecare măsură...

## Medicina tradiţională a aborigenilor australieni

Există nenumărate remedii tradiţionale pe care le folosesc aborigenii australieni pentru tratarea diferitelor boli. La fel ca toate popoarele primitive, aceştia obişnuiesc să folosească urina la tratarea rănilor şi a altor afecţiuni ale pielii.



Urinoterapia foloseşte de regulă urina personală a bolnavului, pornind de la premisa că aceasta conţine antidoturile perfecte pentru boala de care suferă acesta. Aşa se şi explică de ce urina este considerată cel mai bun remediu personal cu putinţă.

Dat fiind că iepurii nu au apărut în Australia decât cu 200 de ani în urmă, fiind aduşi de imigranţii englezi, folosirea urinei de iepure nu poate fi considerată o terapie tradiţională a aborigenilor. Pe de altă parte, nu este exclus ca aborigenii să fi descoperit mai multe despre aceste tratamente cu ajutorul celui de-al şaselea simţ, mult mai dezvoltat la ei decât la omul alb.

La fel se petrec lucrurile şi cu un alt remediu tradiţional, considerat foarte eficient în lupta împotriva cancerului. Este vorba de arborele de papaya, despre care s-au scris nenumărate articole în ultimele decenii şi care a devenit foarte popular. Celor care doresc să afle mai multe despre acest subiect le recomand cartea Papaya - arborele-medicament.

De-a lungul călătoriilor mele prin diferite ţări din Asia, Insulele Pacificului de Sud, America de Sud etc., am avut numeroase contacte cu nativii şi am descoperit că aceştia cunosc foarte multe lucruri intuitiv. Făcând cercetări pentru lucrarea mea referitoare la măsurătorile energetice, am avut surpriza să constat cât de precise sunt intuiţiile lor, spre deosebire de minţile noastre occidentale, care sunt mai degrabă logice.



Oul Secolului

Am vizitat recent Singapore pentru a ţine câteva conferinţe legate de razele telurice ale pământului şi pe tema altor probleme de sănătate. O prietenă, Nyuk Ni, m-a luat de la aeroport şi mi-a spus că are ceva nou pentru mine în legătură cu terapia prin urină. Zâmbetul misterios de pe faţa ei mi-a trezit imediat interesul. M-a întrebat atunci dacă ştiu ceva de Oul Secolului.

Marinat timp de 100 de zile în urină de cal

Nu auzisem niciodată de acest ou. Nyuk mi-a spus că este vorba de un ou de raţă marinat timp de o sută de zile în urină de cal şi învelit în tărâţă de orez, care se întăreşte pe coaja sa, dându-i o culoare gălbuie. Aceste ouă se găsesc în magazinele de delicatese şi nu au un miros prea plăcut. Ştiind cum au fost obţinute, mintea are tendinţa să blocheze papilele gustative şi muşchii maxilari. Se spune însă că aceste ouă „sunt bune pentru sănătate", lucru care nu m-a impresionat prea mult la vremea respectivă, întrucât nu aveam probleme de nici un fel. Seara, Wendy Yeo de la „Bee Natural Pty Ltd" m-a invitat la cină şi mi-a pus în faţă un Ou al Secolului, frumos tăiat în patru felii şi aşteptându-mă să

„mă bucur" de el. Dat fiind că am obiceiul să încerc orice este nou, pentru a-mi putea forma o părere personală şi pentru a-mi informa astfel cititorii, am luat cu stoicism o bucată de ou. Mi-am blocat nările şi am lăsat papilele gustative să facă restul. Spre surpriza mea, oul avea un gust

excelent, aşa că nu m-am putut abţine şi am mai luat câteva bucăţi, blocându-mi mintea pentru a nu interfera cu savoarea sa delicioasă.

Iată ce am aflat de la Nyuk Ni despre Oul Secolului (OS):

• Chinezii afirmă că este benefic în cazuri de leziuni ale organelor interne, care nu se manifestă însă şi prin răni externe.

• Cu excepţia Chinei, celelalte ţări din zonă nu dispun de suficienţi cai pentru a produce urina necesară, motiv pentru care sunt folosite substitute pe bază de plumb, care au efecte secundare negative.

• Pentru a-ţi da seama dacă ai de-a face cu un ou bun sau unul contrafăcut, este suficient să îi examinezi coaja. Coaja ouălor marinate în urină de cal este albă, cu o culoare uniformă, în timp ce coaja ouălor contrafăcute este pătată cu negru.

• Ouăle marinate în soluţii alcaline nu trebuie mâncate în exces, întrucât se spune că pot conduce la orbire.

• De multe ori, OS sunt mâncate cu oţet sau ghimbir murat, despre care se spune că le amplifică proprietăţile benefice.

Dacă doriţi să vă preparaţi propriile Ouă ale Secolului, tot ce aveţi de făcut este să luaţi câteva ouă de raţă şi să le marinaţi în urină de cal timp de o sută de zile, învelite în tărâţă de orez. Puteţi invita apoi oameni la masă. Vă asigur că vor avea ce povesti pentru tot restul vieţii!

Poftă bună!


## Extractele de urină şi medicina modernă

Chiar credeţi că nu aţi consumat niciodată urină provenită de la alţi oameni sau de la animale? Eu zic să mai

reflectaţi... Nu aţi cumpărat niciodată o cremă de faţă care conţine uree, un produs extras din urină? Nu vi s-a prescris niciodată un estrogen precum ul, care este obţinut din urină de iapă? Nu aţi luat niciodată medicamente de tip Pergonal, produse din urina a 110.000 de femei aflate în fază post-menstruală din America de Sud şi din Italia?

Pergonal-ul mai este folosit şi pentru stimularea spermatogenezei la bărbaţi, precum şi a ovulaţiei la femei, în vederea obţinerii unei sarcini. Nu aţi luat niciodată produse diuretice precum Ureaphil, care conţine uree? Nu v-aţi dat niciodată cu Urocine, o cremă de piele care conţine uree, sau cu Panafil, o alifie pentru ulceraţii ale pielii, arsuri sau infecţii, ori cu creme pentru tratamente cervicale de tip Amino-cervix sau Premarin (un supliment de estrogen extras din urină), sau cu Metrodin, un hormon de înaltă puritate care contribuie la mărirea producţiei de estrogen?...

Dacă aţi răspuns la toate întrebările de mai sus prin „nu“, este posibil să nu fi consumat niciodată urina provenită de la alte persoane sau de la animale.

Piaţa urinei se ridică la ora actuală la o valoare estimată ce depăşeşte 500 de milioane de dolari anual. Iată câteva cifre edificatoare în acest sens: în Argentina, Brazilia, Italia şi Spania se colectează urina provenită de la 110.000 de

femei aflate în fază post-menstruală, la care se adaugă urina provenită de la 7.500 de iepe gravide de la 500 de ferme din Canada şi North Dakota. Este nevoie de multă urină pentru a produce aceste extracte pentru care oamenii sunt dispuşi să dea o grămadă de bani. Problema cu extractele din urină este aceea că au efecte secundare negative, singura excepţie fiind ureea. Dacă urina nu şi-ar schimba atât de uşor compoziţia de la o zi la alta, lucru care îngreunează mult sarcina producătorilor, piaţa ar fi probabil invadată cu produse extrase din ea. Ţinând cont de toate aceste date, nu credeţi că ar fi mai înţelept să vă folosiţi propria urină, care este infinit mai echilibrată, absolut sterilă şi proaspăt

concepută în fiecare zi, special pentru nevoile dumneavoastră de moment, ca să nu mai vorbim de faptul că este gratuită?

Folosirea urinei umane pentru animale

Dacă urina animalelor este bună pentru oameni, de ce nu ar putea fi folosită urina oamenilor pentru animale? Am o prietenă, Pat, care a încercat acest lucru. Iată ce mi-a scris ea: „Mi-am udat bietele plante ţinute în ghivece cu urină şi am constatat cât de bine le face. Spre surpriza mea, căţeluşa pe care o am şi care are obiceiul să bea apă din canistra pe care o păstrez pentru plante s-a vindecat în mimai două zile de o boală de piele considerată de veterinar incurabilă. Sper ca experienţa mea să le fie de folos şi altor proprietari de câini".

124

Nu numai urina conţine anticorpi, ci şi laptele. Se ştie că bebeluşii hrăniţi cu lapte matern sunt mai sănătoşi decât ceilalţi. Foarte interesant mi se pare comportamentul gorilelor. Spre exemplu, atunci când puii acestora au diaree, gorilele-mamă mănâncă puţin din fecalele lor, după care continuă să îi hrănească la piept. în mai puţin de 24 de ore, puii sunt complet vindecaţi.

Suferinţa nu este necesară. Vindecaţi-vă prin urinoterapie

Terapia prin urină este remediul perfect pentru nevoile individuale ale oricărei persoane. Oamenii se îmbolnăvesc din cauza unei diete alimentare greşite, a stresului şi a unor probleme genetice. Nu există boală fără o cauză precisă.

De aceea, este important să descoperim care este această cauză, eliminând-o sau tratând-o, pentru a restabili astfel starea de echilibru natural, adică lipsa bolii. Alături de alte daruri ale naturii, urina ne ajută să ne restabilim starea de sănătate.

Substanţele chimice folosite în medicina modernă nu alină decât simptomele, dar nu restabilesc sănătatea pe termen lung.

Oamenii nu apelează la terapia prin urină decât în ultimă instanţă, după ce au încercat fără succes toate celelalte

metode. Dată fiind rata incredibil de mare a vindecărilor, ei ar trebui să procedeze exact invers: să încerce mai întâi de toate urinoterapia, şi astfel nu vor mai avea nevoie de

medicamentele chimice, care nu fac decât să-i îmbolnăvească şi mai tare.

La fel ca în cazul oricărui alt tratament, metoda aplicată şi dozajul depind de fiecare individ în parte. Va trebui să descoperiţi singur care metodă vi se potriveşte cel mai bine: băutul urinei proaspete, folosirea picăturilor homeopatice de urină sau picăturile ţinute sub limbă. Dacă unul din prietenii dumneavoastră a avut succes folosind una din metode nu înseamnă neapărat că şi dumneavoastră veţi avea acelaşi succes cu ea. Este important să începeţi să gândiţi cu propriul dumneavoastră cap, să luaţi singur deciziile care vă privesc şi să ascultaţi cu mai multă atenţie ce spune corpul dumneavoastră, nu ce spun ceilalţi.

Terapia prin urină este un tratament minunat, dar nu toată lumea care l-a încercat a avut aceeaşi măsură a succesului. Toate bolile sunt vindecabile, dar nu toţi pacienţii, tocmai din cauza nerăbdării unora dintre ei[4], după cum spune un vechi proverb. Vindecarea pe termen lung nu este posibilă decât prin aplicarea metodelor holistice de restabilire a echilibrului interior. în plus, stresul patogenic trebuie evitat.

în cazul tuturor celorlalte metode de tratament naturist, se recomandă ca pacientul să îşi facă mai întâi de toate analizele medicale complete. în cazul terapiei prin urină, acest lucru nu este necesar. Corpul este capabil să se diagnosticheze singur, iar urina proprie este cel mai bun remediu holistic la un moment dat.

[4] Joc de cuvinte: AII diseases are curable, but not all patients, because they are very much impatient.


Iată un fragment dintr-o scrisoare pe care mi-a trimis-o mama a doi copii:

„în ultimele şase luni, eu şi cei doi băieţei ai mei ne-am

băut urina. Sunt în plin proces de divorţ şi sunt conştientă de faptul că stresul îmi afectează starea de sănătate. După ce am început urinoterapia, am observat că am devenit mult mai calmă, inclusiv în momentele emoţionale foarte intense, în plus, părul şi tenul meu au căpătat un luciu minunat. Deşi toate cărţile pe care le citesc afirmă că în asemenea momente grele omul are o tendinţă către depresie, personal am senzaţia că mai am foarte multe de descoperit în viaţă. Nu m-am simţit nici o clipă deprimată! Copilul cel mic, care are doi ani şi jumătate, şi-a pierdut părul de pe partea din spate a capului. Medicul era foarte îngrijorat şi mi-a spus că acest lucru nu se întâmplă decât la doi copii din o sută! De când a început să consume urină, părul i-a crescut însă la loc. Copilul cel mare, care are patru ani şi jumătate, făcea foarte uşor răni la picioare. De când cu urinoterapia, această problemă a dispărut. Suntem în anotimpul rece şi toţi ceilalţi copii de la grădiniţă sunt răciţi, le curge nasul, au probleme cu stomacul etc. Copiii mei nu au nici cel mai mic simptom de acest fel! Pe scurt, metoda funcţionează! Cu mulţumiri, S.J.“.

Uneori, oamenii suferă de o combinaţie de probleme pe care numai urinoterapia le poate vindeca. Am întrebat-o odată pe buna mea prietenă, terapeutul Tina White, ce crede în legătură cu terapia prin urină. Iată ce mi-a răspuns ea: „Urina este un remediu excelent. Dacă toţi cei care s-au vindecat folosindu-şi propria urină ar vorbi despre aceste

lucruri, mult mai mulţi oameni ar fi tentaţi să o folosească[44]. Tina mi-a trimis următorul studiu de caz:

„Un bărbat de vârstă mijlocie a venit la mine cu o afecţiune acută a pielii. Pe piele îi crescuseră nişte straturi solzoase; avea mâncărimi cumplite, şi pe alocuri pielea îi sângera. Pe 90% din corp, pielea îi era deshidratată şi se exfolia. Din acest motiv, pielea îi era atât de subţiată în zona genunchilor şi a gleznelor, încât bietul om avea mari dureri ori de câte ori făcea vreo mişcare, ba chiar şi atunci când stătea liniştit.

Pierzându-şi cumpătul, bărbatul a început să plângă. Mi-a povestit întreaga dramă prin care a trecut şi mi-a spus că nu mai vede sensul vieţii. S-a îmbolnăvit cu 18 luni în urmă şi nu mai era capabil să muncească deloc (înainte fusese farmacist). în final, mi-a spus că soţia l-a părăsit acum o lună, luând şi copiii cu ea. Era devastat. A încercat toate cremele şi alifiile pe care i le-a pus la dispoziţie medicina ortodoxă, a consultat nenumăraţi medici şi dermatologi, dar în pofida anumitor îmbunătăţiri temporare ale stării de sănătate, boala nu a putut fi niciodată vindecată pe deplin, iar viaţa lui nu a devenit cu nimic mai uşoară.

A recunoscut că nu ştie nimic despre terapiile naturiste şi că motivul pentru care a ajuns acum în faţa mea era disperarea.

întrucât m-am ocupat multă vreme de terapiile naturiste, cu plante, prin acupunctura şi prin folosirea altor remedii, aveam la dispoziţie diferite metode prin care îi puteam aduce acestui biet om alinare, eventual chiar şansa de a se vindeca.

128

Am încercat mai multe variante, dar starea lui emoţională îl împiedica să se vindece cu adevărat, în special atunci când îşi vedea soţia. îl înţelegeam, căci îi lipseau foarte mult copiii, iar lipsa banilor nu îi uşura cu nimic viaţa. Orice intrare într-un magazin era un coşmar pentru el.

După trei luni, am simţit că disperarea lui a ajuns la apogeu. îmi vorbea frecvent de sinucidere. De aceea, m-am decis să încerc o nouă abordare şi l-am rugat să mă asculte cu atenţie. I-am spus apoi că personal nu am încercat niciodată acest tratament, despre care doar am auzit şi am citit. I-am descris apoi terapia prin urină, spunându-i că aceasta vindeca aproape orice boală.

E simplu, i-am spus, muşcătura şi remediul merg mână în mână. De ce nu ai încerca atunci această metodă atât de simplă?

Era dispus să încerce orice. I-am prezentat diferitele modalităţi prin care poate fi administrată urina, şi el a ales

picăturile homeopatice de concentraţie 6x, ţinute sublingual, câte 5-10 picături de trei ori pe zi, cu o jumătate de oră înainte sau după masă. în plus, i-am sugerat să îşi tamponeze uşor zonele afectate cu urina colectată dimineaţa.

A doua zi mi-a adus o parte din urină pentru a-i pregăti picăturile homeopatice şi mi-a spus că a folosit restul pentru a se tampona pe glezne. La început, a simţit nişte pişcături, dar acestea au încetat după circa trei minute. După alte 20 de minute, s-a spălat cu apă, simţind din nou nişte pişcături pentru scurt timp. A aplicat apoi o alifie despre care mi-a spus că conţine uree. I-am cerut să îşi monitorizeze atent toate reacţiile şi să nu ia nici un alt medicament. Trebuia

de asemenea să îşi schimbe dieta, să mănânce foarte multe legume verzi, pentru a asimila clorofilă, pentru a-i răcori astfel sângele şi pentru a-i neutraliza radicalii liberi. I-am recomandat în plus legume bogate în beta caroten.

Această dietă simplă era alcătuită din fructe proaspete, salate, puţin orez cu peşte oceanic, foarte multă apă şi câteva ceaiuri din plante. L-am învăţat câteva exerciţii de respiraţie, o metodă de relaxare şi o tehnică de meditaţie, după care l-am expediat pentru o săptămână.

Spre surpriza mea, când a revenit avea un zâmbet larg pe buze. Mi-a arătat gleznele şi am constatat că exista o mare diferenţă faţă de restul corpului. Pielea arăta mai puţin solzoasă şi era mai catifelată. Mi-a spus că mâncărimile au încetat în proporţie de 50%, nu doar în zonele tamponate, ci la nivelul întregului corp. De-abia aştepta să îi pregătesc din nou remediul homeopatic din urină. I-am relatat de asemenea de păstrarea urinei timp de câteva zile pentru a se învechi, astfel încât conţinutul în amoniac să crească, şi i-am propus să încerce şi această metodă. Când a plecat, era plin de entuziasm.

Ca să nu mai lungesc vorba, pot să-ţi spun că omul s-a vindecat complet după şase luni, îmbogăţindu-mă şi pe mine cu o experienţă pe care am repetat-o apoi cu nenumăraţi

bolnavi de alergie, astm, probleme ale pielii etc.

Cred sincer în legile naturii şi îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru că ne-a lăsat liberul arbitru de a face alegerile pe care le dorim. La ora actuală, cea mai bună alegere mi se pare a fi urina“.

130

Şi iată un fragment dintr-o altă scrisoare, pe care am primit-o de la doamna G. S.:

„Am cumpărat cartea dumneavoastră despre terapia prin urină. în luna iunie am început să iau câte cinci picături sub limbă, crescând treptat la 20 de picături. După ce m-am obişnuit, la circa o lună, am început să beau o jumătate de pahar din jetul de mijloc al urinei de dimineaţă.

înainte, mă trezeam de două-trei ori pe noapte din cauza crampelor pe care le simţeam la picioare. Dimineaţa, mă trezeam obosită şi complet lipsită de energie. încă din prima săptămână, am început să dorm perfect, fără să mă mai trezesc noaptea. în schimb, dimineaţa eram plină de energie.

Am suferit ani de zile de dureri la nivelul urechilor, fiind nevoită să folosesc picături. O singură picătură de urină plasată în interiorul urechii a fost suficientă pentru a-mi vindeca această problemă.

M-am dus recent la medic pentru a-mi verifica tensiunea sanguină şi acesta mi-a spus: „Ce-ai făcut? Ai tensiunea unui adolescent".

I-am povestit că vechea mea problemă cu circulaţia proastă a picioarelor a dispărut şi i-am relatat despre terapia prin urină. Mi-a spus că a auzit de ea şi că va cumpăra cartea dumneavoastră.

Am 77 de ani şi consider că nici o vârstă nu este prea înaintată pentru a începe terapia prin urină. Ce să mai spun că mi-au apărut din nou fire de păr negru, iar prietenii mă întreabă dacă mă vopsesc cu ceva. Am dorit să vă scriu şi să vă povestesc toate aceste lucruri".

131

într-o altă scrisoare, J. H. îmi spune:

„Aşa cum ne-aţi rugat în buletinul informativ, m-am decis

să vă povestesc cum merge cu terapia prin urină. Am comandat cartea dumneavoastră, „Urina - apa sfântă“, pentru că eram interesat şi pentru că sunt deschis în faţa oricărei provocări. Am aplicat cu succes terapia prin Kombucha (am citit inclusiv cartea dumneavoastră despre acest subiect), dar m-am mutat recent şi nu am reuşit să îmi procur o nouă cultură. De aceea, când am auzit de povestea cu urina, m-am decis să încerc şi această terapie, înainte de a reveni la Kombucha. La ora actuală, mă bucur foarte mult că am luat această decizie!! După ce am citit cartea dumneavoastră, m-am decis să încep prin a-mi bea prima urină de dimineaţă. La început m-am simţit cam nesigur, dar după câteva zile m-am obişnuit cu ea. înainte să încep acest tratament, sufeream de o formă destul de urâtă de psoriazis la mâna stângă. în plus, mă simţeam într-o stare psihică foarte proastă, din cauza unei relaţii care tocmai eşuase. După numai două zile de urinoterapie, am simţit cum depresia îmi dispare de la sine. După alte două zile, psoriazisul a început să se usuce şi să cadă. Situaţia a continuat să se îmbunătăţească din ce în ce mai mult în zilele următoare, cu atât mai mult cu cât am început să mă masez cu urină veche pe mână, dar şi pe pielea capului, înainte de culcare (după care mă spălam pe cap, dimineaţa). Astăzi, la numai trei săptămâni de tratament, psoriazisul a dispărut complet! Dar lucrul care m-a uimit cel mai tare a fost efectul psihologic al urinei! Kombucha a avut şi ea efecte asupra psoriazisului, dar nici pe departe la fel de rapide. în plus,



pot spune că reprezintă un tonic general, dar urina m-a transformat complet. începând din cea de-a treia zi de tratament am început pur şi simplu să mă simt fericit, împlinit, şi am căpătat o mare încredere în sine. La început nu înţelegeam ce se întâmplă, întrucât viaţa mea era la fel de haotică cum fusese cu câteva zile în urmă! Mi-a luat circa o săptămână ca să-mi dau seama că acesta era efectul urinoterapiei. La urma urmei, era singura schimbare pe care

o introdusesem în viaţa mea. Lucrurile s-au derulat apoi dramatic şi aproape spontan. Din când în când, am avut mici accese de diaree, pe care le-am resimţit ca fiind ceva benefic, ca pe o eliminare a toxinelor. Am folosit de asemenea cu succes urina în locul cremelor hidratante, precum şi împotriva coşurilor. Tenul meu arată din ce în ce mai bine.

în plus, pisica mea avea înainte un chist urât în zona capului, pe care veterinarul mi-a recomandat să îl extirp chirurgical. Am început să îi fac frecţii cu propria mea urină, iar chistul şi-a redus dimensiunile de pe o zi pe alta. După două săptămâni dispăruse complet. Cred că veterinarul va rămâne cu gura căscată când o va vedea“.

Şi o altă scrisoare, primită de la P. K.:

„Sunt doi ani de când folosesc, împreună cu familia mea, această apă miraculoasă, iar eficacitatea ei continuă să mă uimească. Lucrez ca pilot pe curse aeriene lungi, care mă obosesc foarte tare. Nu de puţine ori, ajungeam la hotel cu gâtul foarte uscat, usturându-mă. Nu puteam înghiţi nimic. După ce am citit cartea dumneavoastră, am început să fac gargară cu urină, timp de 20-30 de secunde, apoi din



nou şi din nou. La sfârşit, beau o cantitate mică, după care mă duc la culcare. Când mă trezesc, nici nu îmi mai aduc aminte că acum câteva ore aveam gâtul uscat (înainte, obişnuiam să iau medicamentele prescrise de doctor pentru asemenea simptome, lucru care nu făcea decât să îmi amplifice toxicitatea corpului). Metoda este mai bună decât orice am încercat anterior.

De multe ori, copiii mei vin acasă cu tot felul de răni şi zgârieturi de la joacă. De acum a devenit o obişnuinţă să se ducă la baie şi să se frece cu urină pe zona afectată. Când se îmbolnăvesc, mă întreabă imediat dacă nu este cazul să îşi bea urina, aşa cum fac eu. Slavă cerului că nu se îmbolnăvesc prea des.

O prietenă care doreşte să îşi păstreze anonimatul avea o problemă cu unghiile de la mâini. Şi-ar fi dorit să le lase să

crească, dar nu a reuşit acest lucru timp de 20 de ani. Erau foarte fragile şi se rupeau imediat. După ce a citit cartea „Apa vieţii" a lui J.W. Armstrong, ea a început să se frece cu urină pe degete. După numai două săptămâni avea nişte unghii lungi, minunate, care nu se mai rupeau deloc.

Personal, mi-am folosit urina pentru a mă vindeca de mătreaţă şi de anumite probleme ale pielii, inclusiv de coşuri. Când vin acasă după un zbor lung, fetiţa mea mă întâmpină cu o ceaşcă şi îmi spune: „Uite, tati, ţi-am păstrat puţin din urina mea." Ce drăguţ!

Odată, m-am trezit că aveam febră. Nu puteam urina, aşa că am luat puţin din urina fiului meu. Efectul a fost imediat şi extrem de benefic! Personal, beau circa 200 de mililitri din urina de dimineaţă, aşa cum recomandă Leonard



Orr. Am vorbit odată cu el, la clinica lui din â în care face tratamente cu urină, şi mi-a spus: ,\ cunoşti pe cineva care suferă de o boală \ recomandă-i să ţină un post negru cu urină şi te că

după două săptămâni, boala lui va intra în remisie“. Tratamentul este foarte puternic. Nici nu îndrăznesc să vă rog să tipăriţi acest lucru, dar cunosc pe cineva care l-a aplicat şi care s-a vindecat, într-adevăr“.

O altă scrisoare, provenită de la T. L.:

„Recent, am avut plăcerea de a citi cartea dumnea-voastră, Urina - apa sfântă. Am auzit pentru prima oară de urinoterapie acum şase luni, din revista Nexus. întrucât sunt foarte preocupată de naturism, mi-am propus să aflu mai multe despre această terapie, aşa că am citit diferite cărţi pe care le-am găsit pe acest subiect. Cartea dumneavoastră mi s-a părut una dintre cele mai cuprinzătoare, un ghid extrem de practic şi plin de informaţii utile pentru cei care doresc să se apuce de terapia prin urină. M-a convins imediat că mă aflu pe calea cea bună.

Am început propriu-zis terapia prin urină acum o lună. Eram puţin refractară la început, căci iau pastile contraceptive, iar literatura pe care am citit-o nu recomandă

practicarea urinoterapiei atât timp cât iei medicamente alopatice. îmi puteţi spune ceva în legătură cu acest subiect, sau îmi puteţi recomanda pe cineva care ştie mai multe?

în cele din urmă, m-am decis totuşi să încerc şi am început să îmi beau zilnic urina de dimineaţă. în plus, am aplicat-o timp de o lună pe zona afectată (am un herpes genital). La început, am experimentat un oarecare disconfort
135
*in zona vezicii şi mâncărimi dureroase sub braţ. Aceste simptome au dispărut însă rapid, iar herpesul genital odată cu ele.

Mai mult, după două luni şi jumătate după ce am citit prima carte pe marginea acestui subiect, i-am pomenit despre ea unei prietene care suferea de o infecţie cu un stafilococ. Lua antibiotice foarte puternice, dar nu reuşea să scape de ea. Deziluzionată de medicina occidentală, mi-a ascultat sfatul şi a început şi ea terapia prin urină. Rezultatele în cazul ei au fost fantastice. Nu numai că i-a dispărut infecţia, dar îmi spune tot timpul că se simte ca născută a doua oară.

Vă mulţumesc din nou pentru cartea dumneavoastră şi abia aştept să vă citesc noile numere din buletinul informativ şi eventualele cărţi pe care intenţionaţi să le mai publicaţi[14].

Următorul citat este un fragment dintr-o scrisoare primită de la K. Johnston:

Acum, nu mă mai tem de nimic.

„Acum doi ani şi jumătate, când am aflat pentru prima oară de terapia prin urină, am fost atât de şocată şi de dezgustată încât am crezut că este o glumă proastă. La urma urmei, urina este un deşeu al organismului, nu? Cum ar putea fi util un produs atât de respingător?

Dar eram disperată. încercasem orice altceva. Făcusem mai multe cure de dezintoxicare (vezi şi articolul meu, „Cum mi-am vindecat pe cale naturală rinichii care nu mai funcţionau[44]), iar starea de sănătate mi se schimbase foarte mult în bine, dar aveam o durere foarte puternică la nivelul gingiilor care se încăpăţâna să persiste. Fusesem la trei

dentişti diferiţi, mi-am înlocuit o plombă, dar fară nici un rezultat.

Când soţul meu mi-a adus o carte pe care tocmai o terminase de citit, numită Urina - apa sfântă, de Harald Tietze, sugerându-mi să încerc această nouă terapie, am fost atât de dezgustată încât nici nu mi-a trecut prin minte că ar putea avea vreun efect. încercasem însă toate celelalte variante posibile, aşa că m-am gândit că nu mai contează. Mi-am colectat aşadar puţină urină într-un pahar şi mi-am clătit gura cu ea, ţinând lichidul în gură cât de mult timp am putut, după care l-am scuipat şocată că am putut face aşa ceva, am început să mă plâng că voi mirosi a urină întreaga zi, dar în sinea mea eram cât se poate de uimită că durerea dispăruse! Am citit în cartea lui Harald că este important să ingerezi urina, dar nu este absolut necesar să o bei, fiind suficiente câteva picături ţinute sub limbă. Acestea nu sunt nici măcar simţite de papilele gustative, care sunt situate pe partea de sus a limbii. De aceea, m-am decis să încerc. După trei zile în care am luat câte trei picături sub limbă, de trei ori pe zi, am observat că urina mea s-a schimbat dramatic; dintr-un lichid închis la culoare, astringent şi urât mirositor, devenise un lichid curat, transparent şi practic fără miros! Era evident că rinichii mei începuseră să funcţioneze mai bine. M-am dus la acupunctorul care mă trata de ani de zile şi acesta a rămas uimit să constate cât de bine funcţionau acum toate organele mele interne.

Am continuat să iau câte două picături de urină proaspătă sub limbă în fiecare zi, timp de un an întreg, la

fel ca şi soţul meu. A fost prima iarnă în care nici unul dintre noi nu ne-am îmbolnăvit de răceală. Se pare că urina furnizează substanţele nutritive de care are nevoie organismul pentru a-şi păstra starea de sănătate. Am scris în acel an o sumedenie de scrisori, pe care le-am adresat tuturor prietenilor mei, rudelor, mass-mediei şi terapeuţilor, precum şi tuturor celor care ar fi putut fi interesaţi de

subiect, în speranţa că descoperirile mele le-ar putea fi şi altora de folos. Chiar în această perioadă, am făcut însă un cancer la piele, chiar la braţul cu care scriam. Am fost nevoită astfel să încetez (deocamdată) să încerc să-i mai ajut pe alţii şi să mă concentrez din nou asupra sănătăţii mele. Am descoperit că planta numită „Măru-dracului“ (o plantă indigenă australiană) este foarte eficientă (vezi în această direcţie şi articolul meu, „Cum m-am vindecat pe cale naturală de cancer la piele“), dar cancerul se afla într-o fază foarte avansată, făcându-mă să mă simt foarte rău. Rănile mi s-au vindecat într-adevăr, dar după 3-4 săptămâni. Din cauza slăbiciunii pe care o resimţeam, m-am decis să iau taurul de coarne şi să îmi înghit propriu-zis urina. Diferenţa pe care am simţit-o a fost incredibilă. Nu m-am mai simţit deloc slăbită, aşa că am aruncat pipeta cu care îmi administram înainte picăturile de urină. în plus, am început să aplic urină şi pe răni, care se vindecau acum în 3-4 zile. Practic, vedeai cu ochiul liber cum se vindecă.

încurajată, am început să îmi aplic urina pe întregul corp, ca substanţă hidratantă. De atunci, tenul meu arată mai bine ca oricând. De altfel, dacă citeşti cu atenţie ingredientele din majoritatea cremelor de hidratare, constaţi

138

că acestea conţin uree, adică o substanţă extrasă din urina altor persoane. De ce să plăteşti bani grei pentru urina altcuiva, când poţi să îţi foloseşti pe gratis propria urină?

în martie anul trecut, m-am trezit la 1:00 noaptea cu o infecţie foarte dureroasă a urechii (pe care am făcut-o în urma unei vizite la piscină). Era absolut agonizantă şi îmi afecta întreaga parte dreaptă a feţei, gingiile, capul şi gâtul, care erau puternic umflate. Durerea era atât de mare încât am ajuns să îi înţeleg perfect pe cei care se duc la medic şi iau antibiotice puternice, care le aduc o alinare pe loc, chiar dacă echivalează cu o intoxicare a corpului. în ceea ce mă priveşte, m-am ţinut tare şi am rezistat ispitei, limitându-mă la urinoterapie (aplicată intern, inclusiv sub formă de picături în ureche). în plus, am luat Belladonna sub formă

homeopatică, care mi-a mai luat din durere. Mi-am limitat dieta alimentară la fructe şi legume proaspete. Două zile şi jumătate mai târziu, la ora 2:00 după-amiaza (am reţinut ora întrucât totul s-a produs foarte subit), durerea şi umflăturile au cedat, iar eu m-am simţit mai bine ca oricând. Se pare că sistemul meu imunitar a ieşit întărit din această experienţă (menţionez că am ascultat de asemenea casete cu muzica pentru vindecare a lui David Hurst).

După această experienţă, o prietenă foarte bună, Mary Davis, mi-a împrumutat o carte scrisă de J. W. Armstrong în anul 1944 şi intitulată Apa vieţii - un tratat de urinoterapie. Cartea era veche şi paginile i se desprindeau, aşa că m-am decis să comand un exemplar pentru mine. Când m-am dus la librăria din zonă, am rămas uimită să constat că tocmai primiseră o ediţie recentă a cărţii. Cartea



lui Armstrong m-a uimit mai mult decât orice altă carte pe care am citit-o vreodată! Ea oferă un remediu simplu care poate vindeca toate bolile! Tot ce trebuie să faci este să posteşti, limitându-te doar la urină şi apă (luate separat). Nu trebuie să consumi nici un alt fel de hrană. Corpul se poate vindeca singur de orice boală. De vreme ce tratamentul este acelaşi, indiferent de boală, analizele medicale şi diagnosticarea nu mai sunt necesare. Cartea descrie detaliat un mare număr de cazuri de persoane care s-au vindecat de tot felul de boli, de la malarie la răceli obişnuite, de la boli de inimă la leucemie, de la cangrenă la arsuri (chiar autorul s-a vindecat de un diabet) - folosind exclusiv această metodă. Chiar şi cei aflaţi în faze terminale ale bolii au reuşit să se vindece! Practic, metoda este infailibilă! Iată un citat de la pagina 26 a cărţii: „Atunci când este reciclată în organism, urina este filtrată. Ea devine din ce în ce mai pură, începând chiar din prima zi. Ea începe prin a curăţa organismul, după care elimină toxinele şi reconstruieşte organele şi ţesuturile afectate de boală. Este capabilă să reconstruiască în detaliu plămânii, pancreasul, ficatul, creierul, inima etc., lucru demonstrat de vindecarea multor boli aşa-zis letale".

De aceea, acum două luni, când braţul la care îmi apăruse acel cancer de piele s-a umplut de răni, m-am decis să iau taurul de coarne şi să ţin un post complet cu urină şi apă, până când mă voi face bine. Am luat această decizie la ora prânzului, într-o duminică. I-am comunicat-o lui Brendan, minunatul meu soţ, rugându-1 să se ocupe singur de cumpărături şi de mâncare, căci nu mă consideram capabilă să gătesc în condiţiile în care posteam. Lunea



următoare m-am simţit înfometată şi prost dispusă toată ziua. Marţi dimineaţa eram atât de slăbită încât nu m-am mai putut da jos din pat. La amiază am început să mă simt mai bine şi am observat că toate mizeriile provocate de cancer ieşiseră la suprafaţa pielii. Am continuat să îmi beau cea mai mare parte din urină, masându-mă cu restul pe corp. După-amiaza mă simţeam deja incredibil de bine, iar braţul începea să se vindece vizibil. Cât despre mine, plezneam de energie. M-am dus să îmi iau fiica de la şcoală şi mi-am vizitat câteva prietene. Cancerul mi-a dispărut complet în numai două zile şi jumătate, în mod natural şi fără nici un efect secundar!! Am continuat să postesc încă patru zile, pentru orice eventualitate, dar boala nu a reapărut, iar sentimentul de bunăstare s-a păstrat. Am renunţat atunci la post, revenind la o dietă pe bază de legume şi fructe. îmi amintesc că primul gând care mi-a trecut prin minte marţi după-masa, atunci când am început să mă vindec, a fost acesta: „De acum înainte, nu mai am nimic de care să mă tem“.

Spre deosebire de celelalte remedii care există, în cazul urinei nu se poate vorbi de un efect placebo. Terapia funcţionează chiar dacă nu crezi în ea. De fapt, marea majoritate a oamenilor (inclusiv eu însămi) încep să o aplice cu neîncredere, mai mult pentru a demonstra că nu funcţionează, şi trăiesc o adevărată surpriză atunci când experimentează efectele ei miraculoase. Am prieteni care s-au vindecat prin urinoterapie de muşcături de ţânţari, răceli, astm şi chiar de cancer pancreatic.

141
Peste toate, este un remediu absolut gratuit. Nimeni nu ţi-1 poate confisca sau impozita. Stă tot timpul la îndemâna noastră şi se găseşte din abundenţă. Cu adevărat, putem spune că este un izvor al tinereţii. Poate că la el se referă vechiul proverb care spune: întreaga putere stă în voi“.
142
## Ceaiurile din plante medicinale ca tratament ajutător
Calitatea urinei, şi implicit efectul ei vindecător, depind de dieta noastră alimentară. Folosirea ceaiurilor din plante medicinale poate amplifica mult efectul vindecător al terapiei prin urină. Pentru a vă face o idee ce ceaiuri trebuie folosite pentru diferite boli, voi enumera aceste plante în capitolul intitulat „Bolile şi tratamentele lor“.
Ceaiurile din plante medicinale şi terapia prin urină fac parte integrantă din aşa-numita terapie holistică. Alături de ele mai există şi alte metode terapeutice pe bază de plante, care includ uleiuri, fineturi, băi cu plante, alifii, comprese etc.
Succesul vindecării tradiţionale cu plante se bazează pe punerea la unison cu natura. Pentru a obţine rezultate optime, plantele trebuie să fie proaspete. Extractele şi plantele în formă uscată dau rezultate, dar nu la fel de bune.
Au plantele efecte secundare negative?
Oriunde există lumină trebuie să existe şi umbră. Cel care face diferenţa între o otravă şi un remediu este dozajul.
143
Dozele mari de plante medicinale pot provoca efecte negative. în anumite cazuri se recomandă doar băile de plante, pentru a evita aceste efecte. Plantele foarte puternice nu trebuie folosite decât în doze mici şi dacă sunt absolut necesare.
Dacă sunteţi un om sănătos, limitaţi-vă la ceaiuri inofensive pentru menţinerea sănătăţii şi pentru păstrarea bunei dispoziţii.
Când trebuie folosite ceaiurile din plante?
Plantele stimulative trebuie folosite dimineaţa. Seara nu

trebuie luate decât ceaiuri din plante calmante. De pildă, ceaiul verde, cel negru şi ceaiul de rozmarin trebuie luate dimineaţa, în timp ce Iarba Sfântului Ioan, valeriana şi muşeţelul trebuie luate seara. Multe plante au efecte multiple, cum este cazul muşeţelului (matricaria chamomilla), un carminativ tonic şi sedativ foarte util în durerile nevralgice, convulsiile infantile, afecţiunile stomacului şi cele gastrointestinale, dar şi în cazul constipaţiei.

Plantele medicinale au uneori efecte care se suprapun peste simptomele bolii. în anumite circumstanţe, bolile pot continua să se dezvolte. De pildă, dacă scaunul cu sânge este tratat cu coajă de mesteacăn, sângerarea dispare, dar este posibil să apară un cancer la colon.

Amestecarea diferitelor plante

Există tot felul de amestecuri posibile din ceaiuri, pentru slăbire, somn, vezică sau astm, precum şi pentru tot felul de boli.



Pentru a obţine efecte mai bune şi pentru a evita efectele negative, se recomandă schimbarea plantelor după câteva săptămâni de folosire, astfel încât corpul să fie stimulat.

Numerele care urmează după plantele indicate mai jos se referă la cantităţile în care trebuie folosite ele în amestecuri (sub formă de părţi). Spre exemplu: iasomie 2, roiniţă 2, Iarba Sfântului Ioan 1, ventrilică 2 înseamnă că trebuie să amestecaţi două părţi de iasomie cu două de roiniţă, una de Iarba Sfântului Ioan şi două de ventrilică. Sunt indicate şi alte ceaiuri pe care le puteţi adăuga la aceste amestecuri ca stimulente, precum şi ca înlocuitori, în cazul în care nu reuşiţi să găsiţi anumite ingrediente. Ceaiurile corect alese pot fi amestecate în orice condiţii.

Plantele medicinale menţionate în continuare sunt considerate absolut sigure. Unele dintre ele pot avea însă efecte secundare negative dacă sunt folosite în doze prea mari, pe perioade prea lungi de timp sau în timpul sarcinii.

Pentru informaţii suplimentare, vă recomand două din

lucrările mele anterioare: Ceaiurile din plante şi Ceaiul de Kombucha.



Bolile şi tratamentele lor

Vă prezint în continuare o serie de tratamente pentru diferite boli. Acestea trebuie luate cu titlul de sugestie şi sunt de ordin general.

Acnee

Spălaţi-vă faţa cu urină proaspătă.

îmbătrânire

Se recomandă un pahar plin cu urina de dimineaţă, pentru tonifiere generală. DHEA şi acidul uric din urină încetinesc procesul de îmbătrânire.

Străvechea scriptură Damar Tantra recomandă folosirea urinei împotriva procesului de îmbătrânire după cum urmează:

Versetul 27

Un amestec în părţi egale format din: un gram dintr-o pulbere formată din boabe de piper măcinate, un gram dintr-o pulbere formată din flori şi seminţe măcinate de Terminaliae Belavica, un gram dintr-o pulbere formată din flori şi seminţe măcinate de Terminaliae Chebula (myrobolan) şi un gram dintr-o pulbere formată din flori şi seminţe măcinate de Phylontus Emblica, luat de patru ori



pe zi împreună cu propria urină, îi va conferi adeptului o strălucire divină (n.n. deoarece plantele indicate în acest verset sunt greu de procurat în ţara noastră, ele pot fi înlocuite cu succes de un amestec alcătuit din piper, busuioc şi fructe de cătină).

Versetul 35

Dacă la mixtura descrisă în versetul 27 se mai adaugă şi fructele arborelui MOHA în proporţii egale, se va obţine un amestec ce regenerează complet corpul fizic şi înlătură astfel bătrâneţea (n.n. la noi în ţară, fructele arborelui MOHA pot fi înlocuite cu succes cu fructe de măceşe, suc proaspăt de mere şi rădăcină de untul pământului).

Versetul 69

Înghiţirea unui amestec format dintr-o pulbere de ECLIPTA ERRECRA şi o soluţie apoasă în care s-a amestecat pilitură cât mai fină de aur, urmată imediat de ingerarea propriei urine, timp de şase luni$_{y}$ conduce cu siguranţă la dobândirea vederii a ceea ce urmează să se producă în viitor şi face cu putinţă împlinirea tuturor dorinţelor (benefice). în plus, corpul fizic este regenerat şi semnele bătrâneţii dispar.

Versetele 71-72

Cel care îşi va bea urina proprie amestecată cu pulberea fină obţinută din măcinarea rădăcinilor de ACHRYRANTHUS ASPARA şi CHEN0PAD1UM ALBUM şi sucul frunzelor de NEEM, va fi în scurt timp eliberat de boală, iar părul său va rămâne mereu negru (îşi va păstra culoarea naturală şi nu va încărunţi niciodată). Semnele bătrâneţii vor dispărea rapid, iar vederea i se va îmbunătăţi

148

enorm. El va putea vedea şi auzi la mare distanţă mod paranormal), va putea citi atunci când doreşte gândurile altora şi va atrage spontan, fără să facă nici un efort, chiar şi cele mai frumoase prinţese.

Versetul 80

Semnele evidente ale bătrâneţii dispar rapid la cei care vor înghiţi în fiecare dimineaţă un amestec format din sucul proaspăt al frunzelor de KAVAL1, miere, suc proaspăt de mere şi ghee (unt natural, albit), urmat de ingerarea propriei urine.

Versetul 86

Cel care îşi va masa cu multă atenţie tot corpul cu urină proprie, de trei ori pe zi şi de trei ori pe noapte, se va bucura de o mare longevitate.

SIDA

Se recomandă urina luată oral, clismele, masajele şi tratamentul holistic.

Iată un articol pe care l-am descoperit în buletinul informativ Urinews (volumul 1/1995).

„Ameninţarea în creştere a SIDA-ei pune în pericol însăşi

supravieţuirea rasei umane. Această boală atât de devastatoare poate fi vindecată însă cu ajutorul urinei proprii a pacientului. Recent, am primit o scrisoare de la Victoria Seme din Tanzania, în care aceasta ne-a spus că a încercat urinoterapia pe zece bolnavi de SIDA, conform directivelor date în cartea dr. Thakkar. într-un mod de necrezut, toţi cei zece au intrat în remisie. Aceeaşi opinie este exprimată şi



de Lynn Stabenrauch din SUA, într-o scrisoare datată 13.04.1994.

Până acum, circa 100 de pacienţi ne-au consultat în legătură cu urinoterapia, şi toţi evoluează foarte bine".

Dr. Beatrice Bartnett povesteşte în cartea ei, Terapia prin urină vă poate salva viaţa, despre succesul tratamentului în cazurile de SIDA. La rândul ei, Martha M. Christy afirmă în lucrarea Remediul perfect: „Nici o persoană infestată cu HIV sau cu SIDA nu-şi poate permite să ignore informaţiile referitoare la urinoterapie, mai ales ţinând cont de pericolul şi inefîcienţa unor tratamente precum cele cu AZT".

Se pune întrebarea dacă SIDA poate fi transmisă prin urină. Cercetările cele mai recente arată că acest lucru este practic imposibil.

Plante ajutătoare: Kombucha fermentată, ceaiuri pentru sistemul imunitar, precum turiţa mare şi echinacea.

Alergii

Clismele şi injecţiile cu urină pot ajuta foarte mult, alături de ingerarea orală a acesteia, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Urina este un lichid steril care nu conţine virusuri. Conţine în schimb anticorpii necesari. Dacă sistemul imunitar începe să identifice substanţele obişnuite, nedăunătoare, drept proteine străine care pun în pericol sănătatea corpului, el trimite limfocitele T şi B (celulele albe din sânge) pentru a le ataca. Celulele B caută, identifică şi se leagă chimic de proteinele străine (alergenice), în timp

ce celulele T încep să se di vidă foarte rapid, producând anticorpi şi noi celule T. Medicina modernă nu poate vindeca alergiile şi bolile autoimune. Medicii cred că alergiile se produc din cauza unor slăbiciuni necunoscute la nivelul sistemului imunitar. Metodele curente de diagnosticare a alergiilor sunt primitive şi ineficiente. Chiar dacă o alergie este identificată, nu există tratamente convenţionale eficace împotriva ei. De aceea, se recomandă în mod insistent terapia prin urină. Urina conţine anticorpi anti-alergenici specifici produşi chiar de corp. Diagnosticul nu mai este necesar. Corpul identifică substanţele alergenice şi creează anticorpii corecţi. Testele clinice au demonstrat că urina este eficientă în cazul unei game foarte largi de sensibilităţi la alimente şi la diferite substanţe chimice.

(Vinubhai Gandhi, Sănătate pentru toţi după anul 2000)

Amoebele

Se recomandă postul negru cu urină, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, precum şi clismele.

Anemie

Se recomandă anumite suplimente dietetice, alături de urină, picături homeopatice şi picături de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Se adaugă anumite plante medicinale, precum: Iarba Sfântului Ioan, valeriană, păpădie, roiniţă, hamei, flori de portocal, levănţică, creţişor, ventrilică, căpşuni.



Apatie

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Afte

Se recomandă gargara cu urină şi compresele aplicate pe ulceraţii.

Apendicită

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă. în plus, se aplică comprese pe zona afectată.

Arterioscleroză

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă. Se adaugă injecţiile şi masajul cu urină.

Artrită

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă. Se adaugă masajele şi compresele.

La prima Conferinţă Mondială de la Goa, Ramnikal Gada a prezentat lucrarea Terapia prin urină în artrita reumatoidă, în care a prezentat următoarele informaţii:

„Există multe tipuri de artrită, precum reumatismul, osteoartrita, artrita reumatoidă etc. Artrita reumatoidă este artrita încheieturilor.



Pacienţii care suferă de artrită reumatoidă trebuie să aplice terapia prin urină. Ei trebuie să bea 600-1.200 ml de urină proaspătă în fiecare zi. Urina uşor încălzită (cu o vechime de şapte zile) trebuie masată pe încheieturile afectate de 3-4 ori pe zi, de fiecare dată câte o jumătate de oră. Cu cât este mai veche, cu atât urina este mai eficientă. Pe încheieturile foarte dureroase poate fi aplicată timp de 0 jumătate de oră o compresă cu urină fierbinte, de 3-4 ori pe zi. La fiecare 8-15 zile trebuie să facă clisme cu urină. Alimentele şi băuturile ingerate de-a lungul zilei trebuie să fie fierbinţi. Se recomandă apa moong şi sucurile de legume şi fructe. Pacienţii trebuie să evite alimentele din cereale, rădăcinoasele şi drojdiile, precum şi uleiurile, alimentele păstrate la frigider (congelate) şi sarea.

Studiu de caz: doamna Prafullaben Kamlesh Singala, în vârstă de 35 de ani.

Boala: artrită reumatoidă. Aproape toate încheieturile îi erau afectate de reumatism. Mâinile, picioarele şi toate degetele îi erau răsucite, motiv pentru care nu putea nici măcar să se îmbrace.

A folosit remedii ayurvedice, alopatice şi homeopatice timp de 3 ani, fără a obţine însă rezultate. I-am recomandat

să îşi bea întreaga urină şi să se maseze cu urina soţului ei, de 3-4 ori pe zi. La încheieturi trebuia să facă băi cu urină. Şi-a redus gradat dieta la alimente lichide, timp de o lună. A menţinut apoi această dietă timp de şase luni, după care 1 s-a permis să se hrănească cu alimente solide, dar foarte uşoare, dietă pe care o păstrează până astăzi.

Soţul ei a ajutat-o foarte mult în timpul acestui tratament, care a avut un succes de 90-95% într-o perioadă de 18 luni".

Plante medicinale: studiile au demonstrat că ceaiul fermentat de Kombucha dă rezultate foarte bune în tratamentul artritei.

Astmul

Se recomandă picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, la care se adaugă injecţiile cu urină şi tratamentul holistic. Prizarea pe nas a urinei, urmată de masaje pe piept şi pe coloana vertebrală s-au dovedit extrem de benefice. Dieta alimentară trebuie ajustată.

Aplicând terapia prin urină, dr. Shashi Patil şi dr. Sarang Patil (vezi lucrarea O abordare integrată a terapiei prin urină) au obţinut următoarele succese în cazurile de astm:

în cazurile de astm episodic, 80% din pacienţi au obţinut o îmbunătăţire a stării de sănătate pe termen lung, iar 20% una pe termen scurt. Singurele reveniri ale bolii s-au datorat întreruperii tratamentului.

în cazurile de astm cronic, 60% din pacienţi s-au vindecat total, 29% s-au simţit excelent atât timp cât au urmat tratamentul, iar 11 % nu au prezentat o îmbunătăţire a stării de sănătate pe termen lung.

în cazurile de astm genetic, 5% din pacienţi s-au vindecat total, 44% s-au simţit mai bine pe termen scurt, 48% nu au prezentat o îmbunătăţire semnificativă a stării

de sănătate, iar 3% au prezentat o agravare a simptomelor, datorată vomitării continue şi deshidratării.

în plus, iată un fragment dintr-o scrisoare pe care am primit-o:

„Am citit în cartea dumneavoastră despre Kombucha despre celelalte lucrări ale dumneavoastră, aşa că am comandat încă trei cărţi, printre care şi „Terapia prin apă". La vremea respectivă, sufeream foarte tare de astm, fiind nevoit să apelez la pulverizator la fiecare 2-3 ore. La cel mai mic efort, îmi pierdeam complet suflul.

Eram extrem de deprimat din cauza bolii şi nu mai ştiam ce să fac. Eram încă angajat, dar trebuia să merg acasă la fiecare criză. După ce am citit cartea dumneavoastră şi am aflat despre urinoterapie, m-am decis să o încerc, deşi nu mi-a stârnit deloc încrederea. Aveam deja patru sticluţe cu picături homeopatice de echinacea, care nu m-au ajutat până atunci cu nimic, aşa că tot ce am făcut a fost să adaug zece picături de urină în ele. Am luat câte cinci picături sub limbă dimineaţa şi seara. în primele două zile nu am simţit nici o schimbare. în schimb, în cea de-a treia zi nu am mai avut nici un acces de astm. Când am încercat să renunţ la picături, am avut o uşoară revenire a bolii. M-am speriat atât de tare, încât de atunci nu am mai renunţat nici o clipă la ele.

J. H. W.“

Plante medicinale: rădăcină de valeriană, roiniţă, Iarba Sfântului Ioan, cimbru, rădăcină de Planta Sfântului Benedict, flori de soc, lumânărică, podbal, muşchi islandez, iarbă-mare, nalbă mare, saw palmetto, săpunariţă.



Picior de atlet

Se recomandă băi de picioare, până când simptomele dispar (plus încă o săptămână).

Atrofie

Se recomandă ingerarea urinei şi masajul cu urină, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Dureri de spate

Comprese şi masaj cu urină.

Muşcături

Se recomandă spălarea zonei afectate cu urină, masaje şi

aplicarea unor comprese.

Iată o scrisoare pe care am primit-o de la B. J. K.:

„Doresc să vă descriu, din experienţa personală, un remediu eficient pentru tratamentul muşcăturilor şi înţepăturilor veninoase.

împreună cu soţia mea, am aflat pentru prima oară de urinoterapie acum cinci ani, când un prieten ne-a împrumutat cartea lui Harald Tietze, „Urina - apa sfântă“. La fel ca oricare alt om care aude pentru prima dată de aşa ceva, am fost iniţial sceptici şi neîncrezători. Eficienţa acestui remediu atât de simplu şi de necostisitor continuă să ne surprindă însă şi astăzi. Am reuşit să ne tratăm cu ajutorul lui de o gamă largă de afecţiuni, de la acnee la probleme grave ale rinichilor, infecţii ale urechii şi cancer la piele.

Dar nici un efect nu mi s-a părut atât de dramatic ca cel produs în cazul muşcăturilor sau înţepăturilor unor animale veninoase.

156

Mi s-a întâmplat de două ori. O dată, când făceam surfing, am fost înţepat de o meduză albastră. M-am întors imediat acasă şi m-am frecat cu urină pe locul respectiv (păstrez întotdeauna urină veche de 1-2 zile). Durerea s-a diminuat şi a devenit neglijabilă în numai câteva minute. O jumătate de oră mai târziu am aplicat din nou urină, iar durerea şi urticaria apărută au dispărut complet.

A doua oară, am fost muşcat de dosul mâinii de un păianjen veninos. Durerea era insuportabilă. în câteva minute, mâna mi s-a umflat, dublându-şi volumul. Am intrat imediat în casă şi am băut o sticlă plină cu urină proaspătă (din fericire, aveam vezica plină), după care m-am frecat pe locul muşcăturii cu urina pe care o păstrasem de dimineaţă. Durerea a încetat imediat şi mi-am putut continua lucrul timp de patru ore (sunt masor de meserie), deşi umflătura nu s-a resorbit decât două zile mai târziu. Din fericire, nu mi s-a umflat întreaga mână şi nu au existat efecte secundare.

Sper să nu aveţi nevoie vreodată de această terapie, dar

m-am gândit că ar fi interesant să îmi cunoaşteţi experienţa, dată fiind activitatea pe care o desfăşuraţi[44].

Probleme (infecţii) ale vezicii

Se recomandă spălarea organelor genitale cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Poate părea paradoxal că vezica şi tractul urinar se pot infecta în condiţiile în care urina este un remediu atât de bun împotriva infecţiilor. Acest lucru demonstrează că

simpla prezenţă în interiorul trupului nu are efecte directe. Dacă este ingerată oral şi trece pe la nivelul gâtului, ea poate vindeca însă orice inflamaţie, chiar şi cancerul, după cum au arătat cercetările făcute în laboratoarele din Japonia.

Plante medicinale:

Amestecul A: planta prostatei 1, gălbenele 1, coada calului 1, păpădie 1

Amestecul B: orzoaică 1, gălbenele 2, traista ciobanului 1, iasomie 1, măcriş 1

Alte plante:

Dracilă, mătase de porumb, pipsissewa, planta prostatei, trandafir, căpşuni, şapte-coji, trifoi sălbatic.

Băşici

Se recomandă baia sau compresele cu urină.

Hipotensiune

Se recomandă schimbarea dietei alimentare, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Hipertensiune

Se recomandă schimbarea dietei alimentare, ingerarea unor cantităţi mici de urină, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Plante medicinale: după părerea mea, cea mai bună plantă pentru reglarea tensiunii sanguine este păducelul. Pot fi adăugate şi alte plante, precum: păpădia, florile de soc, creasta-haiducului, salvie, lingurică, pipirig, căpşuni.

Cheaguri de sânge

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Arsuri

Se recomandă tamponările şi compresele cu urină, împachetările cu argilă.

Constipaţie

Se recomandă clismele şi ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Plante medicinale: siminichie, păpădie, dracilă, trifoi sălbatic, nalbă-mare.

Hemoragie cerebrală

Se recomandă compresele pe cap, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Bronşită

Se recomandă tratamentul holistic, injecţiile cu urină, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Plante medicinale: lumânărică, lemn-dulce, turiţă-mare, cimbrişor, iarbă-mare, saw palmetto.

Bulimie

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.



Cancer

Se recomandă postul negru cu urină, tratamentul holistic, ingerarea urinei şi, în anumite cazuri, împachetările cu argilă.

Literatura referitoare la urinoterapie prezintă nenumărate cazuri de tratare cu succes a cancerului. în aproape toate situaţiile, pacienţii au apelat la ea în ultimă instanţă, după ce medicii au renunţat să îi mai trateze, considerându-i cazuri lipsite de speranţă. Shri Himmat Somaija a fost un asemenea pacient, care a suferit de cancer la ficat. Iată povestea lui, prezentată la Conferinţa Mondială

de Urinoterapie.

„Prieteni, dacă nu aş fi apelat la terapia prin urină acum 11 ani, membrii familiei mele mi-ar fi deplâns astăzi cea de-a 11-a aniversare a morţii. Astăzi, la zece ani de la recuperarea mea, dispun de o sănătate ieşită din comun şi de aceeaşi vitalitate pe care o aveam acum 20 de ani! în rândul prietenilor şi rudelor mele am devenit o adevărată legendă vie. Vă declar din proprie experienţă că, dacă este aplicată sistematic, terapia prin urină poate vindeca fără nici o îndoială cancerul“.

Shri Himmat Somaija lucrează la ora actuală împreună cu dr. G. K. Thakkar, ajutând alte persoane cu sfaturile sale în lupta cu bolile. Un caz similar este cel al Tarei Aich din Toowoomba, Australia. Cu opt ani în urmă, femeia a fost diagnosticată cu cancer la ganglionii limfatici, intestine şi ficat. Nu numai că a supravieţuit, dar se simte astăzi mai bine ca oricând. De aceea, ea promovează această terapie minunată oriunde i se oferă prilejul.



Următoarea scrisoare a fost primită de editorul revistei Nexus. L-am contactat pe Robert Adams în Noua Zeelandă şi am obţinut permisiunea acestuia de a publica scrisoarea sa în cartea de faţă. Mi-a oferit cu această ocazie chiar mai multe detalii, căci succesul şi bunăstarea sa s-au dovedit a fi pe termen lung.

Tratarea cancerului la piele prin urinoterapie

„Dragă Duncan, doresc să îţi povestesc cazul meu.

Acum doi ani, pe partea interioară a braţului drept mi-a apărut o mică pată. La vremea respectivă nu i-am acordat atenţie. După numai 3-4 săptămâni, locul a început însă să mă mănânce. în plus, aveam senzaţia de arsuri. în următoarele şase luni pata se mărise considerabil. M-am gândit că ar putea fi vorba de cancer, aşa că m-am dus la doctor. Acesta mi-a confirmat bănuiala şi mi-a recomandat extirparea chirurgicală a pielii. întrucât am citit foarte multă literatură legată de medicina alternativă şi de cancer, am privit cu neîncredere soluţia oferită de medic, conştient că

de cele mai multe ori extirparea chirurgicală nu face decât să agraveze lucrurile, slăbind întregul corp.

Timpul trecea însă, iar starea mea de sănătate se deteriora. De Crăciun, lângă prima pată a apărut o alta, care creştea într-un ritm alarmant, până când s-a unit cu prima, în tot acest timp, soţia mea Margaret a insistat în permanenţă să îmi fac operaţia chirurgicală, iar decizia mea iniţială începea să slăbească.

După ce am citit însă numărul din februarie-martie al buletinului dumneavoastră informativ, în care a apărut articolul referitor la urinoterapie al Marthei Christy, pe care
161
l-am citit de mai multe ori, m-am decis să aplic eu însumi această terapie, deşi într-o formulă puţin modificată. M-am gândit atunci: dacă această femeie a reuşit să scape de atâtea probleme de sănătate, de ce nu aş putea şi eu?

Am conceput pe loc o modalitate de a satura continuu zona afectată de cancer cu urină proaspătă (Margaret m-a ameninţat că divorţează!). Am început şi un jurnal. Pe prima pagină am scris: „27 ianuarie 1996. Am început tratamentul[41]. De atunci, am notat în el toate schimbările pe care le-am observat. Pe 28 februarie 1996 am scris: „Tumorile s-au vindecat complet[14].9 martie: „Locul vechilor tumori aproape că nu mai poate fi observat[44]. 16 martie: „Vechile tumori au dispărut complet. în locul lor nu a mai rămas nici măcar o cicatrice[44]. Vindecarea completă s-a produs în numai 32 de zile.

M-am dus atunci la medicul meu şi i-am arătat braţul. Nici el, nici asistentele sale nu au reuşit să descopere vreo urmă a vechilor tumori. Una din asistente era o cititoare avidă a revistei Nexus. Când am refuzat să răspund la întrebările medicului referitoare la tratamentul pe care l-am urmat, ea a fost singura care s-a limitat să zâmbească. Mai târziu mi-a spus: „Pun pariu că ai urmat terapia prin urină[44]. Am convenit cu ea să aducă numărul respectiv din Nexus la spital şi să îl lase la vedere, în speranţa că vreun medic îl va citi şi va ajunge singur la concluziile care se impuneau, încă

nu am primit veşti de la ea.

Este uimitor cât de slăbit te poate lăsa un simplu atac de cancer într-o regiune limitată a corpului. De aceea, după ce m-am vindecat, am simţit o revigorare incredibilă şi o
162
senzaţie de bunăstare interioară de care nu mă mai credeam capabil.

Duncan, mă simt dator acelei femei remarcabile şi aş dori să îi transmiţi o copie după această scrisoare, cu mulţumirile mele.

Cele mai bune urări echipei de la Nexus, Robert Adams, Whakatane, Noua Zeelandă“.

Cea mai bună cale de a lupta împotriva cancerului este prevenirea sa. Din păcate, în lume se cheltuiesc sume uriaşe de bani pentru descoperirea unui medicament-minune care să distrugă cancerul. Nu ar fi mai simplu dacă aceste sume s-ar cheltui pentru prevenirea sa?

Acum câteva luni, un studiu american difuzat de televiziuni afirma că în anul 2000 la fiecare secundă se va produce o moarte datorată cancerului. Statisticile susţin că un om din 20 va muri de această boală teribilă. De ce s-a produs această creştere atât de dramatică? Unul din motivele pentru care ne îmbolnăvim de cancer este mediul în care trăim. Toată lumea vorbeşte de încălzirea globală, de poluarea aerului, de gaura de ozon, şi aşa mai departe, plângându-se de poluarea produsă de marile uzine, de liniile de înaltă tensiune etc. Ce se poate face însă împotriva acestora?

Principalele probleme de mediu de care vorbesc eu sunt cele din propria noastră casă, iar aici putem face câte ceva. Una din principalele cauze ale cancerului tinde să devină electro-poluarea, care este de zece ori mai puternică în casele oamenilor decât afară. De multe ori, dormitoarele oamenilor au câmpuri electrice foarte puternice, din cauza
163
ceasurilor electronice, a păturilor electrice, a televizoarelor şi a altor aparate. Principala zonă pe care ar trebui s-o ferim

de câmpuri electrice este tocmai cea în care dormim, în timpul somnului, corpul ar trebui să se auto-repare, nu să fie supus unor câmpuri electrice de înalt voltaj, cu o frecvenţă de 50 Hz, ca să nu mai vorbim de câmpurile magnetice care le însoţesc.

Dacă doriţi să aflaţi informaţii suplimentare referitoare la felul în care ne pedepsim singuri în propria noastră casă, dar şi la soluţiile care ne stau la dispoziţie, vă recomand cartea lui Reinhard Kanuka-Fuchs, Un cămin sănătos şi un birou echilibrat, precum şi propria mea carte, Razele telurice şi poluarea provocată de om.

Un studiu american arată că beta-carotenul generează efecte pozitive în lupta împotriva cancerului. Alimentul cu cel mai mare conţinut de beta-caroten este spirulina. Dacă faceţi un tratament cu beta-caroten, urmăriţi să folosiţi numai produsul natural, cum este cel din spirulină. Cel sintetic şi cel stabilizat nu sunt la fel de eficiente şi pot genera efecte secundare negative. Nu aveţi încredere decât în natură!

Pentru infonnaţii suplimentare referitoare la spirulină şi beta-caroten, vă recomand lucrarea mea, Spirulina - un micro-aliment şi o binecuvântare majoră.

Plante medicinale: amestecul alcătuit din rădăcină de brustur (arctium lappa), rădăcină de rubarbă (rheum palmatum - atenţie! Aceasta nu este varietatea comună pe care o găsim în grădinile noastre), măcriş (rumex acetosa) şi ulm alunecos (ulmus fulva) - a devenit extrem de popular în ultimii ani în tratamentul naturist al cancerului.

164

O altă plantă foarte populară este pawpaw (papaya).

Iată care este reţeta cea mai obişnuită de preparare a sucului din frunze de papaya. Se iau şapte frunze de mărime medie, nici prea bătrâne, nici prea tinere. Frunzele se spală bine şi se usucă parţial. Se taie apoi la fel ca varza şi sunt aşezate într-un vas, împreună cu doi litri de apă. Vasul este pus la fiert, până când lichidul scade la jumătate. în final, lichidul este strecurat în vase de sticlă.

Acest concentrat poate fi păstrat la frigider timp de 3- 4 zile. Dacă îşi pierde limpezimea, nu mai trebuie folosit în continuare.

Dacă doriţi să-l combinaţi cu ceaiul de Kombucha, concentratul va fi amestecat cu ceaiul verde sau cu alte ceaiuri medicinale, în funcţie de nevoile personale. Procesul de fermentaţie specific ceaiului de Kombucha păstrează proprietăţile frunzelor de papaya într-o manieră naturală.

Dacă folosiţi concentratul simplu, doza recomandată este de 50 ml de trei ori pe zi. De asemenea, puteţi combina acest concentrat şi cu alte băuturi naturale.

Dacă fermentaţi concentratul de papaya cu alte ceaiuri, dozajul va fi calculat proporţional. Spre exemplu, dacă puneţi la fermentat un litru de concentrat şi un litru de ceai verde, dozajul calculat va fi de 100 ml de trei ori pe zi.

Unii oameni preferă fructele (cu tot cu seminţe şi piele) de papaya semi-mature (de un verde închis). Se spune că acestea au acelaşi efect vindecător ca şi frunzele. Ele sunt măcinate cu ajutorul unui blender şi pot fi amestecate cu alte fructe.



Pentru informaţii suplimentare, vă recomand lucrările mele: Kombucha - ciuperca miraculoasă şi ceaiul de Kombucha.

Candidoza

Se recomandă postul cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, precum şi clismele.

Cataracta

Se recomandă picăturile de urină în ochi (sau spălarea ochilor cu urină).

Plante medicinale: cânepa homeopatică a dat rezultate foarte bune.

Varicela (vărsatul de vânt)

Iată o scrisoare pe care am primit-o pe marginea acestui subiect:

„Dragă Harald,

Doresc să-ţi relatez o experienţă pe care am avut-o. Este vorba de varicelă, boală pe care am contractat-o în anul 1997, la vârsta de 32 de ani.

Auzisem deja de terapia prin urină, aşa că am început să o aplic chiar de a treia zi. Am folosit de asemenea răşină de pin, cu care mă ungeam în baie. După numai două zile, mi-am dat imediat seama de beneficiile ingerării urinei, prin comparaţie cu primele zile de boală, când nu o folosisem.

166

Răşina de pin m-a ajutat într-o oarecare măsură să previn îngrozitoarea iritare a pielii, dar urina mi-a ajutat întregul corp. Am suportat astfel mult mai uşor boala.

Nu am avut decât un singur rând de erupţii ale pielii. Pe scurt, experienţa a fost mult mai puţin traumatizantă decât auzisem în legătură cu alte cazuri de varicelă la adulţi.

A # /V

In copilărie nu am făcut această boală. In momentul în care am contactat-o, ca adult, mă aflam într-o perioadă de stres teribil.

îţi mulţumesc pentru ajutor. Poţi folosi această scrisoare ca exemplu pentru cărţile tale.

Cu sinceritate, A. P.“

Degerături

Se recomandă spălarea regulată a degeraturilor cu urină.

Sindromul oboselii cronice

Vezi M. E.

Răceli

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, la care se adaugă gargara şi prizarea pe nas a urinei.

Plante medicinale: muşeţel, coada-şoricelului, flori de tei, lumânărică, echinacea, păpădie, turiţă-mare, păducel, năsturel, dracilă, anason-mare, iarbă-moale, nalbă-albastră, primulă de seară, brâncuţă, isop, vârnanţ, roiniţă, şofrănaş, saw palmetto.

167

Colici

Se recomandă postul negru cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Plante medicinale: angelică, ienupăr, gheara-mâţei, mantaua-doamnei, rădăcină de stânjenel, vârnanţ, soc, cimbrişor.

Conjunctivită

Se recomandă picăturile de urină în ochi (sau spălarea ochilor cu urină).

Alergie la produse cosmetice

Se recomandă masajele şi compresele cu urină.

Tuse

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Crampe

Se recomandă compresele şi frecţiile cu urină.

Crampele sunt un semn că din organism lipseşte calciul. Suplimentele de calciu trebuie luate întotdeauna seara.

Plante medicinale: iasomie, angelică, panseluţe, trandafiri, păpădie.

Chisturi

Se recomandă masajele şi compresele cu urină.



Mătreaţă

Se recomandă masarea scalpului şi a părului cu urină.

Surzenie

Se recomandă picăturile de urină în ureche.

Probleme ale dinţilor

Se recomandă clătirea dinţilor cu urină.

Iată ce a afirmat despre acest subiect la Conferinţa Mondială de Urinoterapie de la Goa Dr. G. K. Thakkai, fondatorul fundaţiei Apa Vieţii şi autor al mai multor publicaţii:

„Terapia prin urină este extrem de eficientă în tratarea problemelor dentare şi orale precum pioreea, gingivita, halitoza (respiraţia urât mirositoare), cheiloza angulară, stomatita, Lichen-Planus etc. Pentru toate aceste afecţiuni

simple, dar extrem de dureroase, nu poate fi imaginat un tratament mai sigur. Spre deosebire de alte tratamente, urinoterapia poate vindeca aceste afecţiuni în numai o zi sau două! Cele mai severe dureri de dinţi pot fi eliminate prin urinoterapie în numai 15 minute!
Făcând experimente continue, am descoperit o tehnică prin care pot fi obţinute beneficii maxime prin aplicarea urinoterapiei în toate problemele dentare şi orale. Este o tehnică simplă, dar foarte specială. Ea constă în umplerea gurii cu urină proaspătă şi clătirea ei permanentă timp de 10-15 minute (sau mai mult, dacă pacientul simte nevoia). Prin clătire, Shivambu este absorbită de gingii şi ajunge la rădăcinile dinţilor, distrugând bacteriile prezente. Prin

repetarea acestei tehnici de clătire de 3-4 ori pe zi, chiar şi cele mai grave probleme dentare pot fi vindecate în câteva zile, iar dinţii care se clatină îşi recapătă fermitatea pentru tot restul vieţii! în testele clinice făcute, am obţinut un succes de aproape 100% în toate afecţiunile enumerate mai sus.

Notă: cariile deja existente la nivelul dinţilor nu pot fi umplute prin clătirea gurii cu urină. De aceea, în cazul lor trebuie să apelaţi la un practician, pentru a le plomba“.

Depresia

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Dermatite (pe bază alergică)

Se recomandă compresele şi masajul cu urină, ingerarea, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Diabet

Se recomandă modificarea dietei alimentare (care trebuie să devină ne-acidă), ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Plante medicinale:

Amestecul A: afine 1, galega 1, troscot 1.

Amestecul B: brustur 1, cicoare 1, schinduf 1.

Galega (galega officinalis) este o plantă folosită în primele faze de diabet, dar nu trebuie luată dacă pacientul urmează un tratament cu L-dopa, întrucât poate mări nivelul de zahăr în sânge.

170

Diabeticii nu trebuie să folosească ceaiuri de drăgaică.

Diaree

Se recomandă postul negru cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Difterie

Se recomandă injecţiile cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Iată o scrisoare pe această temă primită de la E. R. B.

„La sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial familia mea trăia la Hamburg. La vremea respectivă aveam 6 ani şi m-am îmbolnăvit de scarlatină şi difterie. Boala era gravă şi am fost dus la spital. întrucât la vremea respectivă nu existau medicamente în spitalele publice, am fost pus să îmi beau urina şi să fac gargară cu ea. Mai târziu, am auzit că fermierii obişnuiesc să urineze pe rănile deschise şi cunosc tot felul de poveşti despre soldaţii care au supravieţuit în timpul războiului numai cu urină, salvându-şi nasul, degetele şi urechile de la îngheţ. în cazul meu. tratamentul a funcţionat perfect. De atunci, folosesc în continuare urina, pe care o recomand tuturor celor care doresc să mă asculte[44].

Ameţeală

Se recomanda compresele cu urină, ingerarea urmei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

171

Dizenterie

Se recomandă postul negru cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Hidropizie

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Iată ce recomandă în această direcţie străvechea scriptură Damar Tantra în versetele 28-29: „Dacă adeptul dizolvă un extract de mică şi sulf în Shivambu, luând regulat acest amestec, el îşi poate vindeca hidropizia şi reumatismul, în plus, capătă o mare forţă şi o strălucire divină. Se va bucura de viaţă lungă şi va învinge chiar

Probleme ale urechii

Se recomandă picăturile de urină în ureche.

Iată un fragment dintr-o scrisoare pe care am primit-o pe această temă:

„într-o duminică dimineaţa, fiica mea în vârstă de 11 ani a acuzat dureri severe de ureche. în zilele anterioare a înotat foarte mult în piscina unei prietene. Nu aveam în casă Panadol şi picături pentru ureche, aşa că i-am pus trei picături din urina ei. După circa trei ore, durerea a dispărut complet[44]. R. F. M.

Eczeme

Se recomandă compresele şi masajul cu urină veche.

într-o conferinţă ţinută în anul 1994, John Rabitsch recomandă: „M-am gândit că încercarea valorează mai mult



decât studiul teoretic, aşa că am băut un amestec format din 75 ml de urină cu 75 ml apă distilată, timp de o săptămână. Subit, mica mea eczemă de pe coapsa superioară a dispărut. O aveam de 40 de ani!“

Lipsa de energie

Urina poate fi folosită ca tonic general, câte un pahar în fiecare dimineaţă.

Plante medicinale: majoritatea celor care beau ceai verde (sau ceai negru) de Kombucha fermentat afirmă că acesta le conferă un plus de energie.

Epilepsie

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, la care se

adaugă gargara şi prizarea pe nas a urinei.

Probleme ale ochilor

Se recomandă băile de ochi cu urină.

Iată ce spune în această direcţie Heinrich Zedler din Germania (într-o carte apărută în anul 1747): „Cel mai bun tratament al problemelor oculare este urina unui bărbat tânăr, fiartă o perioadă scurtă de timp şi amestecată cu miere“. Şi un scurt comentariu: mierea este un remediu foarte bun pentru orice tip de rană. Altminteri, personal recomand folosirea urinei proprii. Urina provenită de la alte persoane poate fi folosită, dar numai dacă nu există nici o altă posibilitate.

Dr. G. K. Thakkai a atins şi acest subiect la Conferinţa Mondială de Urinoterapie de la Goa:

173

„Sunt absolut uimitoare efectele benefice ale urinoterapiei asupra afecţiunilor ochilor precum conjunctivita cronică sau acută, conjunctivita alergică, dacriocistita cronică şi acută, irido-ciclita, tracomul, glaucomul etc., precum şi conjunctivita herpetică cronică (pentru care nu există remediu cunoscut nici chiar în ţările avansate precum Marea Britanie, Germania sau SUA). Tratamentul este cât se poate de simplu: administrarea câtorva picături de urină proaspătă în ochi, de 3-4 ori pe zi, sau clipirea ochilor într-o ceaşcă cu urină proaspătă. înainte de folosire, urina trebuie ţinută câteva minute pentru a se răci.

Mulţi dintre adepţii lui Shivambu au renunţat complet la ochelari după ce au folosit vreme îndelungată urinoterapia.

Ori de câte ori prezint un material referitor la urină în conferinţele de presă sau la diferitele seminarii internaţionale, subliniez întotdeauna că marea majoritate a bolilor, inclusiv cele aşa-zis incurabile, de la răceli şi până la cancer, de la artrită şi până la SIDA, pot fi vindecate prin urinoterapie. Dacă vom răspândi aceste informaţii referitoare la utilitatea urinei personale în afecţiunile dinţilor şi ochilor, vom putea alina suferinţele a milioane de oameni din întreaga lume, provocând o adevărată revoluţie

medicală[41].

Acum câteva luni mi-a telefonat un domn care mi-a spus că urina i-a salvat vederea. în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, în faţa gazelor folosite de germani, singurul remediu pentru evitarea orbirii consta în introducerea în ochi a unor picături de urină. A adăugat că acest lucru este bine documentat într-un muzeu din Canberra, Australia.

Şi iată o altă scrisoare primită din El Salvador:

174

„Dragă Harald,

Astăzi am fost la medicul oculist şi acesta mi-a spus că am vederea unui om de 40 de ani, nu de 65 (câţi am). Nu i-am spus că secretul constă în picurarea urinei în ochi în fiecare dimineaţă, de un an încoace. în plus, îmi pun câteva picături de urină şi în nas, şi de atunci nu am mai răcit niciodată. Mai beau şi un pahar de urină proaspătă, tot dimineaţa. Cred cu convingere în această terapie. Dacă doreşti, poţi folosi această scrisoare ca mărturie, dar te rog să îmi foloseşti doar iniţialele. Cu mulţumiri, F. M. S.“. O altă persoană, P. F. S., mi-a scris:

„în anul 1996, pe când călătoream în centrul Australiei, am făcut o infecţie foarte dureroasă la ochi. Când m-am trezit dimineaţa, aproape că nu i-am putut deschide din cauza infecţiei.

Nu aveam medicamente la mine, dar, slavă cerului, aveam destulă urină!

M-am spălat de două ori pe ochi cu urină în acea zi, iar vindecarea s-a produs foarte rapid. A doua zi dimineaţa vederea îmi era din nou cât se poate de clară.

De atunci, îmi folosesc urina chiar şi pentru cea mai mică zgârietură, şi nici o rană nu mi s-a mai infectat vreodată[11].

Şi o scrisoare primită de la P. F.:

„Aplic urinoterapia sub formă de picături ţinute sub limbă. Am obţinut deja rezultate după numai patru zile, când mi s-a vindecat o durere la ochi apărută peste noapte. Dimineaţa nu mai aveam nimic.

Soţul meu a început şi el această terapie. Vom continua şi pe viitor...".

Oboseală

Vezi şi M. E. Se recomandă tratamentul holistic, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Febră

Se recomandă compresele şi masajul cu urină.

Gripă

Vezi răceală.

Degerături ale degetelor de la mâini şi picioare şi ale urechilor

Se recomandă spălarea zonelor afectate cu urină şi compresele. John Rabitsch povesteşte următorul caz în conferinţa ţinută în anul 1994: „Spre exemplu, în Laponia urina este folosită împotriva degeraturilor. Dacă intri în igluul unor laponi cu degerături, femeia va dispărea imediat după o cortină şi va reveni în scurt timp cu o pânză umedă şi puternic mirositoare. După zâmbetul de pe faţa ei, îţi poţi da rapid seama că este vorba de urină. Compresa este aşezată apoi pe zona afectată[11].

Infecţii cu ciuperci

Vezi şi picior de atlet.



Se recomandă compresele şi clismele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Afecţiuni ale vezicii urinare

Se recomandă schimbarea dietei alimentare, postul negru şi ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Plante medicinale: dracilă, verbină, Iarba Sfântului Ioan.

Cangrenă

Se recomandă compresele şi masajul cu urină, precum şi tratamentul holistic.

Glaucom

Se recomandă spălarea ochilor cu urină şi picăturile în ochi.

Stafilococul auriu

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă. Vezi şi capitolul intitulat Tratamentul cu urină.

Gonoree

Se recomandă postul negru cu urină şi/sau ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.



Gută

Se recomandă compresele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, precum şi schimbarea dietei alimentare.

Plante medicinale:

Amestecul A: urzică vie 1, mesteacăn 1, schinduf 1, ventrilică 1.

Amestecul B: pir 1, panseluţe 2, ferigă 1, petale de trandafir 2.

Amestecul C: păpădie 2, urzică vie 1, coada-calului 2, mesteacăn 1, petale de trandafir (cu seminţe) 1, zmeură 1.

Alte ceaiuri recomandate:

Urzică moartă, răchiţele, creasta-haiducului, creţuşcă.

Probleme ale gingiilor

Se recomandă clătirea gurii cu urină proaspătă timp de câteva minute.

Hemoroizi

Se recomandă compresele şi băile cu urină.

Pierderea părului

Se recomandă masajul cu urină veche şi proaspătă.

Plante medicinale: s-au obţinut rezultate foarte bune cu ceaiul fermentat de Kombucha.

Guturai

Se recomandă prizarea pe nas a urinei, spălarea ochilor, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă. Vezi şi alergii.

Dureri de cap
Se recomandă compresele cu urină, masajul capului şi a gâtului.
Mai întâi, pacientul trebuie să stabilească de unde provine migrena. De multe ori, cauzele ei sunt legate de o digestie proastă, constipaţie, dureri de ceafă, ochelari magnetici etc.
Plante medicinale:
Amestec recomandat: ceai de mate 2, angelică 1, roiniţă 1.
Alte plante: creţişor, primulă, trandafiri, ventrilică, rozmarin.
Probleme ale auzului
Vezi surzenie şi probleme ale urechii.
Tulburări cardiace
Se recomandă masarea întregului corp cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină
proaspătă ţinute sub limbă.
Plante medicinale: păducel, voronic, levănţică, mentă, talpa-gâştei, trandafiri, traista-ciobanului.
Arsuri la inimă
Se recomandă modificarea dietei alimentare şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.
Plante medicinale: angelică, plante aromatice, coada şoricelului, mentă.
Hepatită
Vezi şi tulburări ale ficatului.
179
Se recomandă postul negru cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.
Herpes
Se recomandă aplicarea compreselor cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

HIV

Vezi SIDA.

Hipertensiune

Vezi anxietate.

Hipertiroidism

Se recomandă comprese cu urină aplicate în zonă gâtului, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Hipotiroidism

Se recomandă comprese cu urină aplicate în zona gâtului, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Infecţii

Se recomandă compresele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

180

Muşcături de insecte

Vezi muşcături.

Insomnie

Factorul-S din urină induce un somn natural.

Plante medicinale:

Amestecul A: ventrilică 1, Iarba Sfântului Ioan 1, iasomie 1, roiniţă 1.

Amestecul B: ciuboţica-cucului 2, rădăcină de valeriană 1, flori de portocal 1, floarea-pasiunii 1.

Alte ceaiuri recomandate: muşeţel, păpădie, traista-haiducului, drăgaică, mentă, primulă.

Probleme ale intestinelor

Se recomandă clismele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Mâncărimi

Se recomandă spălarea zonei şi aplicarea de comprese cu urină.

Gălbinare

Se recomandă postul negru cu urină, ingerarea urinei,

picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Dureri ale încheieturilor

Vezi dureri.

181

Sarcomul Kaposi

Se recomandă tratamentul holistic, spălarea pielii şi compresele cu urină.

Rinichi

Se recomandă compresele cu urină pe zona rinichilor, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

în lucrarea prezentată la prima Conferinţă Mondială de Urinoterapie de la Goa, Terapia prin urină şi tratamentul insuficienţei renale, Ramnikal Gada dă următoarele informaţii: Pacienţii care suferă de insuficienţă renală trebuie să aplice toate etapele terapiei prin urină. Metoda de tratament depinde de severitatea bolii. Pacienţii trebuie să înceapă cu o jumătate de ceaşcă de urină proaspătă luată de 3-4 ori pe zi, apoi să crească doza la două ceşti (200 de ml) pe zi, după un interval de 8-15 zile. Ei trebuie să aplice de asemenea masajul cu urină veche de şapte zile, de 3-4 ori pe zi, pe întreaga zonă a stomacului şi abdomenului, precum şi un masaj pe întregul corp de două ori pe zi. în plus, vor aplica comprese cu urină (veche) fierbinte de 3-4 ori pe zi, timp de o jumătate de oră fiecare. Clismele cu urină se recomandă să fie făcute o dată Ia fiecare 8-15 zile. Pe cât posibil, dieta trebuie să conţină numai lichide uşoare şi alimente foarte uşor digerabile.

Un studiu de caz: pacienta Minai Munkund Pednekar, 32 de ani.

O asistentă de la spitalul Chembur Hospital din Mumbai suferea de insuficienţă renală. Rinichiul stâng nu

182

îi funcţiona deloc, iar cel drept funcţiona doar la o capacitate de 30%. Durerile erau foarte mari, căci nu putea să urineze decât foarte greoi. A folosit tratamentul alopatic, dar nu a

fost satisfăcută de rezultate. A fost adusă la centrul nostru de terapie prin urină de la Goregoan, fiind ajutată de trei femei care lucrau la un centru de acupresură (nu putea merge singură).

Persoanele care o însoţeau erau ne-vegetariene. De aceea, i-am dat pentru început să bea din propria mea urină (fără să-i spun ce este). La scurt timp, a putut urina, iar durerea i-a dispărut în mare măsură.

Ulterior, am tratat-o cu acupresură, timp de un an. La ora actuală, îşi bea regulat urina proprie. în ultimii patru ani, a continuat să lucreze, fără să mai aibă nevoie de dializă, deşi nu are decât un singur rinichi funcţional, care lucrează la 30% din capacitate!“

Şi iată o altă scrisoare pe care am primit-o de la Karen Johnston:

Cum m-am vindecat în mod natural de insuficienţă renală

„Am crezut întotdeauna în eficacitatea sistemului medical. Am făcut tot ce mi-au prescris doctorii, inclusiv tot felul de vaccinuri şi toate medicamentele care apăreau pe piaţă. Am luat timp de doi ani antibiotice, acestea fiindu-mi recomandate ca o precauţie împotriva arsurilor. Am avut întotdeauna o stare de sănătate precară şi m-am luptat în permanenţă cu infecţiile, atât interne cât şi externe. Am pierdut foarte mult timp pe la doctori, dar şi pe la terapeuţii



naturişti, făcând tot ce mi-au spus aceştia. Obişnuiam să iau Panadol împreună cu suplimente de vitamine.

Atunci când mă îmbolnăveam de-a binelea, ţineam de regulă un post numai cu fructe luate dimineaţa şi cu suc de morcovi după-amiaza (nimic altceva). în 3-4 zile, mă făceam întotdeauna bine, indiferent cât de gravă era boala (chiar în cazul unei infecţii la urechi pe care am avut-o odată).

întrucât eram profesoară la copii cu handicapuri severe, mi s-a recomandat să îmi fac vaccinul împotriva hepatitei B. Am făcut acest lucru înainte să rămân însărcinată. După ce am născut-o pe fiica mea, m-am umflat ca un balon şi nu am mai reuşit să slăbesc, deşi am făcut - ca de obicei - tot ce mi

s-a spus: am ţinut regimuri cu un conţinut redus de grăsimi, m-am dus regulat la sala de sport etc. Oasele mele au devenit extrem de fragile şi am suferit de câteva ori fracturi ale oaselor de la degetele de la picioare.

După cel de-al treilea vaccin făcut, fiica mea, Helen, a început să şchioapete şi şi-a pierdut energia timp de o săptămână. Din fericire, am trecut imediat pe programul de Imunizare Homeopatică, şi de atunci au trecut cinci ani, timp în care s-a bucurat de o sănătate PERFECTĂ!

A doua zi după ce a născut la rândul ei, vara mea mi-a transmis că medicul i-a spus că copiii imunizaţi homeopatic şi cei nevaccinaţi reprezintă o ameninţare pentru viaţa celor vaccinaţi, timp de cinci ani! De aceea, fiica mea şi fetiţa ei nu se vor putea vedea timp de cinci ani de acum înainte! Acest lucru m-a făcut să investighez mai îndeaproape problema vaccinărilor şi am rămas şocată să aflu că adevărul era exact invers! Toate dovezile (luate din revistele medicale

şi din statisticile guvernamentale) demonstrează că vaccinurile ortodoxe sunt nu numai ineficiente şi periculoase, dar şi contraproductive!

La un moment dat, m-am îmbolnăvit destul de grav, având o tuse uscată care nu dorea să se vindece cu nici un chip. Pentru prima oară în viaţa mea, postul nu a avut efectele scontate. Am devenit din ce în ce mai apatică şi m-am simţit tot mai rău, transpirând şi tuşind 24 de ore pe zi. Acupuncturista mea, o femeie excepţională, mi-a diagnosticat o insuficienţă renală. Mi-a spus că nu am nimic la plămâni, dar rinichii nu mai produc suficient lichid pentru ca plămânii să poată funcţiona corect. A folosit o tehnică cu ace „fierbinţi", dar tot ce a reuşit a fost să îmi provoace nişte dureri foarte mari în zona rinichilor.

întoarsă acasă, am citit în cartea mea de căpătâi, Gestiunea bolilor pe cale yoghină, că boala mea era incurabilă, dar că se crede că un consum de până la 12 pere pe zi poate elimina pietrele la rinichi. Ei bine, m-am gândit că dacă face acest lucru, poate această dietă mă va ajuta şi

în problema insuficienţei mele renale, aşa că am încercat-o! în primele şase zile am mâncat câte 12 pere pe zi, la care am adăugat pătrunjel proaspăt, patru litri de apă filtrată şi diferite ceaiuri pentru rinichi. Mi-am suflat încontinuu nasul şi am pierdut câteva kilograme datorită eliminării lichidului. Mi-am dat seama în sfârşit că nu am avut o problemă de îngrăşare, ci una legată de rinichi, generată în mod evident de vaccinurile împotriva hepatitei B, astfel încât făcusem o retenţie de apă. Aşadar, cu ajutorul perelor, al ceaiurilor pentru rinichi şi al câtorva tehnici uşoare de yoga pentru

185

masarea rinichilor, am reuşit să îmi pun din nou rinichii la treabă! Am trecut apoi la o altă dietă, mâncând numai alimente organice, vii, şi am început să mă feresc de substanţele chimice (de pildă, am început să spăl numai cu oţet, nu cu detergenţi). Am făcut astfel vârsta de 40 de ani.

Am aflat între timp că grăsimea din lactate este esenţială pentru fixarea calciului, motiv pentru care le-am integrat în dieta mea. De atunci, oasele mele au devenit puternice, pierzându-şi fragilitatea. Ori de câte ori mănânc alimente cu aditivi chimici, mă îmbolnăvesc pe loc, fiind nevoită să încep un program de detoxificare homeopatică. Iată cum a decurs ultimul program de acest fel, pe care l-am ţinut la sfatul medicului meu homeopat: am început cu o alimentaţie bazată pe crudităţi, săracă în zaharuri şi bogată în fibre. Am luat apoi câteva tablete homeopatice de trei ori pe zi, timp de trei zile la rând, şi am evitat mirosurile tari (cum sunt parfumurile). în această perioadă de purificare, fecalele mele au devenit negre timp de trei zile. Am făcut apoi o pauză de trei zile, după care am luat picături homeopatice ţinute sub limbă, timp de două săptămâni, timp în care au ieşit la iveală simptomele unor probleme mai vechi. Am făcut apoi din nou o pauză de o săptămână, după care am trecut la etapa finală, de eliminare a toxinelor din metale grele, ţinând sub limbă CH7, care are acest efect. După încă o zi, am eliminat prin fecale tot felul de metale (de pildă, am eliminat câteva bile uriaşe de mercur!). Au fost cele mai urât mirositoare fecale

pe care le-am avut în viaţa mea, dar cinci zile mai târziu mă simţeam fantastic. Plezneam de energie; parcă nu mă simţisem niciodată până
186
atunci atât de bine. în acest fel, la sfatul medicului meu homeopat, am reuşit să termin programul de detoxificare cu două săptămâni mai devreme şi am înţeles pentru prima dată ce înseamnă cu adevărat starea de sănătate. Mă simţeam absoiut fantastic, cu excepţia unei infecţii severe la gingii, care a reuşit să supravieţuiască programului de detoxificare. Soţul meu mi-a sugerat atunci să aplic terapia prin urină, aşa că am început (după ceva muncă de convingere din partea lui) să îmi clătesc gingiile cu urină proaspătă. în mod miraculos, după numai două zile, infecţia care mă chinuise atâta vreme a dispărut ca prin farmec! Am continuat cu 50 de picături ţinute sub limbă, de trei ori pe zi, timp de trei zile. De unde la început era închisă la culoare, murdară şi urât mirositoare, urina mi-a devenit clară, curată şi de-a dreptul dulce la gust (semn clar că rinichii mei funcţionau mai bine). însăşi acupuncturista mea a rămas uimită să constate cât de perfect îmi funcţionau acum organele interne. De atunci au trecut şase luni şi nu am mai apelat la un medic (nici chiar la acupuncturistă). A fost prima iarnă din viaţa mea în care nu am răcit şi nu am făcut nici un fel de infecţie!

în loc să îmi trateze simptomele, medicul homeopat mi-a tratat cauzele problemelor, aşa că acum mă pot bucura de o sănătate reală. Mai există doi factori importanţi ai vindecării pe care doresc să-i menţionez. Unul se referă la consiliere, necesară pentru a descoperi CAUZA EMOŢIONALĂ a bolii, pentru a învăţa să ierţi şi să uiţi. Celălalt este meditaţia, care nu înseamnă altceva decât o recentrare a atenţiei dinspre lumea exterioară către lumea
187
reală din interiorul tău. în loc să mă gândesc la un deznodământ negativ (lucru extrem de ispititor atunci când mi-au cedat rinichii şi când medicul nu mi-a mai dat nici o

speranţă), am preferat să îmi păstrez încrederea în sine şi gândirea pozitivă, imaginându-mi că îmi voi recăpăta sănătatea. Această gândire pozitivă a atras către mine răspunsul aşteptat (soluţia cu perele!). Credinţa joacă un rol extrem de important în procesul de vindecare. David Hurst are o serie de casete şi de cărţi excelente, cu ajutorul cărora procesul de vindecare poate deveni foarte uşor.

Folosind asemenea mijloace naturale, cred că orice boală poate fi vindecată, de la cancer şi SIDA la astm şi diabet!"

Plante medicinale: amestec de ceaiuri: planta-prostatei 2, gălbenele 2, ienupăr 1, drăgaică 1, păpădie 1.

Alte ceaiuri recomandate: dracilă, mesteacăn, traista-haiducului, ferigă, trandafiri, salsaparilă, şapte-coji, traista-ciobanului.

Atenţie: coada-calului şi ienupărul nu trebuie luate în caz de infecţie la rinichi!

Pietre la rinichi

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, precum şi compresele cu urină aplicate în zona rinichilor.

Laringită

Vezi gât.



Lepră

Se recomandă tratamentul holistic, ingerarea urinei, picăturile homeopatice, picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, masaje şi comprese cu urină.

Leucemie

Se recomandă tratamentul holistic.

Leucodermă

Se recomandă comprese şi masaje cu urină.

Afecţiuni ale ficatului

Se recomandă compresele cu urină aplicate în zona ficatului, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Plante medicinale:

Amestecul A: turiţă-mare 1, cicoare 1, păpădie 2.

Amestecul B: păpădie 2, flori de soc 1, mătase de porumb 1.

Amestecul C: rubarbă 1, păpădie 2, dracilă 1, fumărică 1.

Amestecurile de mai sus sunt considerate stimulente uşoare. Pentru o stimulare mai puternică a ficatului, la amestecurile respective mai pot fi adăugate pelin şi dioc. Atenţie, ambele ceaiuri sunt foarte amare!

Alte ceaiuri care mai pot fi adăugate la amestecurile de mai sus sunt: drăgaică, răchiţele, primulă de seară, turiţă-mare de cânepă, urechea-şoricelului, ovăzul, rădăcină de stânjenel, trifoi sălbatic.

189

Longevitate

Vezi îmbătrânire.

Embolism pulmonar

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Glandele limfatice

Se recomandă frecţiile cu urină veche pe zona afectată, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Malarie

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

M.E. (C.F.S)

Se recomandă tratamentul holistic, clismele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, masajele şi postul negru cu urină.

Din observaţiile mele, oamenii care suferă de C.F.S. dorm de regulă în camere cu raze telurice foarte puternice, extrem de poluate electric. De aceea, le recomand să îşi facă măsurători electrice în dormitoare. Dacă nu dispuneţi de un aparat de măsurare a electro-stresului, vă recomand să închiriaţi unul. Pentru informaţii suplimentare, îl puteţi contacta pe editorul meu.

Plante medicinale: sunt recomandate ceaiurile fermentate

de Kombucha.
190
Un amestec de ceaiuri pentru dimineaţă: ceai verde 2, lămâiţă 1, rozmarin 1.
Alte ceaiuri care pot fi folosite cu succes dimineaţa sunt: ceaiul mate şi coada-şoricelului.
Un amestec de ceaiuri pentru seară: iasomie 2, roiniţă 2, iarba Sfântului Ioan 1, ventrilică 2.
Alte ceaiuri care pot fi folosite seara: ciuboţica-cucului, traista-haiducului, drăgaică, mentă, floarea-pasiunii, primulă, rădăcină de valeriană
Pojar
Se recomandă injecţiile cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.
Meningită
Se recomandă tratamentul holistic, comprese cu urină aplicate în zona capului, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.
Menopauză
Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.
Menstruaţie
Se recomandă duşurile cu urină, compresele aplicate în zona abdomenului, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.
191
Tulburări mintale
Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.
Migrene
Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, la care se adaugă compresele şi clismele cu urină.
Plante medicinale:
t

Amestec: ceai de mate 1, iasomie 1, ventrilică 1.
Alte ceaiuri: răchiţele, mentă, primulă.
Mononucleoză
Se recomandă tratamentul holistic.
Stări emoţionale excesive
Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.
Iată un fragment dintr-o scrisoare pe această temă pe care am primit-o de la Qld:
^ „Dragă Harald, aş vrea să-ţi povestesc cum mi-a schimbat urinoterapia starea emoţională, de la o depresie marcată de incertitudine şi tristeţe la o stare de calm şi pace interioară. Mi s-a spus că aşa acţionează Factorul-S din urină. îţi mulţumesc pentru cartea pe care ai scris-o. Sper ca ea să le fie de folos şi celorlalţi cititori". P. F. M.
Infecţii ale gurii
Se recomandă clătirea gurii cu urină proaspătă, timp de câteva minute.
192
Senzaţie de rău dimineaţa
Vezi şi sarcină. Se recomandă ingerarea unor cantităţi mici de urină diluată.
Dureri musculare
Vezi dureri.
Distrofie musculară
Se recomandă masajul cu urină şi tratamentul holistic.
Necroză
Se recomandă compresele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.
Neurodermatită
Se recomandă spălarea zonei cu urină, compresele, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.
Tensiuni nervoase
Vezi anxietate.
Blocarea căilor nazale

Se recomandă prizarea pe nas a urinei (la fel ca în cazul răcelii).

Obezitate

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

193

în cazul unui corp sănătos, capabil să îşi atingă scopurile propuse, greutatea ideală trebuie definită de la caz la caz. Multe femei îşi fac singure viaţa grea stabilindu-şi ţeluri absurde şi ţinând tot felul de diete aberante. Spre exemplu, nu există nici un tratament miraculos care să îţi întărească oasele, dându-ţi în acelaşi timp silueta unui model. Fiecare om trebuie să îşi descopere singur greutatea ideală. Ce este de preferat: să fii slab, dar bolnav, sau mai plinuţ, dar sănătos? Evident, obezitatea este o condiţie periculoasă, dar la fel este şi slăbiciunea. Secretul atingerii unei greutăţi ideale este alimentaţia echilibrată şi sănătoasă, la care se adaugă exerciţiile fizice moderate. Urinoterapia poate ajuta în procesul de control al greutăţii. Spre exemplu, dacă ţineţi post, urina vă poate fi de folos în prevenirea efectelor negative ale acestuia (vezi capitolul Postul şi sănătatea). Ea are efecte asupra reglării greutăţii prin îmbunătăţirea digestiei şi a modului în care funcţionează rinichii.

Am slăbit şi mă simt minunat.

Iată o scrisoare pe care am primit-o din Ausfin TX, SUA:

*

„M-am decis să vă scriu câteva rânduri, pentru a vă relata experienţa mea, pe care o puteţi adăuga bazei dumneavoastră de date.

Am început să aplic urinoterapia la începutul lui noiembrie, pe când mă întorceam de la Sidney la Londra. Pe parcursul acestui traseu, am rămas la Bangkok timp de o lună. în prima săptămână nu am consumat decât apă şi urină. Abia apoi am început să mănânc alimente uşoare. Totul a mers bine. Am slăbit şi mă simţeam minunat. Când

194

am ajuns la Londra, prietenii mi-au spus că arăt cu 15 ani

mai tânăr. De atunci am mărit cantitatea de alimente ingerate, am adăugat din când în când câte o bere, dar am continuat să îmi beau urina şi să mă simt minunat.

Pe data de 12 decembrie am venit în SUA. După numai 2-3 săptămâni, am început să mă balonez, deşi continuam să îmi beau urina. Trebuia să merg în California pentru o săptămână, dar nu mă simţeam la fel de bine ca de obicei. Pe scurt, am făcut o gripă, care m-a atacat cu o putere pe care nu am mai simţit-o din copilărie. Am fost nevoit să rămân la pat timp de două zile, şi mi-a mai luat încă o săptămână ca să scap de ea. Ori de câte ori încercam să revin la urinoterapie, mă simţeam foarte rău. Am fost nevoit să trag concluziile de rigoare: apartamentul în care stăteam era construit recent, după o tehnologie nouă. Covoarele erau extrem de toxice, fiind tratate cu tot felul de xenobiotice, formaldehidă, Toulon, arsenic, benzen etc. Nu am un sistem imunitar foarte performant şi cred că urina recicla aceste toxine. Balonarea era maniera organismului de a reţine fluidele pentru a dilua cât mai mult posibil toxinele.

La ora actuală caut un nou apartament, cu podele din parchet, şi nu am de gând să mă reapuc de urinoterapie până când nu mă voi muta de aici. Este de necrezut cum acceptă oamenii toate aceste substanţe carcinogene în locuinţele lor. Aş pune acest lucru pe seama ignoranţei, dar este suficient să iei orice carte despre otrăvuri din librărie ca să descoperi că aceste substanţe sunt considerate extrem de toxice de decenii.

195

Oricum, .Harald, doresc să-ţi mulţumesc pentru carte. Anexez la scrisoare câteva timbre pentru SUA, cu rugămintea să îmi trimiţi buletinul tău informativ. Apropo, am convins destui oameni la Londra să se apuce de terapia prin urină. Toţi se simt minunat şi îmi spun că nu ar mai renunţa pentru nimic în lume la ea. îţi doresc succes!“

Plante medicinale:

Amestecul A: mantaua-doamnei 2, păpădie 1, angelică 1, mătase de porumb 1, siminichie 1, gălbenele 1, calapăr 1.

Amestecul B: flori de soc 2, scoarţă de cruşin 1, mantaua-doamnei 2, gălbenele 1, păpădie 1, Iarba Sfântului Benedict 1.

Osteoporoză

Un remediu miraculos împotriva osteoporozei

Iată o scrisoare pe care am primit-o de la R. S. L.:

„La fel ca în cazul altor oameni, povestea mea este cât se poate de simplă. Am primit un diagnostic cumplit din partea specialiştilor medicali, dar am aplicat o soluţie uşoară, cu rezultate excepţionale. La vârsta de 47 de ani mi-am făcut un test al densităţii oaselor la spitalul din Austen din care a rezultat o rată a pierderii calciului din oase de 75%. Mi s-a recomandat o medicaţie de urgenţă, spunându-mi-se că mă aflu cel puţin în etapa de auto- fracturare. Oasele mele puteau să se rupă chiar şi la o simplă întoarcere în pat, sau mergând. Doamne! Vă puteţi imagina prin ce stări am trecut! Cu toate acestea, am preferat să mă adresez medicului, cerându-i părerea. Chiar a doua zi am primit o cărticică de la o prietenă indiancă în vârstă de 70 de ani. Nu prea fac aşa ceva, mi-a scris ea, dar am primit un mesaj în timpul meditaţiei să îţi trimit această



carte. Evident, era o carte de urinoterapie. Am început imediat să o aplic. Mai întâi mi-am făcut masaje, apoi am început să beau cantităţi mici de urină. La vremea respectivă eram vegetariană, nu beam alcool, nu mâneam dulciuri etc. După numai două zile de post cu urină, am observat o îmbunătăţire accelerată a stării mele energetice. A urmat un proces profund de detoxifîcare, care a durat nu mai puţin de şase săptămâni. Trebuie să recunosc că la un moment dat am fost tentată să renunţ, căci toxinele pe care le eliminam erau oribile. Pe de altă parte, procesul mă fascina pur şi simplu.

în acest fel, starea de sănătate mi s-a restabilit într-o bună măsură. Spatele mi-a rămas puţin cocoşat, dar mă simţeam fantastic şi aveam foarte multă energie. în anul 1996 am avut un accident de maşină, care s-a soldat cu oase

rupte, cu răni la braţe, glezne, craniu, genunchi, pe faţă, inclusiv cu câteva coaste rupte.

Procesul de recuperare a decurs admirabil. Oasele s-au vindecat frumos, la fel ca şi celelalte răni. Pe scurt, am reuşit să mă vindec nu numai fizic, ci şi mental şi spiritual.

Cât timp m-am aflat în spital, mi s-au făcut raze X din cap până în picioare, dar nu mi s-a descoperit nici un semn de osteoporoză. Sunt convinsă că am obţinut acest rezultat ca urmare a mai multor factori, inclusiv mentali şi spirituali. Alimentele pe care le-am consumat (alese cu grijă), gândurile pe care le-am cultivat, râsul - toate au contribuit la această vindecare pe care unii ar considera-o miraculoasă.

Pentru mine, Shivambu înseamnă toate aceste lucruri, înghit foarte multă urină cu apă, respir aer curat şi trăiesc fericită la vârsta mea de 55 de ani.

197

Harald, îţi mulţumesc pentru munca minunată pe care o desfaşori, influenţându-i pe oameni să se trezească şi să devină mai înţelepţi[44].

Dureri ale membrelor

Se recomandă masajul cu urină veche şi împachetările cu argilă.

Parodontoză

Se recomandă clătirea dinţilor cu urină proaspătă, timp de 10-15 minute.

Paralizie

Se recomandă masajul cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Paraziţi

Se recomandă postul cu urină, clismele, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Coşuri

Vezi acnee. Se recomandă spălarea zonei cu urină.

Epidemii

Se recomandă postul cu urină, tratamentul holistic,

ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.
198
Acum câteva luni am călătorit în Peru, pentru a participa la o conferinţă. Când cineva a adus vorba despre terapia prin urină, câţiva dintre delegaţi s-au simţit stânjeniţi, spunând că sunt pe punctul de a voma din cauza demonstraţiei practice făcute de vorbitor. Acesta s-a întors fără nici o jenă cu spatele la auditoriu, a umplut un pahar cu urină, apoi s-a întors şi a băut-o în faţa tuturor. Sala a început imediat să vocifereze, nu atât pe tema urinoterapiei în sine, cât dacă să i se permită vorbitorului să îşi continue discursul sau nu. Unii delegaţi erau foarte entuziasmaţi şi doreau să afle mai multe, vorbind chiar de propriile lor experienţe. Una din poveştile cele mai interesante mi s-a părut cea relatată de delegatul din Africa de Sud. Domnul Muttwa a povestit că cu 70 de ani în urmă, terapia prin urină a salvat mii de vieţi în ţara sa. Nu multă lume îşi mai aminteşte astăzi de teribila epidemie de gripă care s-a declanşat la sfârşitul Primului Război Mondial. Aceasta a făcut peste 100 de milioane de victime, cu mult mai mult decât războiul însuşi. Iată ce a povestit omul: „A existat într-un sat un bărbat care avea două soţii, una albă şi alta neagră. Aceste femei au îngrijit toţi bolnavii de gripă, alinându-le suferinţa în cele câteva zile de viaţă care le mai rămăseseră. Toţi ceilalţi oameni care se apropiau atât de tare de bolnavii de gripă mureau invariabil, dar ele nu au păţit nimic. Mai mult, le-au recomandat oamenilor să îşi bea propria urină, iar vestea s-a răspândit ca fulgerul. Mii de oameni au început acest tratament. Nici măcar unul singur nu a murit de gripă!“
199
îmi venea greu să cred că simpla aplicare a urinoterapiei era suficientă pentru a anihila o epidemie atât de cumplită ca cea amintită de vorbitor. Mi-am adus aminte de povestea tatălui meu, care mi-a spus că au îngropat şase membri de familie în aceeaşi zi (din cauza aceleiaşi gripe). Mă întreb

dacă aceştia ar mai fi murit în cazul în care ar fi aplicat terapia prin urină?

Pneumonie

Se recomandă postul cu urină, tratamentul holistic, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Poliomielită

Se recomandă postul cu urină, tratamentul holistic, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Posesiune demoniacă

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Sarcină

Spre deosebire de tratamentul comun, în care se bea partea de mijloc a jetului de dimineaţă, în cazul sarcinii se va bea doar urina colectată din cel de-al treilea jet al zilei, înainte se vor bea alte lichide, precum ceai, apă sau lapte. Unii urinoterapeuţi recomandă chiar să nu se bea deloc urină în timpul sarcinii, din cauza nivelelor hormonale, care

200

sunt mult mai ridicate în această perioadă. Pe de altă parte, John Rabitsch afirmă că „cel mai bun remediu împotriva vomei în timpul sarcinii este urinoterapia".

Va trebui să luaţi această decizie individual. Vezi şi capitolul intitulat Precauţii.

Probleme ale prostatei

Se recomandă compresele cu urină şi ingerarea ei.

Plante medicinale: planta prostatei (epilobium roseum şi epilobium parviflorum) este folosită de generaţii întregi în Munţii Alpi din Europa pentru rezolvarea problemelor asociate cu prostata.

Psoriazis

Se recomandă mesajul cu urină al zonelor afectate, injecţiile cu urină, modificarea dietei alimentare, compresele cu argilă, tratamentul cu ultraviolete.

Terapia prin urină este ideală pentru vindecarea

psoriazisului. Dr. Rainer Holzhutter afirmă cu fermitate acest lucru în cartea sa, Urin Heilt, în care tratează aproape exclusiv problema vindecării psoriazisului prin această formă de tratament (ştiut fiind că celelalte terapii nu dau de regulă rezultate). Am auzit chiar de un caz în care pacientul a dat firma sa de asigurări de sănătate în judecată pentru a-i plăti medicului injecţiile cu urină făcute, pe care acesta l-a câştigat.

Tina White mi-a trimis următorul studiu de caz:

„O femeie de vârstă mijlocie s-a prezentat la mine cu un psoriazis la cap, pe care îl avea de 12 ani. Până la acest

moment, ea a încercat tot felul de metode, dar fără rezultat. Ca de obicei, am început prin a încerca diferite remedii naturiste, vorbindu-i deschis de urinoterapie. La început a fost refractară, dar treptat s-a lăsat convinsă şi a acceptat să îşi spele în fiecare dimineaţă părul cu prima urină de dimineaţă. După ce rămânea astfel timp de 20 de minute, putea să îşi clătească apoi părul. Spre surpriza femeii, boala a dispărut, iar părul ei a devenit incredibil de mătăsos. La ora actuală, vrea să înceteze să mai ia pastile anticon-cepţionale, pentru a putea aplica zilnic tratamentul cu picături homeopatice de urină“.

Mâncărimi

Se recomandă spălarea zonei afectate cu urină.

Reumatism

Se recomandă masajele şi compresele cu urină, tratamentul holistic, ingerarea urinei şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Străvechiul text Damar Tantra recomandă în versetele 28-29:

„Extractul din pulbere naturală de mică şi din pulbere naturală de sulf, amestecat şi dizolvat în propria urină şi băut împreună cu aceasta în mod regulat, vindecă hidropizia şi reumatismul. Adeptul perseverent al acestui procedeu terapeutic devine totodată puternic şi strălucitor, bucurându-se de o mare longevitate şi îşi va putea învinge

chiar moartea[14].

Plante medicinale:

202

Amestecul A: păpădie 2, ţelină 1, pir 1, salsaparilă 1, mătase de porumb 1.

Amestecul B: ceai de mate 1, panseluţe 1, urzică vie 1, Iarba Sfântului Ioan 1, Panseluţe sălbatice 1, salsaparilă 1.

Alte plante care pot fi adăugate: răchiţele, turiţă-mare, mantaua-doamnei, ferigă, creţuşcă, pătrunjel, primulă, quassia, lingurică, scoarţă de salcie.

Salmonella

Se recomandă postul cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Cicatrice

Se recomandă compresele cu urină.

Sciatică

Se recomandă masajele şi compresele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Scorbut

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Potenţă sexuală

Urina conţine hormoni sexuali şi este benefică pentru amplificarea potenţei (dorinţei sexuale). Se recomandă masajul cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice

203

şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă. în cazul de faţă, picăturile homeopatice trebuie prelevate din prima urină eliminată după actul sexual.

Stare de şoc

Se recomandă ingerarea urinei şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă. Dacă pacientul este în stare de inconştienţă, poate fi folosită urina provenită de la o altă persoană, pe cât posibil de acelaşi sex.

' Sinuzită

Se recomandă prizatul pe nas al urinei, ingerarea ei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Afecţiuni ale pielii

Vezi şi acnee, psoriazis.

a. Pielea este oglinda stării de sănătate. De aceea, se recomandă folosirea urinoterapiei pentru tratarea cauzei afecţiunii, care va dispărea apoi de la sine. Tratamentul extern va accelera procesul de vindecare.

Spălarea zonei afectate cu urină proaspătă şi baia de abur cu urină veche (eventual amestecată cu apă, pentru a produce mai mult abur) sunt procedee foarte eficiente în această direcţie.

b. Afecţiunile pielii generate de cauze externe se tratează cu succes cu urină proaspătă. O femeie mi-a povestit cu puţin timp în urmă că bărbatul ei avea nişte palme complet bătătorite din cauza lucrului său ca betonist. La



început, nu i-a plăcut ideea de a folosi urinoterapia, dar la ora actuală bărbatul ei are mâinile la fel de moi ca cele ale unui copil, aşa că s-a îndrăgostit pur şi simplu de urinoterapie.

Iată o altă scrisoare pe această temă, venită din partea doamnei H. M.:

„Ştiu de foarte mult timp de urinoterapie. Cumnata mea mi-a povestit că în adolescenţă avea un ten foarte pătat. Făcând parte dintr-o familie numeroasă, era nevoită să lucreze din când în când ca baby-sitter prin vecini. Ivy a ajutat-o pe mamă timp de câteva săptămâni. Aceasta a sesizat tenul ei pătat şi a întrebat-o dacă a încercat vreodată să folosească scutecul umezit de urină al unui nou-născut. I-a recomandat să facă acest lucru, iar fata a acceptat. Când Ivy s-a întors acasă după câteva săptămâni, tenul ei era deja mult schimbat. Când am cunoscut-o pentru prima dată pe Ivy, avea ea însăşi copii mici, iar tenul îi era superb. Când mi-a venit sorocul să nasc la rândul meu, mi-a sugerat să fac acelaşi lucru, chiar dacă nu aveam probleme cu tenul. Am

aplicat din când în când procedeul şi trebuie să recunosc că funcţionează.

Sunt convinsă că urina poate fi utilă în foarte multe feluri. De pildă, este folosită de sute de ani (diluată cu apă) pentru fertilizarea plantelor. Străbunicii mei au venit din Europa şi se spune că nu obişnuiau să risipească nici măcar un singur strop!“

O altă scrisoare legată de acelaşi subiect mi-a parvenit din partea doamnei J. B.:

„Cred că această cărticică este cea mai bună din câte am citit vreodată (era vorba de Buletinul Informativ Health

for AII nr. 5). Oricum, oamenii nu au timp să le citească pe cele foarte groase.

Mi-am spălat faţa cu urină şi mi-au dispărut toate petele negre pe care le aveam. Am un ten foarte deschis, aşa că am fost nevoită până recent să folosesc tot felul de creme de faţă. Felicitări pentru cărţile pe care le publicaţi. Sunt deopotrivă uşor de citit şi foarte consistente[14]. '

Plante medicinale:

Următoarele plante sunt recomandate în amestecuri pentru o senzaţie de bunăstare generală:

Ştir, mesteacăn, muşeţel, echinacea, iarbă-mare, primulă de seară, schinduf, traista-haiducului, voronic, drăgaică, lemn-dulce, roibă, ovăz, panseluţe, platan, salsaparilă, măcriş, iarba Sfântului Ioan, urzică vie, nuci, panseluţe sălbatice.

Slăbire

Vezi obezitate.

Probleme ale somnului

Vezi insomnie.

Varicelă

Se recomandă tratamentul holistic.

Muşcături de şarpe

(vezi şi muşcături)

Se recomandă spălarea locului muşcat cu urină, ingerarea urinei, picăturile de urină proaspătă ţinute sub

limbă, postul cu urină. Se vor respecta toate celelalte precauţii obişnuite.

Iată în continuare o relatare din propria mea experienţă cu un nativ australian:

Un caz de supravieţuire în urma muşcăturii unui şarpe veninos

Pe coperta din faţă a cărţii mele despre terapia prin urină am pus următorul text:

„Nu citiţi această carte dacă sunteţi sănătos, dacă sunteţi suplu şi aveţi un ten frumos, dacă nu aveţi nici o alergie, dacă nu suferiţi de depresie, de astm, de psoriazis, şi dacă nu vă aşteptaţi să fiţi muşcaţi vreodată de vreun şarpe sau de vreun păianjen veninos".

Evident, scopul a fost acela de a atrage atenţia oamenilor, neobişnuiţi să citească pe coperta unei cărţi avertismentul: „Nu citiţi această carte"! Nu credeam la vremea respectivă că mă voi confrunta eu însumi cu una din problemele menţionate aici. Pe data de 26 octombrie 1998 lucram la cartea Remediile iubirii. Tocmai culegeam plante în junglă, când un şarpe cu capul arămiu m-a muşcat de picior. Sângele a început să-mi curgă din abundenţă pe picior, iar eu mă aflam la distanţă de cel puţin o oră de mers de cel mai apropiat spital. Evident, nu uitasem de avertismentul pus chiar de mine pe coperta cărţii mele, aşa că m-am tratat imediat cu lichidul miraculos. Am ajuns apoi la spital. Medicul mi-a cerut o mostră de urină. Spre surpriza acestuia, efectul veninului şarpelui s-a dovedit minim. Am părăsit spitalul fără să urmez tratamentul „modem", pe propriile mele picioare, şi nu într-o cutie din lemn.



După ce am publicat această experienţă, dr. John Wynhaus din SUA mi-a trimis următorul comentariu:

„După prima conferinţă interregională de urinoterapie din India din anul 1993, am cunoscut un bărbat care fusese muşcat de două ori de cobre. îmi pare rău, dar nu am reţinut detaliile exacte ale tratamentului său. Dumneavoastră cum

aţi procedat atunci când aţi fost muşcat de şarpe? îmi amintesc vag că medicul persoanei respective i-a făcut injecţii cu urină în zona muşcăturii, la care s-a adăugat ingerarea urinei şi comprese locale. Se ştie că ureea are un uşor efect distrugător asupra proteinelor. Acesta ar putea fi unul din mecanismele prin care acţionează acest antidot. La noi în casă trăiesc numeroşi păianjeni maronii, destul de periculoşi, dar nu îmi fac niciodată probleme în legătură cu ei, poate tocmai din cauză că ştiu această metodă de tratament!

Ceea ce mi se pare şi mai interesant este că universul v-a oferit şansa să demonstraţi personal veridicitatea afirmaţiei de pe coperta cărţii dumneavoastră[44].

Spasme

Se recomandă masajele şi compresele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Afecţiuni ale splinei

Se recomandă compresele cu urină aplicate pe zona splinei, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.



Probleme ale stomacului

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Stres

*

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Arsuri solare

Se recomandă spălarea cu urină a zonei afectate, dar mai ales masajele cu urină înainte de expunerea la soare.

Picioare urât mirositoare

Se recomandă băile cu urină la picioare, umezirea şosetelor cu urină.

Umflături

Se recomandă masajele şi compresele cu urină.

Sifilis

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, la care se adaugă postul cu urină şi tratamentul holistic.

Lipsa celulelor-T

Se recomandă masajul cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă. Vezi şi SIDA.

209

Ţiuit în urechi

Se recomandă picăturile de urină în urechi.

Dureri în gât

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, precum şi gargara cu urină.

Plante medicinale: turiţă-mare, muşeţel, podbal, sclipeţi, brâncuţă, troscot, urechea-şoricelului, rădăcină de stânjenel, plop, zmeură, saw palmetto, ventrilică, salvie.

Probleme ale limbii

Vezi gură.

Dureri de dinţi

Se recomandă gargara cu urină.

Tremurături

Se recomandă compresele şi masajul cu urină veche.

Tuberculoză

Se recomandă masajul cu urină, postul, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, precum şi tratamentul holistic.

Acidul uric din urină are un efect tuberculostatic.

Anul trecut (1995) în lume au murit 3 milioane de oameni din cauza tuberculozei. Motivul pentru care acestui lucru nu i se face prea multă publicitate sunt antibioticele, despre care s-a crezut o vreme că au eradicat tuberculoza.

210

La ora actuală au apărut însă forme rezistente ale bolii la antibioticele cunoscute. Numeroase voci avertizează de ani de zile că abuzul de antibiotice pentru cea mai simplă răceală şi alte boli minore nu face decât să slăbească

organismul, creând tulpini ale microorganismelor rezistente la ele. Aplicarea terapiei prin urină împotriva tuberculozei este cunoscută de medici încă din anii 50, când cercetătorii din SUA şi Suedia au descoperit în ea o substanţă necunoscută benefică în tratamentul acestei boli. Cercetările au continuat, propunându-şi să creeze un remediu prin extragerea ingredientelor active, însă au eşuat. De ce nu am folosi atunci urina în totalitatea ei, ca remediu sinergie? Până când industria farmaceutică va descoperi un medicament cu adevărat eficient împotriva TBC-ului, cel mai bine ar fi să folosiţi singurul medicament existent la ora actuală - propria dumneavoastră urină.

Febră tifoidă

Se recomandă masajul şi postul cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, precum şi tratamentul holistic.

Ulcer

Se recomandă compresele şi masajul cu urină.

Uretrită gonoreică

Se recomandă spălarea organelor genitale cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.



Probleme legate de urinare

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Infecţii ale tractului urinar

Vezi infecţii ale vezicii urinare.

Urticarie

Se recomandă compresele şi masajul cu urină.

Probleme vaginale

Se recomandă duşurile cu urină.

Plante medicinale: băi de şezut în ceai de muşeţel, coada-şoricelului.

Vene varicoase

Se recomandă compresele cu urină.

Negi

Se recomandă compresele cu urină veche, aplicate regulat.

Viermi intestinali

Se recomandă postul cu urină, clismele, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă, precum şi împachetările cu argilă şi urină, dacă pielea este afectată.

Plante medicinale: pelin.

212

Răni

Se recomandă compresele cu urină proaspătă şi împachetările cu argilă.

Dr. Ingfried Hobert vorbeşte în cartea sa, Setretele vindecării aborigenilor, despre terapia prin urină pe care o aplică aceştia: „în Arnhem Land, aborigenii obişnuiesc să taie tulpini de flori, să le amestece cu urină încălzită şi să le aplice pe rănile deschise. Unele triburi adaugă noroi sau cenuşă. în acest fel, chiar şi cei răniţi foarte grav reuşesc să supravieţuiască".

întinerire

Vezi îmbătrânire.

213

Alte destinaţii ale urinei

De-a lungul istoriei, urina a fost folosită pentru diferite alte destinaţii, în afara vindecării, spre exemplu, pentru fabricarea prafului de puşcă. Un lucru care m-a frapat a fost să aflu că urina era folosită pentru scoaterea petelor din ţesături (la fel ca şi a celor de pe piele). Atunci când este aplicată pe piele, urina curăţă şi vindecă. Dacă este aplicată pe ţesături, ea curăţă fără să afecteze mediul înconjurător, aşa cum se întâmplă în cazul detergenţilor chimici. în plus, este complet gratuită şi poate scoate chiar şi cele mai îndărătnice pete, aşa cum demonstrează această scrisoare:

„Acum 50 de ani, răposatul meu soţ lucra în industria amidonului extras din arorut. Mai târziu, a lucrat în industria bananelor. La ora actuală nu se mai cultivă arorut pentru amidon, lucru care s-a întâmplat după cel de-al Doilea

Război Mondial, când mâna de lucru era foarte rară, şi deci foarte scumpă.

Sucul de arorut înnegreşte mâinile, iar petele erau foarte greu de scos de pe piele. Un coleg de muncă i-a spus soţului meu că urina poate scoate aceste pete, lucru care s-a şi întâmplat!

215

Acelaşi lucru se întâmplă în cazul petelor produse de sucurile de fructe, inclusiv al celor verzi produse de cojile de banane. Cumnata mea obişnuia să facă scutece pentru bebeluşul ei din cămăşile pătate (era în timpul războiului şi oamenii primeau cupoane pentru haine). Evident, copilul făcea uneori pe el, iar cumnata mea îi fierbea scutecele. După câteva asemenea operaţiuni, petele dispăreau fără urmă.

Doamna M. H. C.“

216

Urina plantelor

V-aţi gândit vreodată că şi plantele urinează? La fel ca oricare altă fiinţă, ele elimină substanţe solide şi o substanţă lichidă. Spre exemplu, copacii renunţă în fiecare an la frunzele lor şi la o parte din coajă, iar în timpul sezonului de creştere transpiră o parte din apa folosită pentru transportarea substanţelor nutritive. Această transpiraţie poate fi comparată cu urina animalelor şi oamenilor.

Remediile din flori - remedii ale iubirii

Metoda cea mai recent descoperită de preparare a esenţelor din flori folosind chiar urina plantelor este numită metoda Stepanovs, după numele descoperitoarei ei, Juta Stepanovs.

Prepararea esenţelor din flori porneşte de la principiul că acestea îşi transmit frecvenţele de vibraţie apei. La această apă se adaugă apoi alcool (în India se adaugă şi oţet), pentru prezervare.

217

Dacă frecvenţa vibratorie a unei flori poate fi transmisă apei, ne putem imagina cu uşurinţă că influenţele anterioare

transmise apei din care se prepară esenţa sunt memorate şi ele pe un anumit nivel al lichidului. La ora actuală, până şi apa de ploaie are „amintiri neplăcute", ca să nu mai vorbim de apa potabilă, clorurată şi fluorurată până când devine de-a dreptul toxică.

Urina plantelor nu are decât frecvenţe pozitive de vibraţie.

Urina plantelor extrasă prin metoda Stepanovs nu este altceva decât apa pe care o folosesc acestea, extrasă din pământ de rădăcinile lor de la adâncimi foarte mari. De aceea, această apă nu are decât amintirea energetică a plantei şi a locului din care a fost extrasă. Acest lucru este foarte important, căci plantele native nu cresc decât în anumite locuri specifice. Locul în care creşte susţine planta într-un anume fel, astfel încât nici o altă plantă nu ar putea-o înlocui. De pildă, plantele cultivate de oameni nu au aceeaşi putere şi aceleaşi frecvenţe vibratorii, motiv pentru care din ele nu pot fi obţinute extracte şi esenţe la fel de valoroase.

Avantajele metodei Stepanovs

• Valoarea aplicării remediilor Iubirii în cazul bolilor acute şi cronice nu poate fi egalată.

• Prin metoda Stepanovs, nici un principiu nu este distrus.

• Florile plantelor nu sunt tăiate. Lor li se recoltează esenţa alfa (urina plantei), după care îşi pot încheia ciclul natural de viaţă.



• Esenţa alfa este apa extrasă prin rădăcini de către plantă, de la mari adâncimi, şi ridicată pentru a hrăni tulpina şi florile.

• Această esenţă poartă exclusiv amprenta energetică a plantei şi a locului în care a crescut ea.

• Frecvenţele de vibraţie ale florilor (sau altor părţi ale plantelor) sunt vii, corespunzând perioadei de creştere a plantelor, nu primelor etape ale morţii. în acest fel, se extrage puterea primordială a vieţii, energia Qi a plantei respective (lucru cunoscut de mii de ani de către chinezi).

• Esenţa alfa, colectată prin metoda Stepanovs, reprezintă un extract al plantei 100% viu.

• Această formă de extragere neinvazivă nu afectează creşterea normală a plantei, păstrând echilibrul şi armonia forţei vieţii şi dăruindu-ne elixirul cel mai pur al acesteia, un veritabil remediu al iubirii.

• Esenţele plantelor ne-au fost dăruite ca o ofrandă de iubire din partea naturii.

• Corpul nu îşi poate regăsi integritatea dacă se folosesc substanţe neintegrale.

Numai totalitatea poate da naştere la totalitate.

Pentru informaţii suplimentare, vă recomand cartea semnată de mine, alături de J. Stepanovs şi dr. I. Hobert, Remediile iubirii - metoda Stepanovs.

219

## Cine doreşte să facă reclamă terapiei prin urină?

De regulă, reclama se face numai pentru anumite produse, în scopul de a câştiga bani din vânzarea lor. Să faci reclamă unui „deşeu“ nu pare să aibă nici un sens, întrucât acesta nu aduce venituri. De aceea, motivaţia trebuie să fie cu totul alta pentru a-ţi cheltui propriii bani cu scopul de a tipări şi distribui un material informativ referitor la terapia prin urină. Şi totuşi, am primit în cutia mea poştală un fluturaş pe care scria:

Terapia prin urină

Vindecă: SIDA, cancerul, tuberculoza, meningita, E., Sindromul Oboselii Cronice, obezitatea, tulburările cardiace, afecţiunile rinichilor, răcelile, gripa, şi aproape toate celelalte boli. Un post în care se beau 3 litri de apă şi toată urina pe care o produce pacientul poate vindeca orice boală în interval de o lună. Bucuraţi-vă de o stare de sănătate perfectă şi daţi mai departe acest fluturaş.

Se pare că cel care l-a scris a avut parte de o vindecare miraculoasă şi, în entuziasmul său, şi-a propus să îi informeze pe această cale şi pe ceilalţi oameni.

221

## Vă rog să contribuiţi la continuarea cercetărilor

în ultimii doi ani am colectat un mare număr de informaţii, am vorbit cu mulţi oameni despre terapia prin urină şi am participat la Conferinţa Mondială de Urinoterapie de la Goa, în India, unde am ascultat timp de trei zile tot felul de relatări despre urinoterapie. Faţă de acum 3-4 ani, la ora actuală se cunosc mult mai multe informaţii legate de acest subiect fascinant, dar după părerea mea, acesta nu reprezintă decât începutul.

Pentru a duce mai departe aceste cercetări, avem nevoie de ajutorul dumneavoastră şi am aprecia dacă ne-aţi împărtăşi experienţele pe care le-aţi trăit în acest domeniu. Numai în acest fel vom putea afla mai multe despre felul în care reacţionează la urinoterapie oameni care trăiesc în locuri diferite, cu obiceiuri alimentare variate şi care se tratează cu remedii diferite.

Nu putem aştepta ca guvernele noastre să îşi cheltuiască banii pe cercetări oficiale (lucru care nu se va întâmpla probabil niciodată) asupra unor remedii gratuite precum urina sau apa. Singura modalitate de a aduna date despre aceste lucruri sunt informaţiile venite direct de la dumneavoastră. în acest fel, prin entuziasmul dumneavoastră şi al meu, vom putea contribui împreună la o mai mare bunăstare a umanităţii.

Vă mulţumesc!

Alte cărţi de Harald W. Tietze:

• Razele telurice - ucigaşii tăcuţi
• Razele telurice şi poluarea umană
• Soluţii împotriva poluării
Spirulina - un microaliment şi o binecuvântare majoră
• Teologia ceaiurilor din plante medicinale
Chefirul - un aliment pentru plăcerea personală, pentru frumuseţe şi bunăstare
• Medicina prin apă
• Papaya - arborele-remediu
• Medicina verde
• Farmacia naturii pentru animale
• Guava - un remediu pentru bolile moderne • Remediile din

flori sălbatice vii - metoda Stepanovs • Alimente vii pentru o viaţă mai lungă
• Ştiinţa fericirii
• Remediile iubirii

**„Terapia prin urină este extrem de eficientă. Mulți o consideră chiar cea mai eficientă dintre toate terapiile accesibile omului. Cea mai mare problemă a ei este legată de faptul că este disponibilă tuturor și la orice oră, că este gratuită și nu are efecte secundare. De ce? Când ceva este gratuit și stă la dispoziția tuturor, nimeni nu îi face reclamă, cel puțin în țările occidentale. În țările bogate, educația costă bani, iar dacă nu ai ceva de vânzare, nimeni nu este interesat să facă reclamă unei modalități gratuite de vindecare."**

**„Puțini oameni sunt dispuși să vorbească deschis despre un subiect ca terapia prin urină. Singurele persoane dispuse să vorbească în public despre ea sunt cele care s-au vindecat miraculos prin urinoterapie și care doresc să împărtășească această cunoaștere semenilor lor. În țările occidentale, urinoterapia nu este folosită de regulă decât ca o ultimă șansă de vindecare, atunci când toate celelalte metode de tratament au fost încercate fără succes."**




ISBN 973-8471-42-7

EDITURA MIX
*Magia cuvintelor*